

A. Gr. a.

895

A. G. a. 895

~~945 d~~

Curipide

EURIPIDIS TROADES

PRÆFATIO

EDIDIT

A. KIRCHHOFF

DR. PHIL.

A. MDCCCLII

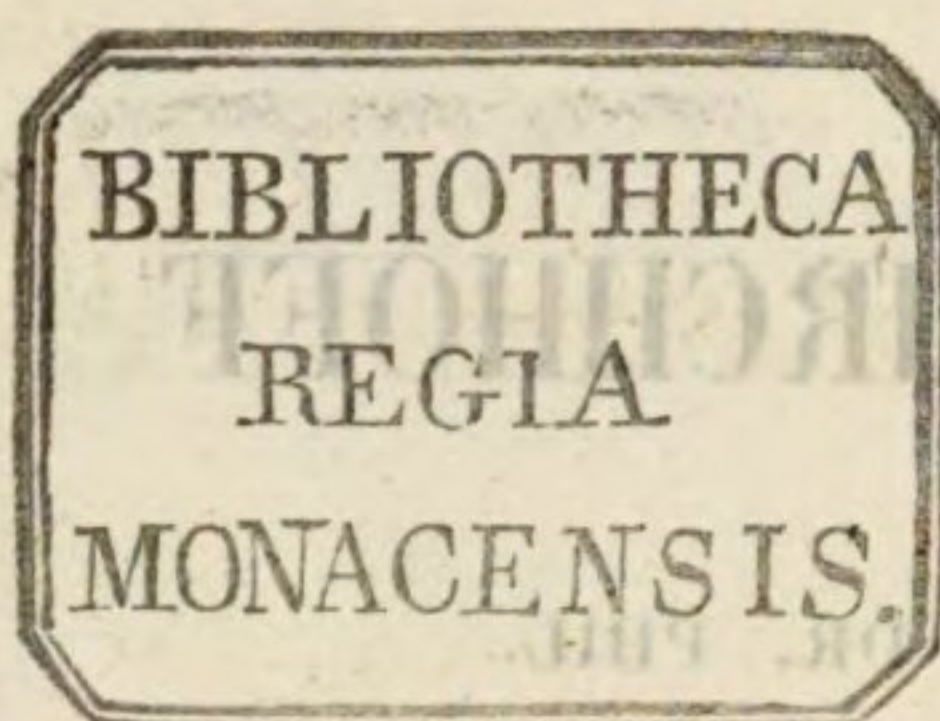
PROSTAT BEROLINI APUD WILHELMUM HERTZ

LIBR. BESSER.

87. a

EURIPIDIS TROADES

EBIDIT

A. MDCCCLII

PROSTAT RECHOLNI VLD. M. FLEHMANN HERTS

PIER. BESSER.

PRAEFATIO.

Euripidis Troades eorum, quos recensui praefatione ad Medeam, librorum continent Vaticanus (A¹), Havniensis (c¹), Florentinus Vossii (c²), Palatini duo (a¹ et a). et Havniensis quidem Vossianique varietatem olim dedit Matthiae, Vaticani postea publici juris fecit G. Dindorfius; unde Palatinorum alterius, a¹, recentissimi illius notitia facile caremus, quippe quem descriptum esse ex exemplo Vaticano argumentis mihi videar demonstravisse certissimis. alterum (a) Romae in usum meum contulit H. Brunnus ad exemplum editionis Dindorfianae Teubnerianum, quae prodiit Lipsiae a. 1825. ex qua varietate cognoscitur, quod aliunde suspicari jam licuit, Troadum exemplum Aldinum ex hoc ipso libro exscriptum esse, ut nulla jam codicis illius patefacta scriptura editionis principis debeat esse auctoritas. ipse codex, quamvis exiguum ejus sit pretium utpote ex interpolatorum stirpe oriundi, summi tamen in poetae textu recensendo fuit momenti, quippe cujus testimoniis Aldinae correctoris interpolationes, quibus fabula nostra et scatuit et scatebat adhuc plurimis, falsi convincere licuerit multis in locis evidentissime.

his libris duo insuper accedunt in Troadibus nondum recensiti. alter est

cod. Harleianus n. 5743 (mihi c) musei Britannici. continet Sophoclis Trachinias et Philoctetam, Euripidearum Alcestidis

fragmentum, Rhesum, Troades (fol. 86^a med. — fol. 113.) est bombycinus usque ad v. 605 Troadum, inde ad finem usque libri chartaceus. sub calce Troadum, quae fabula volumen claudit, scriptum est: »librum hunc tragoediarum Sophoclis et Euripidis acquisivit Ludovicus Bourguetus Nemausensis a doctore Antonio de Bianchi, Veronae die 4. Octobris anno domini mill. septingentesimo secundo.« cf. Burgesium in praef. editionis Troadum p. II. III., qui hunc codicem in Troadibus contulit satis diligenter, quum eum Musgravius, ut solebat, inspexisset negligentissime. novam ego libri collationem Londini confectam ad exemplum Tauchnitzianum accepi ab Reinholdo Pauli amico, qui codicem recentissimum iudicat sec. XVI. ex nullo tamen eorum, quos novimus, librorum aut descriptus est aut derivatus. recte autem ut hoc libro utamur notandum est textum ejus Troadum e duplici eaque diversa stirpe deductum esse. scilicet quam hujus fabulae partem in chartis bombycinis perscriptam esse retulit Burgesius ad v. usque 605, ea cum libri Palatini scriptura consentit tam accurate, ut dubitari non possit, quin textus utriusque ex eodem sit archetypo propagatus. ut mittam alia, demonstrant prae ceteris lacunae dimidiorum versuum, quibus uterque hiat miro consensu v. 154 seqq. v. 192 seqq. et v. 230 seqq. suppletæ quidem in libro Harleiano sunt istae lacunae v. 154 seqq. et 230 seqq., sed a manu diversa^{*)}. quae autem reliqua sunt ad finem usque fabulae non solum in chartis scripta, sed etiam

^{*)} Burgesius ad v. 154. 'litteras quas forma majuscula curavi imprimendas supplet man. sec. ut colligo ex atramento, quod magis recens est et ex litterarum forma quae magis in amplitudinem surgit.' idem ad vv. 233 — 35. 'manus secunda supplevit eadem fortasse ac illa de qua supra dixi; nam ejusdem coloris atramentum est. codex ille lacunae fontem aperit; voces enim quas Ald. (a) habet magis ad mediam paginam ductae sunt spatio quodam ad initium utriusque versus relicto, quod alter scriba ex litteris olim omissis, ut nuper monui, supplevit.'

alia manu (Burgesium ad v. 619: 'hinc usque ad finem fabulae codex Harleianus ab alia quadam manu describitur') fortassis eadem illa, quae prioris partis lacunas supplevit, ex alio atque illa exemplo descripta esse docet ingens, qua distant a Palatino, discrepantia. usus scilicet est posterioris partis librarius codice exemplo Havniensi simillimo, quem jure ex eodem atque illud archetypo descriptum esse dixeris, quum iisdem interpolationum sordibus uterque liber deprehendatur foedatus ubique. quod ut quale sit intellegatur indicem subjeci eorum locorum in quibus discrepant a scriptura libri optimi Vaticani, quocum eandem esse originem constat codici Havniensi, summa ipsi ubique concordia:

Vat.	Havn. Harl.
v. 607. ὥς	om.
v. 636. κείνη σ' ὁμοίως ὥς	κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ
v. 693. σώση	σώσει
v. 730. ὦν	ῶ
v. 731. ὅδ'	om.
v. 746. ὥσει	ὥς
v. 769. om.	* καί
v. 785. μονογενοῦ	μονογενοῦς
v. 856. ξεναπάτης	ξεναπατήσας
v. 872. οὔριοι	οὔρειοι
v. 883. δ' οἴκους	δόμους
v. 902. μάθη	μάθης
v. 904. ἴσως μὲν καὶν εὔ	* ἴσως μὲν οὖν εὔ
v. 925. ὠλόμην	ὠλώμην δ'
v. 932. νιν	om.
v. 944. ναῦς	ναύς
v. 965. παιδιαῖσι	παιδιαῖς
v. 981. ὃν ἰδοῦσα	* ὃν σύ γ' ἰδοῦσα
v. 988. παῖδα φῆς ἄγειν	παῖδα φῆς σ' (γ' Harl.) ἄγειν
v. 1008. πέμπω	πέμψω.

	Vat.	Havn. Harl.
v. 1043.	ἔσται τάδ' ἄ	* ἔσται γ' ἄ
v. 1081.	ἐйнаλίαισι	ἐναλίαισι
v. 1132.	ἀμπισχόντες	ἐπισχόντες
v. 1137.	ἀναρήξων	ὀνορεύξων
v. 1165.	εἰσπίπτων	εἰσπίπτον
v. 1238.	ὀλβισθεῖς	ὀλβισθεῖς
v. 1274.	τᾶς	τᾶσδε
v. 1301.	κατακαλύψει	κατακαλύπτει

ex his quum ea quae asterisco notavi aperte sint correcturae scripturae Vaticanae corruptae, sequitur quum Havniensis libri et ejus, cujus posteriorem partem Harleiani habemus apographum, communem statuendam esse originem, tum, quoniam ex exemplo utrumque propagatum esse patet, quod interpolatoris manum expertum erat, exiguum utriusque scripturae auctoritatem esse debere contra Vaticanam, consentientibus autem cum Vaticano sive Florentino sive Palatino nullam.

alterius codicis Neapolitani notitiam debemus Cobeto, qui in appendice Phoenissarum Geelii 'codex' inquit 'est Neapolitanus, musei Borbonici 165 (notatus in catalogo II. F. 9) chartaceus, formae maximae, saeculo XIV scriptus. insunt varia. foliis 93—140. continet Euripidis Hecubam, Oresten, Phoenissas, Troadas. praecedit vita Euripidis: *Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλειτοῦς — τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνενηκοστῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος* *) — in marginibus scholia leguntur uberrima, quae ad tres priores tragoedias futilissima sunt et Constantinopolitanae sapientiae, non omnia eodem tempore neque ab eodem adscripta. alia res est in Troadibus, quae ab eodem librario sed alio tempore, ut ex atramenti colore apparet, ex alio codice addita est: scholia omnia sunt a prima manu

*) quae Manuelis Moschopuli nomen vulgo praefert.

ordine et eleganter adpicta. statim intellexi me e magistellorum nugis emersisse. video scholia antiquorum grammaticorum bonae frugis et perdocta — comperi eadem esse, quae in Vaticano repereram. non est ovum ovo similis: etiam in levissimis erroribus plerumque conspirabant. accedebat titulus: Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ σχόλια εἰς τὸ δράμα τῶν τοῦ Εὐριπίδου Τρωάδων, unde hoc saltem confici potest, subesse in iis reliquias commentariorum Aristophanis, quibus deinde aliunde alia sint intermixta.*) de hoc igitur libro quum litteris adiissem Cobetum, ut variarum lectionum ex eo a se enotatarum copiam mihi faceret, respondere mihi dignatus non est. unde iis carendum nunc quidem temporis nobis erit necessario. sed carebimus nullo prorsus operis nostri detrimento. constat enim ex iis, quae retulit Cobetus, esse Troadum exemplum Neapolitanum si non derivatum ex Vaticano, attamen huic libro tam simile, ut ovum ovo non possit esse similis. itaque novi inde nihil erit expectandum, nisi forte nova sphalmatum silva, qualem verisimile est succrevisse in exemplo recentiori aetate descripto.

scholia in Troadas soli servarunt libri Vaticanus et Neapolitanus. e Vaticano olim descripta H. Amatii opera vulgata sunt in editione Euripidis Glasguensi a. 1821. et Teubneriana L. Dindorfii a. 1825. postea Cobetus denuo inspecto libro Vaticano, collato autem Neapolitano nonnulla supplevit, quae Amatii fugerant diligentiam, locos plurimos aut laceros dedit integrioribus aut male lectos descriptos accuratius. ea ego adhibui in textu poetae constituendo ea ratione, qua utendum iis esse in critica factitanda significavi praefatione ad Medeam.

ceterum hac in fabula textum anonymi et librariorum vete-

*) titulum istum esse scioli cujusdam commentum Byzantini, nulla traditum auctoritate vix est quod pluribus lectores moneam.

rum sphalmatis et glossatorum interpretamentis subinde non leviter foedatum refictum dedi, ubi certa corruptelae ratio patuit et emendationis indubia, ita tamen, ut archetypi nostri scripturas simul in margine notarem diligenter; incertae medicinae ulcera tentare religio fuit. emendando enim haec, non interpolando poetae scribuntur. sapientis autem vel critici scire, quae sciri nequeant.

scribebam Lipsiae mense Julio 1852.

Ὑπόθεσις Τρωάδων.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν
στράτευμα διαφθεῖραι τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ
μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ
Ἕλληνες κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξιώμασιν
5 ἔδωκαν Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυ-
ξένην δὲ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τοῦ Ἀχιλλέως τάφου κατέσφα-
ξαν, Ἀστυάνακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχέων ἔρριψαν. Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν
Μενέλαος ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἑκάβη
δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυραμένη τε
10 καὶ θρηνήσασα καὶ κηδεύσασα πρὸς τὰς Ὀδυσσεύς ἤχθη σκηναὺς τούτῳ λα-
τρεύειν δοθεῖσα.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

Ποσειδῶν.

Ἀθηνᾶ.

Ἑκάβη.

χορὸς αἰχμαλωτίδων Τρωάδων.

Ταλθύβιος.

Κασάνδρα.

Ἀνδρομάχη.

Μενέλαος.

Ἑλένη.

ΠΟ. ¹ **Η**κω λιπὼν Αἴγαιον ἄλμυρόν βάθος
 πόντου Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρήδων χοροὶ
 κάλλιστον ἵχνος ἐξελίσσουσιν ποδῆς.
 ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωικὴν χθόνα
 Φοῖβός τε καὶ γὰρ λαίνους πύργους πέριξ
 ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὐποτ' ἐκ φρενῶν
 εὖνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
 ἢ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
 ὄλωλε πορθηθεῖς. ὁ γὰρ Παρνάσσιος
 Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος
 ἐγκύμον' ἵππον τευχέων συναρμόσας
 πύργων ἐπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βρέτας.
 ὄθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
 δούρειος ἵππος κρυπτὸν ἀμπισχῶν δόρυ.
 ἔρημα δ' ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
 φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
 πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανῶν.
 πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
 πρύμνηθεν οὖρον, ὥς δεκασπόρῳ χρόνῳ
 ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
 οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἑλληνες πόλιν.
 ἐγὼ δέ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
 Ἥρας τ' Ἀθάνας θ', αἷ συνεξεῖλον Φρύγας,
 λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς·
 ἔρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
 νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.

14. ἀμπίσχων.

15. γρ. ἀγάλματα.

17. ἐρκίου.

- πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
 βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότης κληρουμένων.
 30 καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεῶς
 εἵληχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
 ὅσαι δ' ἄκληροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
 ταῖσδ' εἰσὶ τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
 στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς
 35 Ἑλένη νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
 τὴν δ' Ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷ θέλει,
 πάρεστιν, Ἑκάβην κειμένην πυλῶν πάρος
 δάκρυα χέουσαν πολλὰ καὶ πολλῶν ὑπερ·
 ἥ παῖς μὲν ἀμφὶ μνημ' Ἀχιλλείου τάφου
 40 λάθρα τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη,
 φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἦν δὲ παρθένον
 μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
 τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς
 γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
 45 ἀλλ', ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις,
 ξεστόν τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσε
 Παλλὰς Διὸς παῖς, ἥσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι.
 ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς
 μέγαν τε δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον
 50 λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος προσεννέπειν;
 ΠΟ. ἔξεστιν· αἶ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίας,
 ἄνασσ' Ἀθάνα, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.
 ΑΘ. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἠπίους· φέρω δὲ σοὶ
 κοινούς ἐμαντῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.
 55 ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγελεῖς ἔπος,
 ἥ Ζηνός, ἥ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
 ΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ Τροίας οὔνεκ', ἐνθα βαίνομεν,
 πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὥς κοινὴν λάβω.
 ΠΟ. ἦπου νιν ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν
 60 εἰς οἶκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;
 ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἀνελθε· κοινώσῃ λόγους
 καὶ συνθελήσεις ἂν ἐγὼ πράξαι θέλω;

ΠΟ. μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Ἀχαιῶν ἦλθες οὔνεκ' ἢ Φρυγῶν.

ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφραῖναι θέλω,
στρατῶ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν. 65

ΠΟ. τί δ' ὧδε πηδᾶς ἄλλοιτ' εἰς ἄλλους τρόπους
μισεῖς τε λίσαν καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχῃς;

ΑΘ. οὐκ' οἶσθ' ὕβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;

ΠΟ. οἶδ', ἥνίκ' Αἴας εἶλκε Κασάνδραν βία. 70

ΑΘ. κοῦδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.

ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.

ΑΘ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.

ΠΟ. ἔτοιμ' ἂ βούλῃ τὰπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;

ΑΘ. δύστηνον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω. 75

ΠΟ. ἐν γῇ μενόντων ἢ καθ' ἄλμυρὰν ἄλα;

ΑΘ. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου.

καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον

πέμψει γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,

ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραῦνιον 80

βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρί.

σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχεις Αἰγαῖον πόρον

τρικυμίαις βρέμοντα καὶ δίναις ἄλός,

πλήσων δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,

ὥς ἂν τὸ λοιπὸν τᾶμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν 85

εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεοὺς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

ΠΟ. ἔσται τάδ'· ἢ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων

δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἄλός.

ἄκται δὲ Μυκόνου Δήλιοί τε χοιράδες

Σκυρὸς τε Αἰμυνὸς θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι 90

πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν.

ἀλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον καὶ κεραυνίους βολὰς

λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χειρῶν καραδόκει,

ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίῃ κάλως.

μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις· 95

ναοὺς τε τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,

ἐρημία δούς αὐτὸς ὦλεθ' ὕστερον.

ΕΚ. ἄνα δύσδαιμον πεδόθεν κεφαλὰ,
 ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
 100 τάδε καὶ βασιλεῖς ἔσμεν Τροίας.
 μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
 πλεῖ κατὰ πορθμόν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
 μηδὲ προσίστω πρῶραν βιότου
 πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
 105 αἰαῖ αἰαῖ.
 τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν,
 ἧ πατρὶς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
 ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων
 προγόνων, ὥς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
 110 τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
 τί δὲ θρηνῆσαι;
 δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
 ἄρθρων κλισίας, ὥς διάκειμαι
 νῶτ' ἐν στεροῖς λέκτροισι ταθεῖς.
 115 οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων
 πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος εἰλίξαι
 καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ'
 εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων
 ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
 120 μοῦσα δὲ καὐτὴ τοῖς δυστήνοισι
 ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
 πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι,
 Ἴλιον ἱερὰν αἰὲ κώπαισι δι'
 ἄλλα πορφυροειδέα καὶ λιμένας
 125 Ἑλλάδος εὐόρμους
 αὐλῶν παιᾶνι στυγνῶ
 συρίγγων τ' εὐφρόγγων φωναῖς
 βαίνουσαι πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηριτήσασθ',
 130 αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποις
 τὰν Μενελάου μετανισόμεναι
 στυγνὰν ἄλοχον Κάστορι λώβαν

τῷ τ' Εὐρώτῃ δύσκλειαν,
 ἃ σφάζει μὲν
 τὸν πεντήκοντ' ἄροτῆρα τέκνων 135
 Πρίαμον ἐμέ τε τὰν μελέαν Ἑκάβαν
 εἰς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.

ῥῆμοι θάκους οἶους θάσσω
 σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονίαις.
 δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων 140
 κουρᾷ ξυρήκει πενθήρη
 κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖς οἰκτρῶς.

ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχείων Τρώων
 ἄλοχοι μέλαι καὶ [κόραι] δύσνυμφοι,
 τύφεται Ἴλιον, αἰάζωμεν· 145

μάτηρ δ' ὥσεί πτανοῖς κλαγγὰν
 ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω' γὰρ
 μολπὰν οὐ τὰν αὐτὰν οἶαν ποτὲ δὴ
 σκήπτρῳ Πρίαμον διερειδομένα
 ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις 150
 εὐκόμποις ἐξῆρχον θεούς.

ΗΜ. Ἑκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωύσσεις;
 ποῦ λόγος ἦκει; διὰ γὰρ μελάθρων
 ἄιον οἰκτους οὓς οἰκτίζῃ.
 διὰ δὲ στέρνων φόβος αἰσσει 155
 Τρωάσιν, αἶ τῶνδ' οἴκων εἴσω
 δουλείαν αἰάζουσιν.

ΕΚ. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς δὴ
 κινεῖται κωπήρης χεῖρ.

ΗΜ. οἶ' γὰρ [μελέα] τί θέλουσ'; ἦπου μ' ἤδη 160
 ναυσθλώσουσιν πατρώας ἐκ γᾶς;

ΕΚ. οὐκ οἶδ', εἰκάζω δ' ἄταν.

ΗΜ. ἰὼ ἰὼ.
 μέλαι μόχθων ἐπακουσόμεναι
 Τρωάδες, ἔξω κομίσασθ' οἴκων·
 στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον. 165

ΕΚ. ἔ ἔ.

- μή νύν μοι τὰν
 ἐκβακχεύουσαν Κασάνδραν
 πέμψητ' ἔξω,
 αἰσχύναν Ἀργείοισιν,
 170 μαινάδ', ἐπ' ἄλγει δ' ἄλγυνθῶ.
 ἰὼ
 Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεις,
 δύστανοι δ' οἳ σ' ἐκλείποντες
 καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες.
 ΗΜ. Οἷμοι. τρομερὰ σκηναὶς ἔλιπον
 175 τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσόμενα,
 βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
 δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,
 ἢ κατὰ πρύμνας ἦδη ναῦται
 στέλλονται κινεῖν κώπας.
 180 ΕΚ. ὦ τέκνον, ὀρθρεύου σὰν ψυχάν·
 ἐκπληχθεῖς ἦλθον φρίκα.
 ΗΜ. ἦδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ;
 τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων;
 ΕΚ. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου.
 ΗΜ. ἰὼ ἰώ.
 185 τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτᾶν
 ἢ νησαίαν ἄξει χώραν
 δύστανον πόρρω Τροίας;
 ΕΚ. φεῦ φεῦ.
 τῷ δ' ἅ τλάμων
 190 ποῦ πᾶ γαίας δουλεύσω γραῦς,
 ὥς κηφήν, ἅ
 δειλαία νεκροῦ μορφή,
 νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμ', ἢ
 [τὰν] παρὰ τε προθύροις φυλακὰν κατέχουσ',
 ἢ παίδων θρέπτειρ', ἅ Τροίας
 195 ἀρχαγούς εἶχον τιμάς;
 ΧΟ. Αἰαῖ αἰαῖ. ποίοις δ' οἴκτοις
 τὰν σὰν λύμαν ἐξαιάζεις·

οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
 δινεύουσ' ἐξαλλάξω.
 νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω, 200
 νέα τοι· μόχθους ἔξω κρείσσους,
 ἢ λέκτροις πλαθεῖς Ἑλλάνων·
 ἔρροι νύξ αὐτὰ καὶ δαίμων·
 ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα
 πρόπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι. 205
 τὰν κλεινὰν εἶθ' ἔλθοιμεν
 Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
 μὴ γὰρ δὴ δῖναν γ' Εὐρώτα,
 τὰν ἐχθίσταν θεράπνην Ἑλένας,
 ἔνθ' ἀντάσω Μενέλα δούλα, 210
 τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾶ.
 Τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
 κρηπῖδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,
 ὄλβω βρίθειν φάμαν ἤκουσ'
 εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ· 215
 τάδε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
 Θησέως ζαθέαν ἐλθεῖν χώραν.
 καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἥφαιστου
 Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
 Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω 220
 καρύσσεσθαι στεφάνοις ἄρετᾶς.
 τὰν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν
 Ἰονίῳ ναύτα πόντῳ,
 ἃν ὑγραίνει καλλιστεύων
 ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων 225
 Κροῖθις ζαθέαις παγαῖσι τρέφων
 εὐανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.
 καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς
 κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίας
 στείχει ταχύπουν ἵχνος ἑξανύων. 230
 τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ

198. ἱστοῖσι.
 226. πηγαῖσι.

203. αὐτά.

205. πρόσπολος.

215. εὐκαρπία.

Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ἤδη.

235 ΤΑ. Ἐκάβη, πυκνάς γὰρ οἶσθ' ἄ μ' εἰς Τροίαν ὁδοὺς
ἐλθόντα κήρυκ' ἐξ Ἀχαιοῦ στρατοῦ,
ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθ' ἐσοί, γύναι,
Ταλθύβιος ἦκω καινὸν ἀγγέλλων λόγον.

ΕΚ. τόδε τόδε, φίλαι γυναῖκες, ὃ φόβος ἦν πάλαι.

ΤΑ. ἤδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.

240 ΕΚ. αἰαῖ. τίν' ἦ Θεσσαλίας πόλιν ἢ
Φθιάδος εἶπας ἢ Καδμείας χθονός;

ΤΑ. κατ' ἄνδρ' ἐκάστη κοῦχ ὁμοῦ λελόγγατε.

ΕΚ. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχῆς
Ἰλιάδων μένει;

245 ΤΑ. οἶδ'. ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.

ΕΚ. τοῦμὸν τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,
τλάμονα Κασάνδραν;

ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

ΕΚ. ἦ τῷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα δούλαν;
ἰὼ μοί μοι.

250 ΤΑ. οὐκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.

ΕΚ. ἦ τὰν τοῦ Φοίβου παρθένον, ἃ γέρας ὃ
χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζωάν;

ΤΑ. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.

255 ΕΚ. ῥίπτε, τέκνον, ζαθέους κλη-
δας καὶ ἀπὸ χροῶς ἐνδυ-
τῶν στεφάνων ἱεροὺς στολμούς.

ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;

ΕΚ. τί δὲ τὸ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος, ποῦ μοι;

260 ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;

ΕΚ. ταύταν τῷ πάλος ἔξευξεν;

ΤΑ. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.

ΕΚ. οἶμοι ἐγὼ, τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν.
ἀτὰρ τίς ὅδ' ἢ νόμος ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;

265 ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.

ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἄρά μοι ἀέλιον λεύσσει;

239. αἰ αἰ.

ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων.

ΕΚ. τί δ', ἢ τοῦ χαλκεομήστορος Ἑκτορος δάμαρ,
Ἀνδρομάχη τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν;

ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον. 270

ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος ἅ τριβάμονος χερὶ
δευομένα βάκτρον γεραιῷ κάρῃ;

ΤΑ. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.

ΕΚ. ἔ ἔ.

ἄρασσε κραῖτα κούριμον,
ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν. 275

ἰὼ μοί μοι.

μυσαρῷ δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν,

πολεμίῳ δίκας, παρανόμῳ δάκει,

ὃς πάντα τὰ κεῖθεν ἐνθάδ'

ἀντίπαλ' αὐθις ἐκεῖσε διπτύχῳ γλώσσαι 280

ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων.

γοᾷσθ', ὦ Τρῳάδες, με.

βέβακα δύσποτμος, οἴχομαι

ἅ τάλαινα, δυστυχεστάτῳ

προσέπεσον κλήρῳ. 285

ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια, τὰς δ' ἐμὰς τύχας

τίς ἄρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;

ΤΑ. ἴτ', ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεῶν

ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὥς στρατηλάτῃ

εἰς χεῖρα δῶμεν· εἴτα τὰς εἰλεγμένας 290

καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.

ἔα, τί πεύκης ἔνδον ἵσταται σέλας;

πιμπρᾶσιν ἢ τί δρῶσι Τρῳάδες μυχοῦς

ὥς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσai χθονὸς

πρὸς Ἄργος αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα 295

θανεῖν θέλουσai; κάρτα τοι τοῦλεύθερον

ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.

ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον

ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλῃ.

ΕΚ. οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ 300

268. χαλκεομήτορος. 290. χεῖρας. 295. αὐτῶν.

μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ. ΑΤ

ΚΑ. Ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγω
λαμπάσι τόδ' ἱερόν. ΕΚ

[Ὑμῆν, ὦ Ὑμέναι' ἄναξ.] ΑΤ

305 ἰδουὶ ἰδού. μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις
κατ' Ἄργος ἅ γαμουμένα. ΑΤ

Ὑμῆν, ὦ Ὑμέναι' ἄναξ. ΕΚ

310 ἐπεὶ σύ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ
γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς

315 ἐς αὐγάν, ἐς αἶγλαν, διδοῦσα
ὦ Ὑμέναιε, σοί,

[παρθένων ἐπὶ λέκτροις]

διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα, φάος,

παρθένων ἐπὶ λέκτροις

ἅ νόμος ἔχει. ΑΤ

320 Πάλλε πόδ' αἰθέριον, ἄνεχε χορὸν

εὐὰν εὐοῖ,

ὥς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ

μακαριωτάταις τύχαις. ΑΤ

ὁ χορὸς ὅσιος,

325 ἄγε σύ, Φοῖβε, νῦν· κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάκτορον θυηπολῶ.

Ὑμῆν, ὦ Ὑμέναι', Ὑμῆν.

χόρευε, μᾶτερ, ἀναγέλασον,

ἔλισσε τᾶδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν

φέρουσα φιλτάταν βάσιν.

330 βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον, ὦ,

μακαρίαις ἀοιδαῖς

ἰαχαῖς τε νύμφαν. ἵτ' ἔξω

καλλίπεπλοι Φρυγῶν

κόραι, μέλπετ' ἐμῶν γάμων

314. διδοῦσ' 320. εὖ ἂν εὖ οἱ. 326. ὦ Ὑμῆν.

τὸν πεπρωμένον εὖνᾱ
πόσιν ἐμέθεν.

335

ΧΟ. βασίλεια, βακχεύουσας οὐ λήψη κόρην,
μὴ κοῦφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;

ΕΚ. Ἦφαιστε, δαδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ λυγρὰν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον,
ὥς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ' ἐδόξαζόν ποτε.
παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὄρθα πυρφορεῖς
μαινὰς θοάζουσ', οὐδὲ σαὶ τύχαι, τέκνον,
σεσωφρονήκας, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταύτῳ μένεις.
εἰσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρωάδες, γαμηλίαις.

340

345

ΚΑ. μῆτερ, πύκαζε κρατ' ἐμὸν νικηφόρον
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τὰμά σοι πρόθυμά γ' ἦ,
ᾧθι αἰσίας· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,
Ἑλένης γαμεῖ με δυσχερέστερον γάμον
ὃ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμους
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ.
ἀλλ' αὖτ' ἐάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν,
ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἷσι χᾶτέρων,
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οἱ μοὶ γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρέως ἀνάστασιν.
πόλιν δὲ δείξω τήνδε μακαριωτέραν
ἢ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἔνθεος μὲν, ἀλλ' ὅμως
τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων.
οἱ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν
θηρῶντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.
ὃ δὲ στρατηγὸς ὃ σοφὸς ἐχθίστων ὑπερ
τὰ φίλτατ' ὤλεσ' ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῶ δούς γυναικὸς οὕνεκα
καὶ ταῦθ' ἐκούσης κοῦ βία λελησμένης.

350

355

360

365

370

ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίους,
 ἔθνησκον οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι,
 οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὐς δ' Ἄρης ἔλοι,
 οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χερσὶν
 πέπλοις συνεστήλησαν, ἐν ξένη δὲ γῇ
 κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο·

375

χῆραί τ' ἔθνησκον, οἱ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις
 ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες, οὐδὲ πρὸς τάφους
 ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἶμα γῇ δωρήσεται.
 ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.

380

σιγᾶν ἄμεινον τ' ἀσχρά, μηδὲ μοῦσά μοι
 γένοιτ' ἀοιδὸς ἣτις ὑμνήσει κακά.

385

Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
 ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὐς δ' ἔλοι δόρυ,
 νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὑπο
 ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς
 χερσὶν περισταλέντες ὧν ἐχρῆν ὑπο.

390

ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 αἰὲ κατ' ἡμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 ὄκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
 τὰ δ' Ἐκτορός σοι λύπρ' ἄκουσον ὡς ἔχει·
 δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανών.
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιῶν ἱξίς ἐξεργάζεται·
 εἰ δ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ἔλαθεν ἂν γεγώς.

395

Πάρις τ' ἐγῆμε τὴν Διός, γήμας δὲ μὴ
 σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
 φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ·
 εἰ δ' εἰς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχροὺς πόλει
 καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεής.
 ὧν οὐνεκ' οὐ χρή, μῆτερ, οἰκτεῖρειν σε γῆν,
 οὐ τὰμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
 καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.

400

ΧΟ. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾶς
 μέλπεις θ' ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῇ δείξεις ἴσως.

ΤΑ. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,

392. γρ. ἔρξις.

οὐκ ἂν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας 405
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.

ἅτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκίμασιν σοφὰ
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.

ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
Ἄτρεώς φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον 410

μαινάδος ὑπέσθη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ,
ἅτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.

καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
Ἄργεῖ' ὄνειδῃ καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις

ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'. ἔπου δέ μοι 415
πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ.

σὺ δ', ἥνίκ' ἂν σε Λαρτίου χρήσῃ τόκος
ἄγειν, ἔπεσθαι· σῶφρονος δ' ἔσῃ λάτρης

γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.

ΚΑ. ἦ δεινὸς ὁ λάτρης. τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα 420

κῆρυκες ἐν ἀπέχθῃμα πάγκοινον βροτοῖς

οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται;

σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως

ἦξιν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,

οἱ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι 425

αὐτοῦ θανεῖσθαι; τᾶλλα δ' οὐκ ὄνειδιῶ.

δύστηνος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει παθεῖν·

ὥς χρυσὸς αὐτῷ τὰμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ

δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἐκπλήσας ἔτη

πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ' ἵξεται μόνος πάτραν, 430

.....

.....

οὐ δὴ στενὸν διάνυλον ὥκισται πέτρας

δεινὴ Χάρυβδις ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης

Κύκλωψ Αἰγυστίς θ' ἢ συῶν μορφώτρια

Κίρκη θαλάσσης θ' ἄλμυρᾶς νανάγια

λωτοῦ τ' ἔρωτες ἡλίου θ' ἄγναι βόες, 435

αἱ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσίν ποτε,

πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν. ὥς δὲ συντέμω,

432. γε. ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης.

- καὶ ζῶν ἐς Ἄϊδην κακφυγὼν λίμνης ὕδωρ
 κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὐρήσει μολῶν.
 440 ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἑξακοντίζω πόνους;
 στεῖχ' ὅπως τάχιστ'· ἐς Ἄϊδου νυμφίῳ γαμώμεθα.
 ἢ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
 ὃ δοκῶν σεμνὸν τι πράσσειν Δαναιδῶν ἀρχηγέτα.
 καμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
 445 ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσai νυμφίου πέλας τάφου
 θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
 ὦ στέφῃ τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὖια,
 χαίρετ'· ἐκλέλοιφ' ἐορτάς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην.
 ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὥς ἔτ' οὐσ' ἀγνὴ χρóa
 450 δῶ θοαῖς αὖραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ' ἀναξ.
 ποῖ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῦ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή;
 οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὖραν ἱστίοις καραδοκῶν,
 ὥς μίαν τριῶν Ἑρινὺν τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός.
 χαῖρέ μοι, μήτερ, δακρύσης μηδέν, ὦ φίλῃ πατρίς·
 455 οἳ τε γῆς ἐνερθ' ἀδελφοὶ χῶ τεκῶν ἡμᾶς πατήρ,
 οὐ μακρὰν δέξεσθαι μ'· ἦκω δ' εἰς νεκροὺς νικηφόρος
 καὶ δόμους πέρσας Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο.
- ΧΟ. Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδόρκατε
 δέσποιναν ὥς ἀνανδος εἰς πέδον πίτνει;
 460 οὐκ ἀντιλήψεσθ'; ἢ μεθήσεται, ὦ κακαί;
 γραῖαν πεσοῦσαν αἶρετ' εἰς ὄρθον δέμας.
- ΕΚ. ἑᾶτέ μ'· οὗτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὦ κόραι·
 κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
 πάσχω τε καὶ πέπονθα καὶ τι πείσομαι.
 465 ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
 ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεούς,
 ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι τὰγάθ' ἐξᾶσαι φίλον·
 τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
 470 ἦμεν τύραννοι κεῖς τύρανν' ἐγημάμην
 κἄνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα,
 οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν

οὐ Τρωᾶς οὐδ' Ἑλληνὶς οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
 καὶ κεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῶ,
 475
 τρίχας δ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν,
 καὶ τὸν φνιουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα
 κλύουσ' ἐκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
 αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκείῳ πυρᾷ
 πόλιν θ' ἄλοῦσαν. ἄς δ' ἐθρέψα παρθένους
 480
 εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον,
 ἄλλοισι θρέψας ἐκ χειρῶν ἀφηρέθην.
 κοῦτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὥς ὀφθῆσομαι
 αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε.
 τὸ λοίσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
 485
 δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι.
 ἃ δ' ἐστὶ γήρᾳ τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
 τούτοις με προσθήσουσιν, ἣ θυρῶν λάτρυν
 κλῆδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἑκτορα,
 ἣ σιτοποιεῖν καὶν πέδῳ κοίτας ἔχειν
 490
 ῥυσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων
 τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χροῶ
 πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
 οἷ γὰρ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἑνα
 γυναικὸς οἶων ἔτυχον ὧν τε τεύξομαι.
 495
 ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς,
 οἷαίς ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σόν.
 σύ τ', ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
 ὥς οὔτε μ' ἄρσην οὔτε θήλειαν σπορὰ
 πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
 500
 τί δῆτά μ' ὀρθούτ'; ἐλπίδων ποίων ὑπο;
 ἄγετε τὸν ἄβρὸν δή ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
 νῦν δ' ὄντια δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ
 πέτρυνά τε κρήδεμν', ὥς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ
 δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
 505
 μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν πρὶν ἄν θάνῃ.

ΧΟ. Ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ

Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
 ᾄδῃσιν ἐν δακρύοις
 510 ὧδ' ἀν' ἐπικήδειον·
 νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν
 ἰαχῆσω,
 τετραβάμονος ὥς ὑπ' ἀπήνας
 Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,
 515 ὅτ' ἔλιπον ἵππον οὐράνια
 βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον
 ἐν πύλαις Ἀχαιοί·
 ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς
 Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σταθεῖς·
 520 ἴτ', ὦ πεπαυμένοι πόνων,
 τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
 Ἰλιάδι διογενεῖ κόρα.
 τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
 τίς οὐ γεραῖος ἐκ δόμων;
 525 κεχαρμένοι δ' αἰοδαῖς
 δόλιον ἔσχον ἄταν.
 Πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν
 πρὸς πύλας ὠρμάθη
 πεύκα ἐν οὐρείᾳ
 530 ξεστὸν λόχον Ἀργείων
 καὶ Λαρδανίας ἄταν
 θεᾶ δώσων
 [καὶ] χάριν ἄζυγος ἀμβροτοπώλου·
 κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνιοι, ναὸς ὥσει
 535 σκάφος κελαινὸν εἰς ἔδρανα
 λάινα δάπεδά τε φρόνιά τε πατρίδι
 Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
 ἐν δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
 νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν
 540 Αἰβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
 Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι δ'
 ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν

- βοάν τ' ἔμελπον εὖφρον· ἐνὶ
 δόμοις δὲ παμφαῆς σέλας
 πυρὸς μέλαιναν αἶγλαν
 ἔδωκεν ὕπνω.
 Ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν
 τότε ἄμφι μέλαθρα παρθένον
 Διὸς κόραν [Ἀρτεμιν] ἔμελπόμαν
 χοροῖσι· φοινία δ' ἀνὰ
 πτόλιν βοὰ κατεῖχε Περ-
 γάμων ἔδρας· βρέφη δὲ φίλι-
 α περὶ πέπλους ἔβαλλε μα-
 τρὶ χεῖρας ἐπτοημένας·
 λόχον δ' ἐξέβαιν' Ἄρης,
 κόρας ἔργα Παλλάδος.
 σφαγαὶ δ' ἄμφιβώμιοι
 Φρυγῶν ἐν τε δεμνίοις
 καράτομος ἐρημία
 νεανίδων στέφανον ἔφερεν
 Ἑλλάδι κουροτρόφον,
 Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθος.
 Ἐκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
 ξενικοῖς ἐπ' ὅχοις πορθμευομένην;
 παρὰ δ' εἰρεσία μαστῶν ἐπεται
 φίλος Ἀστυάναξ, Ἐκτορος ἱνις.
 ΕΚ. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρη,
 δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκέοις
 Ἐκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
 δοριθηράτοις,
 οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας
 στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;
 ΑΝ. Ἀχαιοὶ δεσπότηι μ' ἄγουσιν.
 ΕΚ. οἶμοι. ΑΝ. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάξεις
 ΕΚ. αἰαῖ. [αἰαῖ.] ΑΝ. τῶνδ' ἀλγέων
 ΕΚ. ὦ Ζεῦ. ΑΝ. καὶ συμφορᾶς;
553. ἔβαλε. 575. αἰ αἰ αἰ αἰ. 576. ἰώ.

- ΕΚ. τέκεα, ΑΝ. πρίν ποτ' ἤμεν.
ΕΚ. Βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία
ΑΝ. τλάμων. ΕΚ. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.
580 ΑΝ. φεῦ φεῦ. ΕΚ. φεῦ δῆτ' ἐμῶν
ΑΝ. κακῶν. ΕΚ. οἰκτρά [γε] τύχα
ΑΝ. πόλεος, ΕΚ. ἃ καπνοῦται.
ΑΝ. Μόλοις, ὦ πόσις, μοι
ΕΚ. βοᾷς τὸν παρ' Αἰδᾶ
585 παῖδ' ἐμόν, ὦ μελέα.
ΑΝ. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ.
ΕΚ. Σὺ τ' ὦ, λῦμ' Ἀχαιῶν,
ΑΝ. τέκνων δέσποθ' ἁμῶν,
πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
590 ΕΚ. κοίμισαί μ' ἐς Αἶδου.
ΑΝ. οἶδε πόθοι μεγάλοι· σχέτλια τάδε πάσχομεν ἄλγη
οἰχομένας πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖνται
δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν ἄδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε πέργαμα Τροίας.
595 αἵματόεντα δὲ θεᾶ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία.
ΕΚ. ὦ πατρίς, ὦ μελέα, καταλειπομένην σε δακρύω,
νῦν τέλος οἰκτρὸν ὄρας, καὶ ἐμόν δόμον, ἐνθ' ἐλοχεύθην.
ὦ τέκν', ἐρημόπολις μάτηρ ἀπολείπεται ὑμῶν.
600 οἶος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη
δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται
ἄμετέροισι δόμοισιν. ὁ θανὼν δ' ἐπιλάθεται ἁλγέων
ἄδάκρυτος.
ΧΟ. ὥς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ μοῦσά θ', ἥ λύπας ἔχει.
605 ΑΝ. ὦ μῆτερ ἀνδρός, ὃς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ', Ἐκτορός, τάδ' εἰσορᾷς;
ΕΚ. ὄρω τὰ τῶν θεῶν, ὥς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὸ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
ΑΝ. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ, τὸ δ' εὐγενὲς

578. βέβακεν. 582. πόλεως. 583. πόσι. 584. ἄδην. 591. οἱ δέ.
593. ἔκφυγεν. 599. ἐρημος πόλις. 608. τά.

- εἰς δοῦλον ἦκει μεταβολὰς τοιάσδ' ἔχον. 610
- ΕΚ. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι καὶ ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βία.
- ΑΝ. φεῦ φεῦ·
ἄλλος τις Αἴας, ὥς ἔοικε, δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χᾶτερα.
- ΕΚ. ὦν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμὸς ἐστί μοι· 615
κακῶ κακὸν γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται.
- ΑΝ. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
σφαγεῖς Ἀχιλλέως δῶρον ἀψύχῳ νεκρῶ.
- ΕΚ. οὔ γὰρ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖν' ὃ μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἰνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές. 620
- ΑΝ. εἰδὸν νιν αὐτὴν καποβᾶσα τῶνδ' ὅχων
ἔκρυψα πέπλοις καπεκοψάμην νεκρόν.
- ΕΚ. αἰαῖ, τέκνον, σὼν ἀνοσίων προσφραγμάτων.
αἰαῖ μάλ' αὖθις, ὥς κακῶς διόλλυσαι.
- ΑΝ. ὅλωλεν ὥς ὅλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ 625
ζώσης γ' ὅλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
- ΕΚ. οὐ ταῦτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ' ἐνείσιν ἐλπίδες.
- ΑΝ. ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα κάλλιστον γόνον,
ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί. 630
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν.
ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἡσθημένος·
ὃ δ' εὐτυχήσας εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. 635
κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς
τέθνηκε κοῦδὲν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον τῆς τύχης ἡμάρτανον.
αἶ γὰρ γυναιξὶ σῶφρον' ἔσθ' εὐρημένα, 640
ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἐκτορος κατὰ στέγας.
πρῶτον μὲν, ἐνθα καὶ προσῆ καὶ μὴ προσῆ
ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται

645 κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει,
 τούτου παρεῖσα πόθον ἔμιμνον ἐν δόμοις,
 εἴσω μελάθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη
 οὐκ εἰσεφρούμην· τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
 οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί.
 650 γλώσσης τε σιγὴν ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει
 παρεῖχον· ἦδειν δ' ἅμ᾽ ἐχρῆν νικᾶν πόσιν
 κείνῳ τε νίκην ὧν ἐχρῆν παριέναι.
 καὶ τῶνδε κληδὼν εἰς στράτευμ' Ἀχαικὸν
 ἐλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
 655 Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
 δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
 κεῖ μὲν παρώσασ' Ἑκτορος φίλον κᾶρα
 πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
 κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
 στυγοῦσ' ἐμαντῆς δεσπόταις μισήσομαι.
 660 καίτοι λέγουσιν ὥς μί' εὐφρόνη χαλᾶ
 τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
 ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
 καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.
 ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ
 665 τῆς συντραφείσης ῥαδίως ἔλξει ζυγόν.
 καίτοι τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφν
 ξυνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.
 σὲ δ', ὦ φίλ' Ἑκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι
 ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν·
 670 ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων
 πρῶτος τὸ παρθένειον ἐξεύξω λέχος.
 καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σύ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
 πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
 ἄρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχειν κακῶν
 675 Πολυξένης ὄλεθρον, ἣν καταστένεις;
 ἐμοὶ γὰρ οὐδ', ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
 ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
 πράξειν τι κεδνόν· ἦδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.
 ΧΟ. εἰς ταῦτόν ἦκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ

- τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἐνθα πημάτων κυρῶ. 680
- ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὐπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
 γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
 ναύταις γὰρ ἦν μὲν μέτριος ἢ χειμῶν φέρειν,
 προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
 ὃ μὲν παρ' οἴαχ', ὃ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβώς, 685
 ὃ δ' ἄντλον εἴργων ναός· ἦν δ' ὑπερβάλη
 πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχη
 παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.
 οὐτω δὲ καὶ γὰρ πόλλ' ἔχουσα πῆματα
 ἄφθογγός εἰμι καὶ παρεῖς ἕω στόμα· 690
 νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
 ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἑκτορος τύχας
 ἔασον· οὐ γὰρ δάκρυά νιν σώσει τὰ σά·
 τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν
 φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων. 695
 καὶ δρᾷς τάδ', εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους
 καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἄν
 Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἵν' εἴ ποτε
 ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες
 ὕστερον πάλιν
 κατοικήσειαν καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι. 700
 ἀλλ', ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
 τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαικὸν λάτριν
 στείχοντα καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
- ΤΑ. Φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ' Ἑκτορος δάμαρ,
 μή με στυγῆσης· οὐχ ἐκὼν γὰρ ἄγγελῶ 705
 Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.
- ΑΝ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι φροίμιων ἄρχη κακῶν.
- ΤΑ. ἔδοξε τόνδε παῖδα, πῶς εἶπω λόγον;
- ΑΝ. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
- ΤΑ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ. 710
- ΑΝ. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτοῦ λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
- ΤΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακά.
- ΑΝ. ἐπήνεσ' αἰδῶ, πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.

- ΤΑ. κτενοῦσι τὸν παῖδ', ὥς πύθῃ κακὸν μέγα.
 715 ΑΝ. οἴμοι, γάμων τόδ' ὥς κλύω μεῖζον κακόν.
 ΤΑ. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.
 ΑΝ. αἰαῖ μάλ', οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
 ΤΑ. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.
 ΑΝ. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτοῦ πέρι.
 720 ΤΑ. ῥῖψαι δὲ πύργων δεῖν σφε Τρωικῶν ἄπο.
 ἀλλ' ὥς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανῇ·
 μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς,
 μήτε σθένουσα μηδὲν ἰσχύσειν δόκει.
 725 ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ· σκοπεῖν δὲ χρή·
 πόλις τ' ὄλωλε καὶ πόσις, κρατῇ δὲ σύ,
 ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν
 οἰοί τε· τούτων οὐνεκ' οὐ μάχης ἐρᾶν
 οὐδ' αἰσχροὺς οὐδὲν οὐδ' ἐπίφθονόν σε δοῶν,
 οὐτ' αὖ σ' Ἀχαιῶν βούλομαι ῥίπτειν ἀράς.
 730 εἰ γὰρ τι λέξεις ᾧ χολώσεται στρατός,
 οὐτ' ἂν ταφείῃ παῖς ὅδ' οὐτ' οἴκτου τύχοι.
 σιγῶσα δ' εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη
 τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθραπτον ἂν λίποις
 αὐτῇ τ' Ἀχαιῶν πρεφυμενεστέρων τύχοις.
 735 ΑΝ. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεῖς τέκνον,
 θανῇ πρὸς ἐχθρῶν μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
 ἢ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀπώλεσεν,
 ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίνεται σωτηρία,
 τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.
 740 ὦ λέκτρα τὰμὰ δυστυχῇ τε καὶ γάμοι,
 οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἑκτορός ποτε,
 οὐχ ὥς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν,
 ἀλλ' ὥς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
 ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνῃ κακῶν σέθεν;
 745 τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχῃ πέπλων,
 νεοσσὸς ὥσεῖ πτέρυγας εἰσπίτνων ἐμάς;
 οὐκ εἴσιν Ἑκτωρ κλεινὸς ἀρπάσας δόρυ
 γῆς ἐξανελθὼν σοὶ φέρων σωτηρίαν,

οὐ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχύς Φρυγῶν·
 λυγρὸν δὲ πήδημ' εἰς τράχηλον ὑψόθεν
 πεσὼν ἀνοίκτως πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
 ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,
 ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διακενῆς ἄρα
 ἐν σπαργάνοισι μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
 μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνοις.
 νῦν, οὔ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
 πρόσπιτνε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
 ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἄρμοσον.
 ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
 τί τόνδε παῖδα κτείνει' οὐδὲν αἴτιον;
 ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔ ποτ' εἶ Διός,
 πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
 Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Φθόνον,
 Φόνου τε Θανάτου θ' ὅσα τε γῇ τρέφει κακά.
 οὐ γάρ ποτ' αὖχῳ Ζῆνά γ' ἐκφῦσαί σ' ἐγὼ
 πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις Ἑλλησί τε.
 ὅλοιο· καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἀπο
 αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
 ἀλλ' ἄγετε, φέρετε, ῥίπτειτ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
 δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἔκ τε γὰρ θεῶν
 διολλύμεσθα παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἄν
 θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτειτ' ἄθλιον δέμας
 καὶ ῥίπτειτ' εἰς ναῦς· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
 ὑμέναιον ἀπολέσασα τοῦμαντιῆς τέκνον.
ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας
 μιᾶς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.
ΑΝ. ἄγε, παῖ, φίλιον πρόσπιτυγμα μεθεῖς
 μητρὸς μογεράς, βαῖνε πατρώων
 πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
 πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
 λαμβάνειτ' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
 κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοικτος
 καὶ ἀναιδεία τῆς ὑμετέρας

756. εἴ ποτ'. 769. ἀλλ' om.

γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.

- 785 **ΕΚ.** ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
 συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
 μήτηρ καὶ γῶ. τί πάθω; τί σ' ἐγώ,
 δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
 πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους·
 790 τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἷ' γὰρ πόλεως,
 οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν,
 τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδία
 χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;
- 795 **ΧΟ.** Μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμῶν,
 νάσου περικύμονος οἰκήσας ἔδραν
 τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἔν' ἐλαίας
 πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνᾳ
 οὐράνιον στέφανον λιπαραῖς . . κόσμον Ἀθήναις,
 800 ἔβας, ἔβας τῇ τοξοφόρῳ συναρι-
 στεύων ἅμ' Ἀλκμήνας γόνῳ
 Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων, πόλιν
 ἁμετέραν, τὸ πάροιθεν [ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος·]
 Ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθρωπος ἀτυζόμενος
 805 πώλων, Σιμόεντι δ' ἔπ' εὐρείῃ πλάταν
 ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν
 καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν
 Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβου
 πυρὸς φοίνικι βοᾷ καθελὼν
 810 Τροίας ἐπόρθησε χθόνα,
 δις δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη περὶ
 Λαρδανίας φονία κατέλυσεν αἰχμᾶ.
 Μάταν ἄρ', ὦ χρυσέαις
 ἐν οἰνοχόαις ἄβρὰ βαίνων,
 815 Λαομεδόντιε παῖ,
 Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
 πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν·
 ἃ δέ σε γειναμένα [Τροία] πυρὶ δαίεται·
 ἡιόνες δ' ἄλλαι

789. κτύπους. 812. φοινία.

ἴαχον· οἶον οἶω- 820
 νός ὑπὲρ τεκέων βοᾶ,
 αἱ μὲν εὐνάτορας, αἱ δὲ παῖδας,
 αἱ δὲ ματέρας γεραιάς.
 τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ
 γυμνασίων τε δρόμοι 825
 βεβᾶσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεα-
 ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
 καλλιγάλανα τρέφεις·
 Πριάμοιο δὲ γαῖαν
 Ἑλλάς ὤλεσ' αἰχμὰ. 830
 Ἔρως, Ἔρως, ὃς τὰ Δαρ-
 δάνεια μέλαθρά ποτ' ἤλθες
 Οὐρανίδαισι μέλων·
 ὥς τότε μὲν μεγάλως
 Τροίαν ἐπύργωσας θεοῖσιν 835
 κῆδος ἀναιψάμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς
 οὐκέτ' ὄνειδος ἐρῶ·
 τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
 ἁμέρας φίλιον βροτοῖς
 φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαίας, 840
 εἶδε περγάμων ὄλεθρον,
 τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
 γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,
 ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλα-
 βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας
 ἐλπίδα γὰρ πατρίδι
 μεγάλην· τὰ θεῶν δὲ
 φίλτρα φροῦδα Τροία.
 ME. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,
 ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι 850
 Ἑλένην· ὃ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
 Μενέλαός εἰμι καὶ στρατεύμ' Ἀχαικὸν

 ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με

- 855 γυναικὸς οὐνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ' ὃς ἐξ ἐμῶν
 δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
 κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην
 αὐτός τε καὶ γῇ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῶ.
 860 ἦκω δὲ τὴν τάλαιναν, οὐ γὰρ ἠδέως
 ὄνομα δάμαρτος ἢ ποτ' ἦν ἐμὴ λέγω,
 ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
 κατηρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
 οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθευσαν δορί,
 κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανῶν
 865 θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργεῖαν χθόνα.
 ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
 Ἑλένης ἔᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
 Ἑλληνίδ' εἰς γῆν κατ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
 ποινὰς ὅσων τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
 870 ἀλλ' εἴα χωρεῖτ' εἰς δόμους, ὁπάονες,
 κομίζετ' αὐτὴν τῆς μαιφονωτάτης
 κόμης ἐπισπάσαντες· οὐριοὶ δ' ὅταν
 πνοαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.
 ΕΚ. ὦ γῆς ὄχημα καπὶ γῆς ἔχων ἔδραν,
 875 ὅστις ποτ' εἶ σύ, δυστιόπαστος εἰδέναι,
 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
 προσευξάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
 βαίνων κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.
 ΜΕ. τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ὥς ἐκαίνισας θεῶν.
 ΕΚ. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σὴν.
 880 ὁρῶν δὲ τήνδε φεῦγε, μή σ' ἔλῃ πόθῳ.
 αἶρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
 πίμπρησι δ' οἴκους· ὧδ' ἔχει κηλήματα.
 ἐγὼ νιν οἶδα καὶ σὺ χοῖ πεπονθότες.
 ΕΛ. Μενέλαε, φροῖμιον μὲν ἄξιον φόβου
 885 τόδ' ἔστιν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
 βία πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
 ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμένη,
 ὁμῶς δ' ἔρεσθαι βούλομαι γνῶμαι τίνες
 868. τεθνᾶσιν.

Ἑλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

ΜΕ. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἤλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκηεις. 890

ΕΛ. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὥς οὐδ' ἀδικίῳ, ἣν θάνω, θανούμεθα;

ΜΕ. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλὰ σε κτενῶ.

ΕΚ. ἀκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεής,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμοῦ φυγεῖν. 895

ΜΕ. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι. τῶν σῶν δ' οὐνεχ', ὥς μάθῃ, λόγων
δώσω τόδ' αὐτῇ, τῇσδε δ' οὐδ' ὀφείλω χάριν. 900

ΕΛ. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ ἀνταμείψῃ πολεμίαν ἡγούμενος.

ἐγὼ δ', ἃ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ 905

κατηγορήσειν, ἀντιθεῖς ἀμείψομαι 910

τοῖς σοῖσι, τὰμὰ καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.

πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἦδε τῶν κακῶν

Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσε

Τροίαν τε κἄμ' ὁ πρέσβυς οὐ κτανὼν βρέφος, 910

δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.

ἐνθ' ἐνδὲ τὰπίλοιπ' ἀκουσον ὥς ἔχει·

ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὃδε τρισσῶν θεῶν.

καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις

Φρυγὶ στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι 915

Ἦρα θ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὄρους

τυραννίδ' ἔξειν, εἴ σφε κρίνειεν Πάρις·

Κύπρις δὲ τοῦμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη

δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι

κάλλει· τὸν ἐνθ' ἐνδὲ ὥς ἔχει σκέψαι λόγον· 920

νικᾷ Κύπρις θεά, καὶ τοσόνδ' οἵ μοι γάμοι

ὤνησαν Ἑλλάδ', οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,

οὔτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.

- 925 ἄρ' εὐτύχησεν Ἑλλάς; ὠλόμην δ' ἐγὼ
 εὐμορφία πραθεῖσα κώνειδίζομαι
 ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρῃ λαβεῖν.
 οὐπω με φήσεις αὐτὰ τὰμ ποσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
 930 ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα
 ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἴτε καὶ Πάριν·
 ὄν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν
 Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
 εἶεν.
 935 οὐ σ', ἀλλ' ἐμαντὴν τοῦπὶ τῷδ' ἐρήσομαι,
 τί δὴ φρονοῦς... ἐκ δόμων ἅμ' ἐσπόμην
 ξένῃ προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
 τὴν θεὸν κόλαζε καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
 ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
 940 κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί.
 ἐνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῇ λόγον·
 ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχοῦς,
 χρῆν μ', ἥνίκ' οὐκ ἦν θεοπόννητά μου λέχη,
 λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
 945 ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι
 πύργων πυλωροὶ καὶ πρὸ τειχέων σκοποί,
 οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον ἐξ ἐπάλξεων
 πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσιν τόδε.
 βία δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἀρπάσας πόσις
 950 Δηίφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
 πῶς οὖν ἐτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
 πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὁ μὲν βία γαμεῖ,
 τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν' ἀντὶ νικητηρίων
 πικρῶς ἐδούλευσ'. εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
 βούλῃ, τὸ χρήζειν ἀμαθές ἐστί σοι τόδε.
 955 ΧΟ. βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρῃ
 πειθῶ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
 καλῶς κακοῦργος οὕσα· δεινὸν οὖν τόδε.

929. αὐτοῦ.

ΕΚ. Θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι
 καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἐνδίκως.
 ΕΛ. ἐγὼ γὰρ Ἦραν παρθένον τε Παλλάδα
 οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
 ΕΚ. ὥσθ' ἢ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα,
 Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυγὶ δουλεύειν ποτέ,
 ΜΕ. αἶ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι
 ἦλυθον ἐπ' Ἴδην. τοῦ γὰρ οὐνεκ' ἂν θεὰ
 Ἦρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
 ΕΚ. πότερον ἀμείνον' ὥς λάβοι Διὸς πόσιν,
 ΜΕ. ἢ γάμον Ἀθάνα θεῶν τινος θηρωμένη,
 ΕΚ. ἢ παρθεναίαν πατρὸς ἐξητήσατο
 ΜΕ. φεύγουσα λέκτρα; μὴ ἀμαθεὺς ποιεῖ θεὰς
 τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ οὐ πείσης σοφούς.
 Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
 ἐλθεῖν ἐμῷ ξυμ παιδὶ Μενέλεω δόμους.
 οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός σ' ἐν οὐρανῷ
 αὐταῖς Ἀμύκλαις ἦγαγεν πρὸς Ἴλιον;
 ἦν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
 ὃ σὸς δ' ἰδὼν νιν νοῦς ἐποιήθη Κύπρις·
 ΧΟ. τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς
 καὶ τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.
 ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
 χρυσῷ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθης φρένας.
 ἐν μὲν γὰρ Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
 Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
 χρυσῷ ῥέουσιν ἠλπισας κατακλύσειν
 δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
 μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
 εἶεν, βία γὰρ παῖδα φῆς σ' ἄγειν ἐμόν·
 τίς Σπαρτιατῶν ἦσθετ', ἢ ποίαν βοήν
 ἀνωλόλυξας Κάστορος νεανίου
 τοῦ συζύγου τ' ἐτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρα πω;
 ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες Ἀργεῖοί τέ σου
 κατ' ἶχνος, ἦν δὲ δοριπετῆς ἀγωνία,

- εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι, EK.
 Μενέλαον ἦνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς
 995 ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
 εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
 εἰς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα τοῦτ' ἥσκεις ὅπως
 ἐποι' ἄμ' αὐτῇ, τῇ ἀρετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
 1000 κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις
 πύργων καθιεῖς ὥς μένους' ἀκουσίως;
 ποῦ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
 ἢ φάσγανον θήγους', ἃ γενναία γυνή
 δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
 1005 καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις·
 ὦ θύγατερ, ἔξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
 ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαικὰς
 πέμπω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλλήνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
 1010 ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις
 καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἤθελες.
 μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἂπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
 ἐξῆλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
 τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κάρα·
 1015 ἦν χοῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις
 φρίκη τρέμουσαν κρατ' ἀπεσκυθισμένην
 ἐλθεῖν τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδεΐας πλέον
 ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 Μενέλα', ἴν' εἰδῆς οἱ τελευτήσω λόγον,
 στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κτανὼν
 1020 σαντοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θεῖς
 γυναιξί, θνήσκειν ἥτις ἂν προδῶ πόσιν.
 XO. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
 τιῆσαι δάμαρτα κἄφελου πρὸς Ἑλλάδος
 ψόγον τὸ θῆλύ τ' εὐγενῆς ἐχθροῖς φανείς.
 1025 ME. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταῦτόν λόγον,
 ἐκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
 ξένας ἐς εὐνάς, χῆ Κύπρις κόμπου χάριν
 λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας

πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς
θανοῦς, ἵν' εἰδῆς μὴ κατασχύνειν ἐμέ.

1030

ΕΛ. μή, πρὸς σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεῖς ἐμοὶ κτάνης με, συγγίνωσκε δέ.

ΕΚ. μηδ' οὐς ἀπέκτειν' ἦδε συμμάχους προδῶς·
ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι.

ΜΕ. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
τήνδ' ἐκκομίζειν, ἐνθα ναυστολήσεται.

1035

ΕΚ. μή νυν νεῶς σοὶ ταῦτόν εἰσβήτω σκάφος.

ΜΕ. τί δ' ἔστι; μεῖζον βρεῖθος ἢ πάροιθ' ἔχει;

ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστής ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.

1040

ΜΕ. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς,
ἔσται δ' ἂ βούλη· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται
εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία κακῶς
κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
πάσαισι θήσει. ῥάδιον μὲν οὐ τόδε·
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὥς αἰσχίονες.

1045

ΧΟ. Οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
μὸν προὔδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν

1050

Ἰδαῖά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
χιόνι κατάρντα ποταμίᾳ
τέρμονά τε πρωτόβολον ἄλκι-
τὰν καταλαμπομένην ζαθέαν θεράπναν.

1055

Φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ'
εὐφημοὶ κέλαδοι κατ' ὄρ-
φναν τε παννυχίδες θεῶν
χρυσέων τε ξοάνων τύποι
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελα-

1060

1048. ἐχθίονες. 1054. ἱερὰν. 1056. κατάρντα.

- ναι συνδώδεκα πλήθει.
 1065 μέλει μέλει μοι τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
 οὐράνιον ἔδρανον ἐπιβεβώς
 αἰθέρα τε πόλεος ὀλομένας,
 ἅν πυρὸς αἰθομένα κατέλυσεν ὄρμα.
 ὦ φίλος ὦ πόσι μοι,
 1070 σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις
 ἄθραπιος, ἄνυδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος
 αἰσσον πτεροῖσι πορεύσει
 ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
 λάινα Κυκλώπι' οὐράνια νέμονται.
 1075 τέκνων δὲ πλήθος ἐν πύλαις
 δάκρυσι κατάορα στένει,
 βοᾷ βοᾷ· μάτερ, ὦμοι,
 μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομίζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων
 κυανέαν ἐπὶ ναῦν
 1080 εἰναλίσαισι πλάταις
 ἥ Σαλαμῖν' ἱεράν,
 ἥ δίπορον κορυφὰν
 Ἴσθμιον, ἐνθα πύλας
 Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι.
 1085 Ἐνθ' ἀκάτου Μενέλα
 μέσον πέλαγος ἰούσας
 δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι
 Αἰγαίου κεραυνοφάες πῦρ,
 Ἴλιόθεν ὅτε με πολύδακρυν
 1090 Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει,
 χρύσεα δ' ἔνοπτρα, παρθένων
 χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει
 Διὸς κόρα· μηδὲ γαῖάν
 ποτ' ἔλθοι Λάκαιναν πατρῷόν τε θάλαμον ἐστίας,
 1095 μηδὲ πόλιν Πιτάνας
 χαλκόπυλόν τε θεῶν
 δύσγαμον αἰσχος ἐλὼν

1064. σὺν δώδεκα. 1066. ἐπιβεβηκώς. 1067. πόλεως. 1070. φθιμένοις.
 1074. κυκλώπεια. 1096. θεᾶς θάλαμον, γρ. θεᾶς μέλαθρον.

Ἑλλάδι τᾷ μεγάλα
καὶ Σιμοεντιάσιν
μέλεα πάθρα ῥοαῖσιν. 1100

ἰὼ ἰὼ,
καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ συντυχίαι, λεύσσετε Τρώων
τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεια
νεκρόν, ὃν πύργων δίσκημα πικρόν
Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν. 1105

ΤΑ. Ἐκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἰς λελειμμένος
λάφυρα τὰπίλοιπ' Ἀχιλλεῖου τόκου
μέλλει πρὸς ἄκτας ναυστολεῖν Φθιώτιδας·
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος καινὰς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς 1110
Ἀκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.

οὐ θᾶσσον οὐνεκ' ἢ χάριν μονῆς ἔχων
φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν ἔμοι
δακρύων ἀγωγός, ἥνικ' ἐξώρμα χθονὸς
πάτραν τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἑκτορος
τύμβον προσεννέπουσα. καί σφ' ἠτήσατο 1115
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
ψυχὴν ἀφῆκεν Ἑκτορος τοῦ σοῦ γόνος,
φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἄσπίδα

τὴνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλεύρ' ἐβάλλετο,
μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἐστίαν,
μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὐ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὄραν,
ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαίνων 1120

ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' εἰς ὠλένας
δοῦναι, πέπλοισιν ὥς περιστείλῃς νεκρὸν
στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὥς ἔχει τὰ σά,
ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότην τάχος

ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ. 1130

- σὺ δ' ὥς τάχιστα προῖσσε τὰ πεσταλμένα.
 ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω·
 1135 Σκαμανδρείους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς
 ἔλουσα νεκρὸν καπένιψα τραύματα.
 ἀλλ' εἴμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον,
 ὥς σύντομ' ἡμῖν τὰ π' ἐμοῦ τε καὶ πὸ σοῦ
 εἰς ἓν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὀρμίσῃ πλάτην.
 ΕΚ. θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἑκτορος πέδῳ,
 1140 λυπρὸν θέαμα κοῦ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
 ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
 τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες φόνον
 καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ
 πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα,
 1145 ὃθ' Ἑκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
 διωλλύμεσθα μυρίας τ' ἄλλης χειρός,
 πόλεως δ' ἀλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
 βρέφος τοσόνδ' ἐδείσαι. οὐκ αἰνῶ φόβον,
 ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
 1150 ὦ φίλταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχῆς.
 εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως ἥβης τυχῶν
 γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
 μακάριος ἦσθ' ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον.
 νῦν δ' αὖτ' ἰδὼν μὲν γνούς τε σῇ ψυχῇ, τέκνον,
 1155 οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
 δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
 τείχη πατρῶα, Λοξίου πυργώματα,
 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκοῦσα βόστρυχον
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελαῖ
 1160 ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχροῦ μὴ λέγω.
 ὦ χεῖρες, ὥς εἰκὺς μὲν ἠδείας πατρὸς
 κέκτησθ', ἐν ἄρθροισι δ' ἐκλυτοὶ πρόκεισθε...
 ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα,
 ὄλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' εἰσπίπτων λέχος,
 1165 ὦ μῆτερ, ἡὔδας, ἢ πολὺν σοι βοστρύχων
 πλόκαμον κεροῦμαι πρὸς τάφον θ' ὀμηλίκων
 1154. δ' om. 1161. εἰκοῦς.

- κώμους ἀπάξω φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
 σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον
 γραῦς ἄπολις, ἄτεκνος ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
 οἶμοι, τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ' αἶ τ' ἔμαϊ τροφαὶ
 ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι φροῦδά μοι. τί καί ποτε
 γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
 τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε
 δείσαντες; αἰσχρὸν τοῦπίγραμμά γ' Ἑλλάδι.
 ἀλλ' οὖν πατρώων οὐ λαχὼν ἔξεις ὁμῶς
 ἐν ἧ ταφῇ χαλκόνωτον ἱτέαν.
 ὦ καλλίπηχυν Ἑκτορος βραχίονα
 σώζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν.
 ὥς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος
 ἵτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρομοῖς ἰδρῶς,
 ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων
 ἔσταξεν Ἑκτωρ προστιθεὶς γενειάδι.
 φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ
 ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
 δαίμων δίδωσιν· ὦν δ' ἔχω, λήψη τάδε.
 θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
 βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
 ἔμπληκτος ὥς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
 πηδῶσι κοῦδεις αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.
- ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοι σκυλευμάτων
 Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
- ΕΚ. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
 οὐδ' ἡλικας τόξοισιν, οὐς Φρύγες νόμους
 τιμῶσιν οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι,
 μήτηρ πατρός σοι προστίθης ἀγάλματα
 τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγῆς
 ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
 ἔκτεινε καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν.
- ΧΟ. ἔ ἔ, φρενῶν
 ἔθιγες, ἔθιγες· ὦ μέγας ἔμοί ποτ' ὦν
 ἀνάκτωρ πόλεως.
- ΕΚ. ἃ δ' ἐν γάμοις ἔχρην σε προσθέσθαι χροῖ

- Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
 Φρύγια πέπλων ἀγάλαται ἑξάπτω χρῶς.
 1205 σύ τ', ὦ ποτ' οὔσα καλλίνικε μυρίων
 μῆτερ τροπαίων, Ἐκτορος φίλου σάκος,
 στεφανοῦ. θανῇ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ.
 ἐπεὶ σὲ πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
 κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὄπλα.
- 1210 ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ,
 πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ
 τέκνον, δέξεται.
 στέναξον, μάτερ. ΕΚ. αἰαῖ.
- ΧΟ. νεκρῶν ἱακχον. ΕΚ. οἴμοι μοι.
- 1215 ΧΟ. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
 ΕΚ. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι,
 τλήμων ἱατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τᾶργα δ' οὐ.
 τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατήρ σέθεν.
- ΧΟ. ἄρασσ' ἄρασσε [χειρὶ] κραῖτα
 1220 πιτύλους διδοῦσα χειρός, ἰώ μοί μοι.
 ΕΚ. ὦ φίλταται γυναικες.
- ΧΟ. [Ἐκάβη,] σὰς ἔνεπε τίνα θροεῖς αὐδάν.
 ΕΚ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οἷ' μοι πόνοι
 Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,
 1225 μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς
 ἔστρεψε τᾶνω περιβαλὼν κάτω χθονός,
 ἀφανεῖς ἄν ὄντες οὐκ ἄν ὑμνηθεῖμεν ἄν
 μούσαις ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν.
 χωρεῖτε, θάπτειτ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν.
 1230 ἔχει γὰρ οἶα δὴ γε νερτέρων στέφη.
 δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,
 εἰ πλουσίῳ τις τεύξεται κτερισμάτων.
 κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ.
 μελέα μάτηρ, ἥ τὰς μεγάλας
 1235 ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίου.
 μέγα δ' ὀλβισθεῖς ὥς ἐκ πατέρων
1210. 13. αἰ αἰ αἰ αἰ. 1222. ἔνεπε. 1227. ὑμνήθημεν.

- ἀγαθῶν ἐγένου,
 δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.
 ἔα ἔα·
 τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
 λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας 1240
 διερέσσοντας; μέλλει Τροία
 καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.
 ΤΑ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθ' ἐμπιμπράναι
 Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
 ἐν χερσὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι, 1245
 ὥς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν
 στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
 ὑμεῖς δ', ἴν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφὰς δύο,
 χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὁρθίαν ὅταν
 σάλπιγγος ἦχῷ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ, 1250
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὥς ἀποστέλλησθε γῆς.
 σύ τ', ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
 ἔπον. μεθήκουσιν σ' Ὀδυσσέως πάρα
 οἶδ', ὃ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει χθονός.
 ΕΚ. οἷ' γὰρ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον 1255
 καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἤδη κακῶν·
 ἔξειμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρί.
 ἀλλ', ὦ γεραιὲ ποῦς, ἐπίσπενσον μόλις,
 ὥς ἀσπάζωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
 ὦ μεγάλα δήποτ' ἀμπνέουσ' ἐν βαρβάροις 1260
 Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα.
 πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
 δούλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
 καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
 φέρ' εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὥς κάλλιστά μοι 1265
 σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένη.
 ΤΑ. ἐνθουσιᾶς, δύστηνε, τοῖς σαντιῆς κακοῖς·
 ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσέως δὲ χρὴ
 εἰς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.
 ΕΚ. Ὅτοτοτοτοτοῖ. 1270

- Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα
 πάτερ, ἀνάξια τᾶς Δαρδάνου
 γονᾶς τὰδ' οἷα πάσχομεν δέδορκας;
 1275 ΧΟ. δέδορκεν, ἅ δὲ μεγαλόπολις
 ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
 ΕΚ. Ὅτιοτοτοτοτοῖ.
 λέλαμπεν Ἴλιος Περ-
 γάμων τε πυρὶ καταίθεται τέραμνα
 καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.
 1280 ΧΟ. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
 ρανία πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
 μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα
 δαίω τε λόγχῃ.
 ΕΚ. Ἴω γὰρ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων.
 1285 ΧΟ. ἔ ἔ.
 ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.
 ΧΟ. ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.
 ΕΚ. γεραιά γ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα
 καὶ χερσὶ γαῖαν κτυποῦσα δισσαῖς.
 1290 ΧΟ. διάδοχά σοι γόνυ τίθῃμι γαῖα
 τοὺς ἐμὸνς καλοῦσα νέρθεν
 ἀθλίους ἀκοίτας.
 ΕΚ. ἀγόμεθα, φερόμεθ' ΧΟ. ἄλγος ἄλγος βοᾷς.
 ΕΚ. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον ΧΟ. ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
 1295 ΕΚ. ἰὼ ἰὼ.
 Πρίαμε Πρίαμε. σὺ μὲν ὀλόμενος
 ἄταφος, ἄφιλος
 ἄτας ἐμᾶς αἰστος εἶ.
 ΧΟ. μέλας γὰρ ὅσσε κατακαλύψει
 1300 θάνατος ἔσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.
 ΕΚ. Ἴω θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα.
 ΧΟ. ἔ ἔ.
 ΕΚ. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.
 ΧΟ. τάχ' εἰς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
 1305 ΕΚ. κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα
 1288. γ. 1293. φερόμεθα.

ἄιστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.

ΧΟ. ὄνομα δὲ γὰρ ἀφανὲς εἶσιν· ἄλλα δ'
ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
ἅ τάλαινα Τροία.

ΕΚ. ἐμάθετ', ἐκλύετε; ΧΟ. Περγάμων ... κτύπον. 1310

ΕΚ. ἔνοσις ἀπασαν ἔνοσις ΧΟ. ἐπικλύσει πόλιν.

ΕΚ. ἰώ.

τρομερὰ τρομερὰ μέλεα, φέρετ' ἐ-
μὸν ἵχνος. ἵτ' ἐπὶ τάλαιναν
δούλειον ἁμέραν βίου.

1315

ΧΟ. ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

1306. μεθήσει.

1306. 1306. μαρτυρ.
 1307. 1307. μαρτυρ.
 1308. 1308. μαρτυρ.
 1309. 1309. μαρτυρ.
 1310. 1310. μαρτυρ.
 1311. 1311. μαρτυρ.
 1312. 1312. μαρτυρ.
 1313. 1313. μαρτυρ.
 1314. 1314. μαρτυρ.
 1315. 1315. μαρτυρ.
 1316. 1316. μαρτυρ.
 1317. 1317. μαρτυρ.
 1318. 1318. μαρτυρ.
 1319. 1319. μαρτυρ.
 1320. 1320. μαρτυρ.
 1321. 1321. μαρτυρ.
 1322. 1322. μαρτυρ.
 1323. 1323. μαρτυρ.
 1324. 1324. μαρτυρ.
 1325. 1325. μαρτυρ.
 1326. 1326. μαρτυρ.
 1327. 1327. μαρτυρ.
 1328. 1328. μαρτυρ.
 1329. 1329. μαρτυρ.
 1330. 1330. μαρτυρ.
 1331. 1331. μαρτυρ.
 1332. 1332. μαρτυρ.
 1333. 1333. μαρτυρ.
 1334. 1334. μαρτυρ.
 1335. 1335. μαρτυρ.
 1336. 1336. μαρτυρ.
 1337. 1337. μαρτυρ.
 1338. 1338. μαρτυρ.
 1339. 1339. μαρτυρ.
 1340. 1340. μαρτυρ.
 1341. 1341. μαρτυρ.
 1342. 1342. μαρτυρ.
 1343. 1343. μαρτυρ.
 1344. 1344. μαρτυρ.
 1345. 1345. μαρτυρ.
 1346. 1346. μαρτυρ.
 1347. 1347. μαρτυρ.
 1348. 1348. μαρτυρ.
 1349. 1349. μαρτυρ.
 1350. 1350. μαρτυρ.
 1351. 1351. μαρτυρ.
 1352. 1352. μαρτυρ.
 1353. 1353. μαρτυρ.
 1354. 1354. μαρτυρ.
 1355. 1355. μαρτυρ.
 1356. 1356. μαρτυρ.
 1357. 1357. μαρτυρ.
 1358. 1358. μαρτυρ.
 1359. 1359. μαρτυρ.
 1360. 1360. μαρτυρ.
 1361. 1361. μαρτυρ.
 1362. 1362. μαρτυρ.
 1363. 1363. μαρτυρ.
 1364. 1364. μαρτυρ.
 1365. 1365. μαρτυρ.
 1366. 1366. μαρτυρ.
 1367. 1367. μαρτυρ.
 1368. 1368. μαρτυρ.
 1369. 1369. μαρτυρ.
 1370. 1370. μαρτυρ.
 1371. 1371. μαρτυρ.
 1372. 1372. μαρτυρ.
 1373. 1373. μαρτυρ.
 1374. 1374. μαρτυρ.
 1375. 1375. μαρτυρ.
 1376. 1376. μαρτυρ.
 1377. 1377. μαρτυρ.
 1378. 1378. μαρτυρ.
 1379. 1379. μαρτυρ.
 1380. 1380. μαρτυρ.
 1381. 1381. μαρτυρ.
 1382. 1382. μαρτυρ.
 1383. 1383. μαρτυρ.
 1384. 1384. μαρτυρ.
 1385. 1385. μαρτυρ.
 1386. 1386. μαρτυρ.
 1387. 1387. μαρτυρ.
 1388. 1388. μαρτυρ.
 1389. 1389. μαρτυρ.
 1390. 1390. μαρτυρ.
 1391. 1391. μαρτυρ.
 1392. 1392. μαρτυρ.
 1393. 1393. μαρτυρ.
 1394. 1394. μαρτυρ.
 1395. 1395. μαρτυρ.
 1396. 1396. μαρτυρ.
 1397. 1397. μαρτυρ.
 1398. 1398. μαρτυρ.
 1399. 1399. μαρτυρ.
 1400. 1400. μαρτυρ.

CODICUM TESTIMONIA.

arg. codices collati *c*¹ *ac*. 1. 1. τὴν om. *c*¹. τῷ Ποσειδῶνι *c*¹.
 1. 2. διαφθαῖναι *c*. 1. 4. κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν
 τὰς ἐν ἁξ. *c*¹ κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν. τὰς γὰρ ἐν
 ἁξ. *c*. ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν. τοῖς γὰρ ἐν ἁξ. *a*
 (Ald.) aperta correctura propter γὰρ alieno loco intrusum. 1. 5. prius
 δὲ om. *c*¹. 1. 6. Ἀχιλλεῖ *c*¹ τῷ Ἀχιλλεῖ *ac*. ἐπὶ τοῦ τοῦ Ἀχιλλέως
 τάφου κατέσφαξαν *c*¹ ἐπὶ τῆς τοῦ προειρημένου (εἰρημένου *a*) ταφῆς (τά-
 φης *c*) ἔσφαξαν *ac*. ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν Ald. correctura super-
 flua. 1. 7. τειχέων *c*¹ *c*. τειχῶν *a*. ἀποκτείνων Μενέλαος *c*¹ *ac*. cor-
 rectum in Aldina, quae praeterea Μενέλεως ex arbitrio. 1. 9. κατοδυρα-
 μένη *c*¹ κατοδυρομένη *ac*. 1. 10. καὶ κηδεύσασα *c*¹ τε καὶ θρηνήσασα
 καὶ κηδεύσασα, ut Ald., *c*. idem, sed omisso καὶ κηδεύσασα, dicitur esse
 in *a*. ceterum ante κηδεύσασα suspicor τὸν Ἀστυάνακτα vel simile quid
 intercidisse. τοῦ Ὀδυσσεως Ald. articulum omittunt *c*¹ *ac*. in perso-
 narum catalogo χορὸς ἐξ αἰχμ. Τρ. *c*. Cassandrae personam om. *a*.
 didascalia una cum argumento Aristophanis in libris intercidit. servavit
 eam Aelianus v. h. II. 8. κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενηχοστὴν Ὀλυμπιάδα,
 καθ' ἣν ἐνίκα Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντῖνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο ἀλλήλοις
 Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς — Οἰδίποδι καὶ Δυ-
 κάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῶ. τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν
 Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδῃ καὶ Τρωάσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῶ.

fab. v. 1. parodiae exstant Charmi ap. Athen. I. p. 4. et Menandri ap.
 Athen. XI. p. 474. αἶγαιον *A*¹ *c*¹ αἰγαῖον *a* (Ald.) vid. Lobeckium ad
 Ajac. v. 461. v. 2. χοροὶ libri. χορὸς Ald. v. 3. ποδί Aristides I.
 p. 403. Dind. ἐξελίσσουσι. κινούσιν Hesychius I. p. 1282. v. 6. ὀρθοῖς
*A*¹ *c*¹ ὀρθοῖσιν *ac* (Ald.) v. 9. Παρνάσιος *A*¹ Παρνάσιος *ac*, si colla-
 torum silentio fides. v. 11. συναρμόσας *A*¹ *c*¹ ξυναρμόσας *a* (Ald.)
 v. 12. βρέτας *A*¹ *c*¹ βάρος *ac* (Ald.), quod nimis diu genuinae lectionis
 locum usurpare passi sunt editores. βρέτας scilicet deae equum illum
 ligneum voluerant esse Trojani. sic infra ipsi v. 525. τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε

ξόανον | Ἰλιάδι Διογενεῖ κόρα. v. 13. κεκλήσεται A¹c¹c² κληθήσεται c
idemque suspicor esse in a, quamquam nihil diversitatis enotavit Brun-
nius. sic enim Ald. v. 14. ἀμπίσχων (ἀμφίσχων c) ut videtur libri.
accentum correxit L. Dindorfius. v. 15. ἀνάκτορα, suprascr. ἀγάλματα,
A¹ ἀνάκτορα c¹ ἀγάλματα c² ἀνάκτορα ac. v. 17. ἐρκίου simm. libri
Euripidis ubique. v. 20. πρύμνηθεν οὐρον (οὔριον cod.). τὸν ὀπι-
σθεν ἄνεμον, τὸν ἐπιτήδειον Hesychius II. p. 1065. v. 23. θεῶς A¹c¹c²
θεοῦ ac (Ald.) v. 24. ἦρας τ' A¹c¹c² ἦρας ac (Ald.) ἀθήνας A¹ ἀθη-
νᾶς c¹ ἀθάνας ac (Ald.) v. 31. τε A¹c¹c² δέ ac. v. 32. gramma-
ticus in Bekkeri anecd. p. 367 ἄκληροι: ἔξω τοῦ κεκληρωῖσθαι. Εὐριπίδης.
schol. γράφεται παρθένων. v. 34. αὐταῖς δ' A¹c¹ αὐταῖς a, fortasse
etiam c (Ald.) v. 35. νομισθεῖς libri. κομισθεῖς Ald. v. 37—38.
ἐκάβην κειμένην — δάκρυα χέουσιν A¹c¹c² ἐκάβη κειμένη — δακρυχέουσα
ac (Ald.) v. 40. λάθρα, adscr. οἰκτρά, ὃ καὶ ἄμεινον, A¹ λάθρα c¹c²
οἰκτρά ac (Ald.) v. 41. παρθένον A¹c¹ πάροιθεν a (Ald.) παρθένον c.
v. 42. κασάνδραν simplici littera σ ubique c¹; item A¹, in scholiis
certe. duplicato σ a v. 170. 248, simplici in ceteris, nisi quod v. 294.
500. 613. alterum σ infra lineam addidit man. 2. v. 43. τε post θεοῦ
omissum in Ald. typothetarum vitio, quum in a videatur exstare. est
etiam in A¹c¹c. v. 52. σμικρόν A¹c¹ μικρόν a (Ald.) σμικρόν c.
v. 54. εἰς a. v. 55. καινόν A¹c¹c² κοινόν ac. ἀγγελεῖς A¹c¹ ἀγγέλ-
λεις ut videtur ac. praesens ἀγγέλλων eo proclivius erat ut mutaretur in
futurum, quod verbum ἀγγέλλειν in codicibus persaepe uno λ scribitur, et
librarii ipsi erant magis adsueti post ἦκειν futurum quam praesens legere.
similiter in Phoen. v. 1075. τί μοί ποθ' ἦκεις καινόν ἀγγελῶν ἔπος; resti-
tuendum ἀγγέλλων tum ex aliis bonis libris, tum e Par. 2888, 2713 et
partim 2712, in quorum posteriori ad ἀγγελῶν adnotatum γρ. ἀγγέλλων.
cfr. Hermannī adnotatio ad Iphig. Taur. v. 1275. futurum autem tuetur
se metro in Androm. v. 1070, Suppl. v. 638 et alibi. Fixius ad v. 238.
utrique igitur quum locus sit et praesenti et futuro, equidem meliores li-
bros eo magis sequendos duxi, quod nostro in loco futurum quidem cur
mutari potuerit a librariis in praesens caussam mihi videor intellegere,
praesens autem in futurum abire cur jusserint non item. v. 59. ἦπου
νιν A¹ ἦ ποῦ νῦν a ἦπου νυν c tacet de c¹ Matthiae. ἦπου δὲ pessima
correctura Ald. propter alterum νῦν, quo versus terminatur. v. 62. συν-
θελήσεις A¹c¹c² συμπονήσεις ac (Ald.) v. 64. ἦλθες οὐνεκ' A¹c¹ οὐνεκ'
ἦλθες ac (Ald.) cfr. Orest. v. 522. οὐδὲ σὲ ζηλῶ κακῆς | γυναικὸς ἐλθόνθ'
οὐνεκ' εἰς Τροίας πέδον. Electr. v. 266. τίνος δέ σ' οὐνεχ' ὕβρις Αἰγισθοῦ
τάδε; quamquam illic utroque in loco cogente metri necessitate, quae hic
nulla est. v. 68. τύχης A¹ τύχοις c¹ τύχη ac (Ald.) v. 70. εἶλε A¹c¹
εἶλκε ac (Ald.) v. 71. κοῦδέν A¹c¹ κοῦδέν γ' ac (Ald.) v. 72. ἐπέρσαντ'
(ἐπέρσατ' a) libri. ἐπερσάν γ' Victorius. v. 75. δύστηνον A¹c¹ δύσνοστον
ac (Ald.), quod aberrante librarii oculo potuit scribi. v. 76. μενόντων

$A^1 c^1 c^2$ μένουσιν *ac* (Ald) correctura aperta. v. 79. πέμψη c^1 . πέμπειν
 schol. ms. in Lycophron. v. 382. ap. Porson. advers. p. 263. v. 80. πῦρ
 κεραύνιον λέγει schol. Lycophr. l. l. v. 82. πάρασχε $A^1 c^1 c^2$ παράσχεις
a (Ald.) παρέσχεις *c*. αἰγαῖον $A^1 c^1$ αἰγαῖον *a* (Ald.) v. 85. Valcke-
 narius ad Phoen. v. 447. 1331. quum εὐσεβεῖν εἰς τινα vulgo dici animad-
 vertisset, εὐσεβεῖν τινα dici non posse collegit speciosius quam verius.
 itaque εὐσεβεῖν in tragicis ubi cum acc. videretur jungi mutari jussit in
 εὖ σέβειν. contra quem quum recte Musgravius monuisset similiter dici
 et ἀσεβεῖν εἰς τινα et ἀσεβεῖν τινα, non omnes tamen recentiorum sanae
 rationi habuit obsequentes. non intellego autem Ellendtium, qui lexici
 Sophocl. tomi I. p. 713 ἀσεβεῖν τινα, quum sit 'impie facto deos violare',
 sic poni contendat κατὰ τὸ σημαυνόμενον; id vero non cadere in εὐσεβεῖν.
 etenim si ἀσεβεῖν, 'impium esse', quarto casui junctum significare potuit
 'impie facto violare', quidni εὐσεβεῖν, 'pium esse', eidem legi adstrictum
 induat notionem τοῦ 'pie facto colere'? non dubitandum igitur εὐσεβεῖν
 τινα quin potuerit dici. dictum autem esse et Aeschyli demonstrat locus
 Eumen. v. 973. μετοικίαν δ' ἐμὴν εὐσεβοῦντες (sic enim eo loco libri ad
 unum omnes; fallitur Ellendtius in solo Guelpherbytano id esse dicens) et
 vero etiam noster. reposito enim e decreto Valckenarii εὖ σέβειν idem eva-
 det duorum versuum exitus minime ferendus, σέβειν — σέβειν. v. 89. Μυ-
 κίνου A^1 . v. 94. ἀργείων $A^1 c^1$ *ac*. correxit Canterus. v. 95. post
 πόλεις vulgo hypostigme interpungitur. contra in autographo post τύμβους
 θ' fuisse videtur stigma. cf. schol.: λείπει ὁ γάρ, ἔν' ἧ' τὰ γὰρ ἱερὰ τῶν
 τεθνη[κότων ἐξημώσας] αὐτὸς ὕστερον ὀλεῖται. vv. 98—104. choro tri-
 buit *a* (Ald.), Hecubae recte $A^1 c^1 c^2$ *c*. canit haec Hecuba humi jacens in
 scena (vide supra v. 36 seq. et infra v. 114), quali in statu inepte me iudice
 fecisset poeta strophica fundentem reginam, uti suspicatus est Seidlerus.
 praeterea quem constituit is stropharum, quas finxit, ordinem (α. β. β. α.)
 is est, quem non nisi in commaticis adhibuisse raro certis quibusdam legi-
 bus tragicos constet. v. 98. δυσδαῖμον $A^1 c^1$ δυσδαίμων c^2 δύσδαιμον
ac. κεφαλὰ $A^1 c^1$ κεφαλὴν *ac* (Ald.) e conjectura. illud fuisse auto-
 graphi scholia docent mutila quidem, sed quae facili negotio possint restitui
 sic: πρὸς ἑαυτὴν ταῦτα ἡ Ἑκάβη λέγει· ἀνάστρεψον τὴν κεφαλὴν σου, ὦ
 Ἑκάβη. ὁ δὲ λόγος· ἄνα δύσδαιμον [κεφαλὴ, οἶον] ἐκ θεῶν δυσδαίμων
 κεφαλὴν γεγονυῖα ἡ δὲ πεδόθεν κεφαλὴν ἐμπαθέστερον [καὶ τοῖς]
 ὑποκειμένοις οἰκείως ἔχουσα. ἡ γὰρ Ἑ[κάβη] ἑαυτὴν διὰ τὰς συμφορὰς ἐπὶ
 τοῦ ἑδάφους [ἔρριπεν.] οἰκείως [οὖν] ἐπέλεξε τὸ ἐπάειρε δέρην ὥς πεπτω-
 κνίας αὐτῆς καὶ κεκλιμένης ἐπὶ τοῦ ἑδάφους. vv. 101. 102. citat Stobaeus
 CVIII. 14. III. p. 328. cf. Zonar. p. 1557. v. 103. προσίστω $A^1 c^1 c^2$
 προσίστη *ac* (Ald.). illud agnoscunt etiam schol.: ἀντὶ τοῦ μὴ ἀντικεῖσθω
 (ἀντικεῖσθαι cod.) τοῖς πρὸς πρόραν κύμασιν, ὃ ἐστὶ μὴ ἀνθίστασο τῷ [κύ-
 ματι] τοῦ βίου, ἀλλὰ πλέε κατὰ τὸ εὐθύ. v. 105. αἶ αἶ αἶ αἶ libri, ut
 solent. v. 108. συσσελλομένων libri. corrigunt vulgo συσσελλόμενος, Victo-

rium secuti, quod quo nomine praestet traditae per libros lectioni fateor me non intellegere. v. 109. ἄρ' ἦσθα A¹ c¹ ac. ἦσθ' ἄρα Ald., cuius corrector dimetrum dare voluisse videtur pro paroemiaco. v. 111. μὴ θρηνησαι A¹ c¹ μὴ om. ac (Ald.) v. 113. κλισίας A¹ κλίσιας c¹ κλίσιος ac Ald., quod cum Musgravio vulgo corrigunt in κλίσεως metri caussa neglecta optimorum librorum sincerissima scriptura. scilicet non incommodam membrorum 'flexuram', verum 'cubile' queritur Hecuba solito durius; recubat enim στεροῖς λέκτροισι ταθεῖσα v. 114. v. 114. νῶτ' libri. νῦν τ' Aldinae dedit corrector, corrupto codicis στέρνοις deceptus. στεροῖς A¹ στεροῖς c¹ στέρνοις ac (Ald.) ταθεῖσα A¹ c¹ ac. ταθεῖσ' Ald. recte. saepissime enim a librariis elisio negligitur, ut frustra fuerint, qui paroemiacum e librorum scripturae vestigiis, quae nulla sunt, extundere quovis modo conati sunt, Seidlerus et G. Hermannus in dissert. de quibusdam ll. Euripidis Troadd. p. 5. v. 117. ἄκανός. ἀκάνθαρος εἶδος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥάχιν τῶν σφονδύλων καὶ τοῦ ἰχθύος. Εὐριπίδης Τρωάσει corrupte Hesychius I. p. 183. schol.: ἄκανθαν: [τὸ ἐξῆς] τὴν τῶν μελῶν ἄκανθαν. [ἄκανθαν μὲν τὴν ῥάχιν τῶν] σφονδύλων, τοίχους δὲ τὰς πλευρὰς εἴρηκεν. τὴν ῥάχιν οὖν ἄκανθαν διαδοῦναι δὲ τὴν ἄκανθάν] ἔστι τὴν ῥάχιν εἰλησαι. recte etiam ad nostrum locum retulit Fixius Etym. m. adnotationem p. 702. ῥάχιν — ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ πέτρας καὶ ἐπὶ σώματος. καὶ ἐπὶ μὲν σώματος εἴρηται παρὰ τὸ τραχὺ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ ἀκανθώδη (ἄκανθαν?) εἶπε τὴν ῥάχιν, confusa scilicet Hecubae persona cum fabula cognomine. cf. Electr. v. 492. ὁμῶς δὲ πρὸς γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον | διπλὴν ἄκανθαν καὶ παλίρροπον γόνυ. v. 119. ἐπιούσ' Musgravius conjectura eleganti, sed non necessaria. ἐλέγους A¹ c¹ ἐλέγχους a (Ald.) ἐλέγους c. v. 120. δὲ κ' αὐτὴ A¹ c¹ c² δὲ χ' αὐτὴ (sic) a (Ald.) δὲ καὐτὴ c. non sollicitanda proborum librorum scriptura: 'musa et ipsa est miseras deplorare tristissimas' h. e. id genus musae, quod versatur in lamentationibus, et ipsum musae nomine non indignum, quia affert vel per tristitiam umbram saltem laetitiae. reficiuntur enim miseri et levantur aliqua ex parte miseras suas deplorando. sic etiam schol.: καὶ αὐτὴ δέ, φησι, παρα[μυθία] τοῖς δυστυχουσι τὰς ἑαυτῶν [θρηνεῖν] συμφορὰς. v. 121. ἄτας κελαδεῖν. μάταια εἰπεῖν ἢ ἡχεῖν Hesychius I. p. 597. jam composito in luctum corpore sedatiore animo Hecuba ἀπὸ σκηνῆς decantat, cui legitimis anapaestis praeluserat, spondaicis monodiam v. 122—153; quales non strophicas composuisse plerumque Euripidem plurima exemplorum demonstratur copia. Seidlerus tamen hoc etiam carmen in stropham et antistropham dispescuit, opera haud sane difficili nec tamen probabili in hoc scilicet anapaestorum genere. v. 123. ἐρόν A¹ c¹ ἐράν ac (Ald.) v. 124—25. sic dispositi in a: δι' ἄλλα πορφυριδεά (sic) καὶ | λιμένας ἑλλάδος εὐόρμους; in c: δι' ἄλλα πορφυροειδεά | καὶ λιμένας ἑλλάδος εὐόρμους. turbata haec vulgo ita in ordinem cogunt, ut initio prioris versus proceleusmaticum restituant; sic δι' ἄλλα τε conjecit Heathius, διὰ θ' ἄλλα

G. Hermannus; quos falsam viam ingressos esse docet Hesychius, qui I. p. 950. e vetere lexico tragico habeat glossam δι' ἄλλα πορφυροειδῆ. διὰ τῆς μελαίνης θαλάσσης, item omissa copula. itaque rejecta praepositione in versum praecedentem, pro κώπαις librorum autem reposito κώπαισι multo faciliori negotio haec sic in ordinem redigenda esse patet: Ἴλιον ἱερὰν αἰ' κώπαισι δι' | ἄλλα πορφυροειδέα καὶ λιμένας. quod si verum est, falsum simul Hermannum esse intellegitur pro librorum καὶ λιμένας deletο καὶ rescribentem λιμένας θ'; quali conjecturae species aliqua probabilitatis ita tantum conciliabitur, si initio versus fuisse proceleusmaticum fuerit non sumptum, sed demonstratum. nam syllaba anceps in fine versus offensione fortasse caret in hoc anapaestorum genere. v. 125. relinquitur dimeter brachycatalectus, quo usi esse tragici non videntur. itaque aut mutanda in sequentibus versuum dispositio, qualis in libris esse perhibetur, aut ante Ἑλλάδος syllabas aliquot intercidisce statuendum erit, quibus tolletur simul anceps in exitu versus praecedentis syllaba.

v. 126. παιᾶνι στῦγνῶ. θρηνητικῶ ὕμνῳ Hesychius II. p. 837.

v. 127. εὐφρόγγων (correctura factum ex εὐφώνων) c¹ εὐφρόγγων ac. nec dubito quin ita sit etiam in Vaticano. φωνᾶις A¹ c¹ φωνῆ ac, unde in Ald. εὐφρόγγων codicis mutatum in εὐφρόγγῳ, quod temere secuti sunt recentiores.

v. 128. βαίνουσαι (βαίνουσα a), quod agnoscunt etiam schol., metri caussa primum eiecit G. Hermannus, post in dissert. de quibusdam ll. Troadd. p. 5. mutatum in βᾶσαι transposuit post πορφυροειδέα v. 124. et metrum quidem, nisi strophica coegeris esse, quae non sunt strophica, nullam mutandi injungit necessitatem; nec aoristum pro praesente necessarium putaverim. dictum enim αἰ' βαίνουσαι ἐξηρτήσασθε ut αἰ' ἐβαίνετε καὶ ἐξηρτήσασθε, in quo nihil inest offensionis.

v. 129. παιδείαν ἐξηρτήσασθ' αἰ' αἰ' | τρ. a. unde c παιδείαν ἐξηρτήσασθαι | τρ.

v. 131. μετανισόμεναι A¹ c.

v. 136. τάν, quod omissum in libris, et metro et sententia suadentibus additum est a Seidlerio et Burgesio. ἐκάβαν A¹ c¹ ac. ἐκάβην expulsa forma dorica dedit Ald.

v. 138. οἶους A¹ c¹ οὐς ac.

v. 139. ἀγαμεμνονείαις libri (etiam ac). correxit Valckenarius ad Phoen. v. 196. alterum quod residet in librorum scriptura vitium certa ratione sanari non potest. σκηναῖσιν ἐφεδρος aut ἐφεδρος σκηναῖς Seidlerus, σκηναῖς ἐφεδρους G. Hermannus.

v. 140. δούλ' ἄγομαι A¹ c¹ δούλα δ' ac (Ald.)

v. 141. κουρᾷ ξυρήκει libri omnes metro invito. deinde πενθήρει, ut videtur, A¹ c¹; at πενθήρη ac. schol.: τῇ ξυρικῇ κουρᾷ ἐκκαρθεῖσα τὴν πενθίμην κεφαλὴν ἀντὶ τοῦ πένθιμον κεφαλὴν ἔχουσα. unde patet genuinam autographi lectionem esse πενθήρη ad κρᾶτα relatum, quo masculino usus est Euripides Archel. fr. XVI. ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω. Phoen. v. 1149. πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρᾶτας αἵματούμενοι Herc. fur. v. 526. στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα. pro vitioso ξυρήκει olim ξυροήκει Lobeckius, ξυρία nuper conjecit Hermannus diss. p. 6. sed quidni ipsum illud ξυρικῇ, quod habent schol., verum putemus, quod,

quamquam alibi legere me non memini, tamen et recte formatum est a *ξυρον* et in *ξυρήκει* mutari potuit facillime lapsu memoriae? cf. Alcest. v. 427. *κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαμπέπλω στολῇ.* v. 143. *χαλκεγγέων. πολεμιστῶν* Hesychius II. p. 1537. v. 144. *ἄλοχοι μέλαι καὶ κόραι δύσνυμοι* (*δύσνυμαι c¹ ac*) uno versu libri ad unum omnes; unde Ald. *καὶ κοῦραι | καὶ δύσνυμοι* metri caussa. hinc futili fundamento confisi recentiores cum Hermanno *ἄλοχοι μέλαι, μέλαι κοῦραι | καὶ δύσνυμοι.* non mutandum, sed delendum *κόραι*, quod quin e glossa in textum venerit, non dubito. v. 145. *τύφεται. καίεται, καπνίζεται, φλέγεται* Hesychius II. p. 1437. gl. in *c* *πυρπολεῖται.* *αἰάζομεν A¹ c¹ c.* *αἰάζωμεν*, ut videtur, *a* (Ald.) v. 146. *ὥσεί A¹ c¹ c³ c.* at *ὥς εἰ τις a*, unde Ald. omisso *εἰ* vulgatum procudit *ὥς τις. πτανοῖς A¹ c¹ ac.* doricam formam expulit Ald. v. 148 — 149. *μολπὰν οὐ τὰν αὐτὰν οἶαν ποτὲ δὴ* libri uno versu, certe *ac*; quae in duo membra dispesci nunc solent addita syllaba alia ab aliis. G. Hermannus olim *μὰν* sive *τοι*, δὴ L. Dindorfius inserendum censuere post *οὐ*, ἀλλ' ante *οὐ* Seidlerus. audacius postea Hermannus diss. p. 6. *μολπὰν μελέων οὐ ταύταν | οἶαν ποτὲ δὴ.* equidem *μολπάν*, quamquam agnoscere videntur scholia, e glossa in textum venisse puto; quo ejecto versus unus evadet dimeter *οὐ τὰν αὐτὰν οἶαν ποτὲ δὴ.* v. 150. *παιδός A¹ c¹ ποδός ac.* *πλαγαῖς A¹ πλαγγαῖς c¹ πληγαῖς a.* *πλαγαῖς*, ut videtur, *c.* v. 152. quae sequuntur commatica ad v. 195. usque strophica esse vidit Seidlerus. pro hemichorii nota in sequentibus chori ubique praefixam habet *a* (Ald.) sic etiam reliqui, nisi quod in *A¹ c¹ c* versui 163 appicta nota *ἡμιχ.* hemichoria induci et per se apertum et a scholl. adnotatum v. 164. *πρὸς τὰς λοιπὰς τὰς ἔσω, ἵνα τὸ ἡμιχόριον ἐξέλ[θῃ]* et ad v. 179. *οἷμοι: τὸ λοιπὸν ἡμιχόριον ἐξῆλθεν*, quae verba ab Amatio praetermissa e Vaticano supplevit Cobetus. v. 153. 54. initia *ποῖ λόγος ἦκει* et *αἶον οἶκ* om. *a* (Ald.). desunt etiam in *c*, suppleta tamen a man. 2. v. 155. *αἰσσει* producta prima syllaba hoc unico in loco legitur apud tragicos. nec sanum equidem putaverim. *τάρβος αἰσσει* proposuit Seidlerus. v. 158. *ἤδη* libri, *δὴ* Seidlerus. v. 160. hemichorii notam om. *a* (Ald.) *χορ.* praefixum in *A¹ c¹ c.* *οἷ γὰρ μελέα. τί θέλουσ' ; ἢ που μ' ἤδη c¹ οἷ ἐγὼ τλάμων. τί θέλουσ' ; ἢ που γε δὴ a οἷ ἐγὼ τλάμων. τί θέλουσ' ἢ που με δὴ c* uno versu. praeterea *μελέα* dicitur etiam esse in *c³* et est profecto in *A¹*, quamquam ex eo codice *μ' ἤδη* tantum in fine versus enotavit Dindorfius. itaque quod Ald. habet *ἢ που δὴ με τάλαιναν*, quum *τάλαιναν* desit in omnibus libris, qua fabrica procusum sit, facile intellegitur. jam in antistropa quum duos dimetros habeat hemichorium, in stropa duas abundare syllabas apertum est. proscribendum igitur illud sive *μελέα* sive *τλάμων*, post *οἷ γὰρ* a librario male sedulo intrusum. v. 161. *ναυσθλώσουσιν. ἀποχομίσουσιν* Hesychius II. p. 657. gl. in *c* *ἀπάξουσιν.* *ἐκ γὰρ A¹ c¹ c* ἐπὶ corrupte *a.* unde *ἀπὸ* dedit Ald., quam securos adhuc sequentes videas recentiores. v. 162. personae notam

omittunt libri, excepto *c*. v. 163. *μόχθον* *A*¹ *c*¹ *μόχθων* *ac* (Ald.) *ἐπακουσόμεναι* *A*¹ *c*¹ *c*² *a* *ἐπακούσομαι* *c*. *ἐπακουσώμεθα* Ald. ex arbitrio.

v. 164. *κομίζεσθ'* *A*¹ *c*¹ *ac*. *κομίσασθ'* correxit Ald. v. 167. *ἐμβακχέουσαν* *A*¹ *c*¹ *c*² *ac*. *βακχεύουσαν* metri caussa Ald. in libris enim sic versus digesti: *μή νύν μοι τὰν ἐμβακχέουσαν | Κασάνδραν πέμψητ' ἔξω | αἰσχύναν Ἀργείοισιν*; quae duce etiam antistropha ad librorum scripturam conformata rectius mihi videor disposuisse. v. 168. *πέμψητ'* *A*¹ *c*¹ *πέμψετ'* *ac* *πέμψασθ'* igitur e mera conjectura scriptum in Ald., cui non debebat alteram, *πέμψησθ'*, superstruere Matthiae. non enim, quae egressae jam tentorio fuerant, Troades alloquitur Hecuba, verum eas, quae intus sunt et nondum progressae, hortatur, ne vociferationibus illarum obsecutae dum e tentorio se proripiant, Cassandram simul foras educant. v. 169. *αἰσχύναν* *A*¹ *c*¹ *αἰσχύνην* *a* et fortasse *c*. v. 170. *ἐπ' ἄλγει* *A*¹ *c*¹ *ἐπ' ἄλγεσι* *ac* (Ald.) *ἀλγυνθῶ. ἰὼ | ἰὼ* *A*¹. cf. Heraclid. v. 558 seq. *σοφῶς κελεύεις. μή τρέσῃς μιάσματος | τοῦμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ' ἔλευθέρως θάνω.* v. 172. *σ' ἐκλιπόντες* *A*¹ *c*¹ *σε λιπόντες* *a* (Ald.) *σ' ἐκλίποντες* *c*. correctum a Seidlerio et Burgesio. v. 175. *ἐπακουσομένην* *A*¹ *c*¹. v. 180. *ὀρθρεύου σάν* *c*¹ *ὀρθρεύου σάν* *c*. *ὀρθρεύουσαν*, ut videtur, ceteri. illud tamen fuit autographi. cf. schol., quod emendatius e repetita Vaticani lectione dedit Cobetus: *ὀρθρεύου σάν: ἔπαιρε τὴν σεαντοῦ ψυχὴν, ὧ χορέ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρθρου ἐγειρομένων.* et activum quidem *ὀρθρεύειν* nusquam apud tragicos legitur; medio utitur Euripides de luscinae aut hirundinis flebili cantu matutino diem annuntiantium (unde hae aves *ὀρθρογόαι*, *ὀρθρόλαλοι*; cf. Rhes. v. 546 seqq.) Phaeth. fr. V, 23 seqq. *μέλπει δὲ δένδρεσι λεπτὰν | ἀηδὼν ἁρμονίαν | γόοις ὀρθρενομένα | Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον.* hinc transfertur ad luctus somni expertis significationem Suppl. v. 978 seqq. *γόοισι δ' ὀρθρενομένα | δάκρυσι νοτερόν ἀεὶ πέπλων | πρὸς στέρνῳ πτύχα τέγξω.* v. 181. *χορ.* praefixum in *a*. item in *c*, usque ad v. 195 continuata chori *δήσει*. v. 182. *χορ.* *A*¹ *c*¹. v. 184. *Ἐκ.* recte *A*¹ *c*¹ *a*. v. 185—195. choro tribuit *A*¹, v. 185—199 *c*¹. *ἰὼ ἰὼ* chori sunt in *a*, sequentia usque ad *Τροίας* v. 187. Hecubae, *φεῦ φεῦ* chori, quae sequuntur rursus Hecubae usque ad v. 195. rectius haec strophæ duce disposuit Seidlerus. v. 185. *φθιωτῶν* *A*¹ *c*¹ *φθιωτάν* *a*. fortasse *φθιώταν* dederat poeta ad *χώραν* relatum, ut *Ἑλλήν πόλις* et similia apud eundem obvia.

v. 186. *μ' ἄξει* *c*¹ *ἥξει* *ac* Ald. praeterea *ἄξει* in *A*¹ videtur esse et legit schol. v. 187. *πρόσω* *A*¹ *πόρσω* G. Dindorfius. v. 188. seqq. ad strophæ modum disposui. vulgo *τῷ δ' ἄ — γαίας | δουλεύσω — κηφὴν* (om. *ἄ*) | *δειλαία νεκροῦ μορφά.* v. 189. *ποῦ παῖ* *A*¹ *c*¹ *ποῦ παῖ* *a*. *ποῦ* *Ald.*, quam male sequuntur recentiores. cf. Orest. v. 635. *ὅπη* (al. *ὅποι*) *τράπωμαι τῆς τύχης*. Ion. v. 1107. *πανταχῇ ἄστεως*. Heraclid. v. 19. 46. *ὅπη γῆς* (sic Ald. i. e. *a*; *ὅποι* sive *ὅπου* *b*) Aeol. fr. XX. *γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου.* apud Aeschylum Prom. v. 564. *ὅπη γῆς* libri plurimi nec tamen optimi. v. 190. *ὥς κηφὴνα* *A*¹ *c*¹ *ὥς σκηφὴν* *ἄ a*

ὥς κηφὴν ἃ *c*. v. 191. μορφά *A*¹ *c*¹ μορφᾶ *a* (Ald.) cf. schol. ἥτις εἰμὶ δειλαία νεκροῦ μορφή ἢ νεκρῶν ἄγαλμα. v. 192—194. sic leguntur in *a* (Ald.) νεκρῶν ἀμειννὰ παρὰ προθύροις | ἢ παίδων θρέπτρας (θρεπτείρας Ald.) in *c* sic:

νεκρῶν ἀμειννὰ

παρὰ προθύροις

σ' ἢ παίδων θρέπτειν

primus e libro Vaticano, ut videtur, supplevit H. Stephanus sic: νεκρῶν ἀμειννὸν ἄγαλμα; ἢ τὰν | παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα | ἢ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας. idem supplementum habent Flor. (*c*²) — Havn. (*c*¹; *A*¹ addit G. Dindorf.) sed παρὰ τε προθ. φυλ. κατέχουσ' ἢ." Matth. non sunt quidem haec satis distincte tradita, sed quum in lemmate scholii ap. Amatium sit ἄγαλμ' ἢ τὰν παρὰ τε προθύροις, de istorum librorum scriptura dubitari vix poterit. haec non optime patet cum strophā congruere; itaque alterum Τροία v. 171. delendum conjecit Seidlerus. rectius G. Hermannus in diss. p. 6. in antistropha plene scribendum ἄγαλμα censuit, ἢ autem mutandum in ἐξ (poterat etiam ἡξ sive ἡῆ), quod responderet strophico ἰὼ extra versum posito. v. 193. delent vulgo τε cum Stephano. vereor tamen ne τὰν potius eliminandum sit, ut ad τε referatur sequens ἢ; cf. Sophocl. Trach. v. 445 seqq. simili anacoluthia Aeschylus Agam. v. 484. ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων· | τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργων λόγον. schol. quomodo illud τε junxerint non apparet: ἢ θυρωρὸς ἐσομένη καὶ [τὴν φυλακὴν] τῶν προθύρων κατέχουσα ἢ παίδων τ[ροφός· ἀναγκασθήσομαι] δέ, φησι, ταῦτα ποιῆσαι, ἢ τῆς [Τροίας] illud constat v. 192. particulam disjunctivam, non interjectionem perscriptam fuisse in autographo. v. 196. 197. Hecubae tribuit *A*¹, 198, 199 choro, 200—227 Hecubae, 228 sqq. choro. chori haec omnia sunt in *c*¹. contra vv. 196. 97 in unum contractis χορ. praefixum in *a*, v. 198. Ἐκ., v. 206. χορ., v. 208. Ἐκ., v. 228. χορ. in *c* v. 196. 197 sunt Hecubae, v. 198. praefixum χορός, nec deinde personae mutatio indicata. et sane vv. 196. 197. in autographo Hecubae fuisse e scholiis colligitur: ποίοις δ' οἴκτοις: δύν[αται] πρὸς τὴν Ἑκάβην, ἢ οὕτω· πῶς αὐταρκῶς δύνασαι τὰ κατὰ σὲ θρηνῆσαι; similiter dubitatum ab anonymo de v. 200. seqq.: νέα τοι τεκέων: ὅσῳ, φησι, νέα ὑπάρχουσα αἰχμάλωτος γέγονα κρείσσους ἔξω μόχθους, καθὼ αἱ δυναταὶ (?) αἰσχραὶ οὔσαι πᾶν τὸ ἐπιτασσόμενον ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ καὶ εὐμορφος ἦ, καὶ ὑβρίζεται. nempe haec e chori persona dicta explicantur. idem tamen ad Hecubam referri haec posse putavit: ἄλλως. τὰ ὑμῶν σώματα νέα ὄρω πρὸς ὑπομονὴν τῶν πόνων. chori canticum strophā constans et antistrophā agnovit Seidlerus, cantantium autem vices distinguendas esse v. 196. 200. 206. 212. 216. 222. recte monuit Hermannus apud Matth. et in diss. p. 7. v. 196. αἰ αἰ αἰ αἰ *A*¹ *c*¹ αἰ αἰ *a*. unde Ald. ποίοισιν δ' dedit explendi versus gratia pro librorum omnium ποίοις δ'. v. 197. ἐξαιάζεις *A*¹ *c*¹ *c*² et sic schol. ἐξετάσεις *c* ἐξετάσεις Ald. unde ἐξετάσεις

aut *ἐξετάσεις* legi conjicio in *a*, quamquam nihil diversitatis enotatum a Brunnio. ceterum *ἐξαιάζουσ'* conj. Hermannus valde probabiliter.

v. 198. *ἱστοῖσι* A¹ c¹ *ac*. correxit Ald. v. 200. 201. *νέατον* rescribendum

esse pro *νέα τοι* (*νέαι* bis *a*), post *μόχθους* autem inserendum *δ'* probabiliter conjecit Seidlerus. v. 203. *ἔρροι* libri. *ἔρρει* vitiose Ald.

αὐτά libri. correxit Seidlerus. v. 205. *πρόσπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσο-*

μαι A¹ c¹ c² *πρόσπολος οἰκτρὰ σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι a* (idem Ald. addito

τῶν ante *σεμνῶν*) *πρόσπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι c* teste Paulio. unde

οἰκτρὰ illius quam sublesta sit fides sponte apparet. additum enim est a

metrico *πρόσπολος* ita tantum in anapaestos cogi posse animadvertentis, si

a vocabulo exciperetur a vocali incipiente. at scribendum potius erat *πρό-*

πολος, qua forma Euripides utitur in anapaestis Hippol. v. 200, in melicis

Suppl. v. 73. in trimetro Helen. v. 570. cf. *προπόλευμα* Ion. v. 113. idque

recipere non dubitavi. v. 208. *μὴ γὰρ δὴ δῖναν γ'* A¹ c¹ c² *μὴ γὰρ ἐν*

δῖνα γ' a. *μὴ γὰρ ἐν δῖνα γ' c*. unde Ald. *μὴδ' ἐν δῖνα γ'*. v. 209.

θεράπειναν a. v. 210. *δούλα* A¹ *δούλαν* c² et fortasse c¹. *δούλα ac*,

si silentio collatorum fides, quum Ald. dederit *δούλαν*. v. 211. *τῆς* A¹

τᾶς ceteri, ut videtur. v. 213. *Οὐλύμπου* A¹ c¹ *Ὀλύμπου* Ald. fortasse

typothetarum vitio. nihil enim ejusmodi enotatum ex *ac*. v. 214. *ὄλβω*

A¹ c¹ *ὄλβον ac* (Ald.) v. 215. *εὐκαρπία* libri. correxit Seidlerus citans

παγκαρπείας fr. inc. CXXXVIII. v. 217. *ἐλθεῖν*, quod habent A¹ c¹ c²,

om. *c*. deesse in *a* non tradidit Brunnio, certum tamen non legi in eo

libro, quum desit ap. Ald. v. 221. *καρύσσεσθε* A¹ *κηρύσσεσθε* c¹ *κηρύσ-*

σεσθαι ac. dedi, quod archetypi fuisse apparet, *καρύσσεσθαι*. *στεφάνοις*

ἀρετᾶς (*ἀρετάς*, ut videtur, c¹) A¹ c¹ *στεφάνοις τ' ἀρετᾶς a* (idem, sed

pravo accentu *ἀρετάς*, Ald.) *στεφάνοις ἀρετᾶς* esse etiam videtur in *c*.

schol. ad v. 225. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀκούω κηρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς*.

v. 223. *ναῦτα* A¹ *ναύτα* vel *ναῦτα* c¹ c² *ναύται a* *ναῦται c*. *ναύταις* Victo-

rius probabiliter. v. 224. *ὑγραίνει* A¹ c¹ c² *ὑδραίνει ac*. v. 225. *πυρ-*

σαίνων A¹ *πυρσεύων*, suprascr. *πυρσαίνων*, c¹ *πυρσαίνων* c² *πυρσεύων a*

et fortasse *c*. *πυρσαίνων* etiam Tzetzes ad Lycophr. v. 1021. v. 226.

Κράθις A¹ *κράθις* c¹ *κράνθις a* *κράνθις c*. *πηγαῖσι* libri. *παγαῖσι*

Seidlerus. v. 230—32. sic leguntur in *a* (Ald.):

ἐξανύων

δοῦλαι γὰρ δὴ

χθονὸς ἥδη

item in *c*, in quo tamen man. 2 mutila verba supplevit, prouti leguntur

in A¹ c¹ c². v. 233. *οἶσθ' εἰς c*. v. 234. *Ἀχαικοῦ* libri, *Ἀχαικοῦ* Ald.

ubique. v. 235. *ἐγνωσμένως* Ald. quod correxit Canterus. e *ac* quum

nihil enotatum sit, videtur ibi *ἐγνωσμένος* esse. nec aliud legi in A¹ c¹

putaverim. v. 236. *καινόν* A¹ c¹ *κοινόν ac*. *ἀγγέλων* A¹ *ἀγγέλλων* c¹

ἀγγελῶν ut videtur *ac*. quae sequuntur commatica violentissima ratione

in strophas redigere conatus est Seidlerus. paromoeostropha mixtis anti-

strophicis visa sunt Hermanno, qui variis modis hos versus descripsit in epitome det. metr. p. 297. elem. doctr. m. p. 757 seqq. tum in epit. doctr. m. ed. II. p. 307 seqq. quorum nonnulla retractavit deinde in diss. p. 7. horum ego non nisi probabiliora memoranda duxi. v. 237. ut dedi uno

versu, *ac*. γυναικες A¹c¹c² Τρωάδες *ac*. ἦν πάλαι A¹c¹c² *ac*. ἦν μοι πάλαι proprio Marte Ald. equidem et γυναικες et Τρωάδες e duplici glossa adscripta olim ad φίλαι textui inhaesisse persuasum habeo. qua ejecta, inserto autem cum Seidlero ὦ post alterum τόδε dimeter efficietur dochmiacus huic loco aptissimus: τόδε, τόδ', ὦ φίλαι, ὁ φόβος ἦν πάλαι.

v. 238. εἰς A¹c¹ εἰ *ac* (Ald.) v. 239. 40. sic leguntur in *ac*: αἶ αἶ. τίνα ἦ Θεσσαλίας (Θεσσαλίαν *c*) πόλιν | ἦ (ἦ *c*) φθιάδος εἰπας ἦ καδμείας χθονός. hiatus vitandi gratia post τίνα inseruit γ' Ald. eandem particulam intrusit post εἰπας, trimetrum, ut videtur, procusura. recte τίν' ἦ A¹c¹. ἦ καὶ καδμείας A¹c¹. v. 242. χορ. A¹. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε (ἔλαχεν *c*) A¹c¹c² τίν' ἄρα τίς ἔλαχον *a* et *c* teste Paulio. τίν' ἄρα τίν' ἔλαχον Ald. v. 243. Ἰλιάδων libri. τῶν Ἰλιάδων Ald. v. 245. τοῦμόν τίς A¹c¹ *ac* τοῦμόν δὲ τίς Ald. ἄρ' om. A¹c¹. scribendum videtur: τοῦμόν τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος ἔνεπε. v. 249. 50. ut dedi, digesti in *ac*.

v. 251. ταν τοῦ A¹c¹ τοῦ om. *ac*. ὁ in sequentem versum transferunt A¹ *ac*. v. 252. ἔδωκ' libri omnes. δῶκεν Ald. v. 253. κούρης A¹. v. 254—56. sic dispositi in *ac*: ῥῖπτε — ζαθέους | κληῖδας — χροός | ἐνδυτῶν — στολμούς. v. 254. κλειῖδας A¹c¹ κληῖδας *ac*. v. 255. ἀπό A¹c¹ καὶ ἀπό *ac*. κάπο Ald. v. 257. αὐτὴ A¹ αὐτήν *c*. v. 258. duo versus in *ac*: τί — ἐμέθεν | ἐλάβετε — μοι. τί δὲ τὸ A¹c¹ τί δὲ τὸν *c*² *a* (unde solum δὲ recepit Ald. omisso τὸν) τί δὲ τὸ *c* teste Burgesio, τί δ' ὁ secundum Musgravium et Paulium; de quo tamen dubito. sic tamen vulgo nunc versus circumfertur, nulla, quae satis certa sit, auctoritate. τί δὲ τόδ' ὁ Hermannus in epit. d. m. ed. II. p. 307. v. 260. ταύτην A¹.

v. 262—64. eodem modo digesti in libris (*ac*). v. 262. οἷμοι A¹ *c* ὦμοι, ut videtur, *a* (Ald.) v. 263. ἦ A¹c¹c² ἦν *ac* (Ald.) v. 264. τί

om. *a*. v. 265. ἔχει A¹ ἔχειν *c*¹ ἔχει *ac* (Ald.) v. 266. duo versus in *c*: τί τόδ' — ἄρά μοι | ἀέλιον λεύσσει. v. 267. πόνων A¹c¹c² κακῶν *ac*. v. 268. 69. tres versus in *ac*: τί δ' — χαλκεομίτορος | Ἐκτορος — τάλαινα | τίν' ἔχει τύχαν. v. 268. χαλκεομήτορος A¹c¹ χαλκεομίτορος *ac* (Ald.), quod nimis patienter tulere adhuc interpretes analogiae manifesto repugnans. a μίτρα enim et χαλκεομίτρας descendit et χαλκεόμιτρος ex analogiae regulis, χαλκεομίτωρ non potest ullo modo. quod quum defendi posse existimat Hermannus ap. Seidlerum ἀλέκτωρ de Minerva dicto ap. Athenaeum III. p. 98., fallitur egregie. carpuntur ibi homines ex epithetorum ambiguitate longius plerumque arcessita jocum captantes, qui exempli gratia virginem Minervam (ἀλεκτρον) significaturi paullum immutato vocabulo gallinam (ἀλέκτορα) latenter induxerunt. quos analogiae regulas

curasse quis tandem serio sibi persuadeat? itaque hoc quidem exemplo quam nihil probetur, quemvis monitum ultro puto intellecturum. scribendum erat, quo ducit etiam meliorum χαλκεομήτορος, χαλκεομήστορος, siquidem huc spectat corrupta Hesychii glossa, omissa a Musuro post χαλκεῖα II. p. 1538, ap. Schowium p. 780: χαλκεομίστωρ, ἰσχυροφόρος sic corrigenda: χαλκεομήστορος. ἰσχυρόφρονος, ut paullo infra apud eundem χαλκεόφωρον explicatum videas per ἰσχυρόφωρον. simile est I. p. 1260. ἐντεομίστωρ (sive potius ἐντεσιμίστωρ p. 1261.) ὅπλων ἔμπειρος, quo in loco recte ἐντεσιμήστωρ dedit Musurus. ejusdem generis epitheto δοριμήστωρ usus est Euripides de Enyalio Androm. v. 1016: Ἐνναλίῳ δοριμήστορι. ceterum dubitari potest de restituendis formis doricis ἄ et Ἄνδρομάχα. v. 271. 72. tres versus in ac: ἐγὼ δὲ — τριτοβάμονος | χειρὶ (χειρὶ a) — βάκτρον | γεραιῷ κάρῃ. v. 271. τριβάμονος A¹ c¹ c² τριτοβάμονος ac ποιοβάμονος vitiose Ald. χειρὶ A¹ a. v. 273. δούλην σ' A¹ c¹ c cum Tzetzā ad Lycophr. v. 1183. erasum σ' in a, unde caret pronomine Ald. v. 275. ὀνύχεσι ac. v. 277. sequentia sic distributa in a: μυσαρῶ — λέλογχα | φωτὶ — δίκας | παρανόμῳ δάκει. | ὅς — αὐθις ἐκεῖσε | διπτύχῳ — πρότερα φίλα | τιθέμενος πάντων. in c: μυσαρῶ — λέλογχα | φωτὶ δουλεύειν | πολεμίῳ δίκας | παρανόμῳ δάκει | ὅς — ἄν — τίπαλ' — ἐκεῖσε | διπτύχῳ γλώσσῃ | ἄφιλα — φίλα | τιθέμενος πάντων. v. 277. δολίῳ λέλογχα A¹ c¹ ac. δολίῳ τε λέλογχα Ald. de suo. v. 279. πάντα τὰ κεῖθεν A¹ c¹ c² c. πάντα τὰ κεῖσεν a, unde Ald. τὰ κεῖσ'. cf. Ion. v. 1505. ἐλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαις | εὐτυχίαις τε πάλιν. Helen. v. 1141. ὅς τὰ θεῶν ἔσορᾷ | δεῦρο καὶ αὐθις ἐκεῖσε | καὶ πάλιν ἀντιλόγοις | πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις. certum videtur verbum aliquod intercidisse finitum, quod tacite supplevit, qui haec sic interpretatur, schol.: τὰ μὲν ἐκεῖ διαβάλλων ἐνταῦθα ἀντίπαλα τίθησιν, αὐθις δὲ ἐκεῖ πολέμια τίθησι δηλονότι τὰ ἐνταῦθα· τοῦτο γὰρ λείπει. nec tamen sanasse mihi verba poetae videntur Hermannus mutato ἐνθάδ' in ἔθετ', aut Fixius inserto post τὰ κεῖθεν: θέτ'. praeter enim verbum apertum est copulam aliquam desiderari, sic: ὅς πάντα τὰ κεῖθεν ἐνθάδ[ε νωμᾷ κ] ἀντίπαλ' αὐθις ἐκεῖσε διπτύχῳ γλώσσῃ.

v. 281. φίλα τὰ πρότερ' ἄφιλα Seidlerus probabiliter. v. 284. 85. uno versu a. v. 284. ἃ τάλαινα A¹ c¹ ἃ τάλαινα ἃ ac. ἃ τάλαινα ἃ Ald. recte articulum delere videtur Seidlerus. v. 285. προσέπεσον A¹ c¹ c² προσέπεσα a (Ald.) πρόσπεσα c sec. Paulium. ceterum v. 284. 85. in unum conjungit a. v. 286. πότνια A¹ c¹ ac. πότνα dedit Ald. v. 287. ἄρ A¹. v. 289. εἰς χεῖρας δῶμεν A¹ c¹ c² εἰς χεῖρας etiam c. sed δούς νιν ac. Ald. vulgare quidem cum participio junctum εἶτα: exquisitius illud et optimorum firmatum librorum auctoritate. ἐλλεγμένας A¹ c¹ c² a ἠλεγμένας c. idque agnoscere videtur etiam schol.: εἶτα τὰς ἐλλεγμένας: τὰς κεκληρωμένας καὶ ἐκλελεγμένας τοῖς ἄλλοις δῶ. ἐλληγμένας Heathius. v. 291. αἰχμαλωτίδων ἄγω A¹ c¹ c² et schol. (vid. supra). αἰχμαλωτίδας λέγω ac Ald. interpolationis caussa aperta. v. 292. ἴσταται A¹ c¹ c². αἰθεται ac

Ald. 'illius interpretamentum dixeris vulgatam lectionem (αἰθεται)' *Matth.* recte. mirum tamen neminem dum recentiorum turpe illud glossema ejicere esse ausum. ἰστάναι σέλας dicitur, ut ἰστάναι βοήν, λαγήν, μάχην *sim.*

v. 294. μέλλουσι A¹ c¹ c² μέλλουσαι *ac* (Ald.) et schol.: καίουσί, φησιν, ξαντάς ἐξελεῖν μέλλουσαι τῶν οἴκων. v. 295. αὐτῶν libri. correxit Bro-

daeus. v. 302 sqq. in stropham et antistropham recte digessit Seidlerus. paullo aliter Hermannus ap. *Matth.* et in diss. saepius laudata p. 7. 8.

v. 302. φέρω libri. sed φέρε fuit autographi. cf. schol.: ὡς πρὸς τινα ποιεῖται τὸν λόγον δαδουχοῦντα. ἀναχώρει, φησί, καὶ πάρεχε ὁδόν. δύνα-
ται δὲ πρὸς ἑαυτὴν λέγειν ἀντὶ τοῦ ἀνεχε καὶ φέρε. sic etiam schol. *Arist.*

Av. v. 1717, quamquam idem ad *Vesp.* v. 1317. φέρω. v. 304. ὑμῖν om. *ac* (Ald.), addunt A¹ c¹ c². delenda esse haec verba, quibus corri-

gendis frustra operam insumpserunt editores, ex loco inferiore illata, ex-

cidisse autem quae versui antistrophico responderent, recte monuit G. Din-

dorfius. ceterum 303. 4. in unum contrahunt *ac*. v. 305. verba ἰδοὺ
ἰδοὺ probabiliter post v. 302. transposuit Hermannus, ut respondeant stro-

phicis εὐὰν εὐοῖ. v. 306. βασιλικοῖς λέκτροις in solis servata A¹ c¹ c² om.
ac (Ald.) v. 307. ἀγουμένα A¹ ἀγομένα c¹ ἃ γαμουμένα a ἃ γαμη-
μένα c. v. 308. ὑμῖν ὧ ὑμ. A¹ c¹ et fortasse e. ὑμῖν ὑμέναι' a (Ald.)

v. 310. γόοισί τε c. v. 312. ἐγὼ τόδ' A¹ c¹ c² ἐγὼ δ' *ac* (Ald.) scri-

bendum videtur ἐγὼ τόδ' οὖν. cf. versum antistrophicum. v. 314. εἰς
αὐγάν c. εἰς bis A¹ c¹ c² εἰς Ald. διδοῦσ' A¹ c¹ c², omisum verbum in

ac (Ald.) cf. ad versum antistrophae. v. 315. σύ A¹ c¹ c² σοι *ac* (Ald.)
schol.: εἰς αὐγάν: ὥστε αὐγὴν καὶ αἴγλην ποιεῖν σ[οί], ὧ ὑμέναιε ἢ σοί
(*syn cod.*), ὧ Ἑκάτη, διδοῦσα φῶς, ὥσπερ νόμος ἐστὶ ταῖς παρθένοις.

post σοι omnes libri addunt παρθένων (παρθένω *ac*) ἐπὶ λέκτροις, male
e sequentibus huc repetita. nec agnoscere videtur schol. v. 316. φάος

A¹ c¹ schol. φάους *ac* (Ald.) v. 317. om. A¹ c¹ c², habent *ac* (Ald.),
recte, docente antistrophā. nempe quum in autographo sic scriptum fuisset:

διδοῦσ', ὧ Ὑμέναιε, σοί,
διδοῦσ', ὧ Ἑκάτα, φάος
παρθένων ἐπὶ λέκτροις

male repetito versiculo propter duplex διδοῦσ' in archetypo ferebatur

διδοῦσ', ὧ Ὑμέναιε, σοί,
παρθένων ἐπὶ λέκτροις,
διδοῦσ', ὧ Ἑκάτα, φάος
παρθένων ἐπὶ λέκτροις

quam scripturam vitiatam ita transmiserunt apographa, quae habemus, ut
semel exararent, quae bis erant posita, omisso aut διδοῦσ' aut παρθένων

ἐπὶ λέκτροις. v. 318. ἃ A¹ c¹ ἄτε c² ἃ c. idem quum sit ap. Ald. ex-

stare etiam in a colligo, tacente licet Brunnio. v. 319. ἀνεχε A¹ c¹ c²
ἀναγε *ac* (Ald.) in fine excidit vox bisyllaba, quae videtur fuisse ἄγω.

v. 320. εὖ ἄν εὖ οἱ A¹ εὖ ἄν εὖ οἱ c¹ εὖ ἄν εὖ εὖ a εὖ ἄν εὖ οἱ c.

haec versui praecedenti annexa in *ac*. v. 321. 22. in unum contrahunt *ac*. v. 323 sqq. ita digerunt *ac*: ὁ χορὸς — νῦν | κατὰ — δάφναις.

v. 323. in fine vox jambica excidisse videtur. v. 324. σοί *A*¹*c*¹*c*² σύ *ac* (Ald.) schol.: ὥσπερ ἐν τῷ ἱερῷ οὔσα οὕτως θυηπολῷ. ἢ οὕτως· ἡγοῦ σὺ τῷ θυηπόλῳ (τοῦ θυηπόλου cod.), ut scriberetur nempe θυηπόλῳ. νῦν libri. νιν probabiliter Musgravius. v. 326. ὦ ὑμῖν libri. correxit Seidlerus. v. 327. χόρευε μᾶτερ *A*¹*c*¹ χόρευε μᾶτερ χόρευ' *a* χόρευε μᾶτερ χόρευε *c* (Ald.) ἀναγέλασον *A*¹*c*¹*c*² ἀναγε πόδα σόν *ac* (Ald.), quod suspectum reddit sequens statim ποδῶν βάσις. restituta proborum librorum lectione delendum videtur in stropha καὶ cum Hermanno. cf. Bacch. v. 378. ὅς τὰδ' ἔχει | θιασεύειν τε χοροῖς | μετὰ τ' αὐλοῦ γελάσαι. v. 328. τὰδ' recte *c*¹ et fortasse alii. nihil enim diversitatis enotatum ad τὰδ' ex *ac*. τὰδ' Ald. v. 330. βοάσατε τὸν *c*¹ βάσατ' *a*. v. 332. ἱαχαῖς libri. ἱακχαῖς Seidlerus. duplicata tamen consona in libris scribi solet solum ἱακχος et quae inde derivantur ἱακχάζειν simm., non item ἱαχή, ἱάχειν, quorum ancipitis mensurae fuisse videtur penultima. cf. Ellendtium lex. Soph. I. p. 828. 829. ἔτ' ἔξω *A*¹*c*¹*c*² ἔτ' ὦ *ac* (Ald.), ortum illud, ut videtur, quum scriptum olim fuisset ἔτ' ἔξ- | ω καλλ. vulgo νύμφαν. | ἔτ' ὦ καλλ. φρυγῶν. recepta genuina scriptura e διδοῦσ' strophae lenissima mutatione feci διδοῦσα. v. 334. ἐμῶν γάμων *A*¹*c*¹ *a* ἐμὸν γάμον dederat Ald. cf. Phoen. v. 59. μαθὼν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητρῶν γάμων. v. 337. schol. ap. Cobetum: βασιλεία: ταῦτά τινες τῷ Ταλθυβίῳ, τινὲς δὲ τῷ χορῷ ἐπιμερίζουσιν. v. 338. αἶρε *c*¹*c*² non constat de *A*¹. αἶρη *ac*. v. 340. λυγρὰν *A*¹*c*¹*c*² πικρὰν *a* (Ald.) λυπρὰν *c*. τε *c*¹ γε ceteri. v. 342. σ' post αἰχμῆς inseruit Seidlerus praeunte Musgravio, post ὧς Hermannus, quorum uter utro verius judicaverit, difficile dijudicatu. v. 345. σ' αἰ libri. σαι Seidlerus. v. 346. ἔσωφρονήκασ' *A*¹*c*¹ ἔσω φρονήκασιν *c*² ἔσωφρονήκασ' *ac* ἔσωφρονήκασιν Ald. schol. ap. Cobetum: σώφρονα πεποιήκασιν, τὰ κακά σε οὐ πεπαιδεύκασιν, quem σ' αἰ τύχαι ἔσωφρονήκασ' legisse apertum est. confudit autem σωφρονεῖν et σωφρονίζειν. recte omnino Seidlerus σαι τύχαι σεσωφρονήκασ'. cf. Hermanni diss. p. 8. v. 347. εἰσφέρετε libri, nisi quod ἔσφέρετε *c*². εἰσφέρεται vitiose Ald. δάκρυσιν *A*¹*c*¹ δάκρυα *ac* (Ald.), quod agnoscit schol.: δάκρυνά, φησιν, ἀνταλλάξατε ἀντὶ τῶν γαμηλίων χορῶν. τοῖς δὲ ταύτης γαμηλίοις μέλεσι δάκρυα ἀνταλλάξατε. v. 348. τοῖς τοῖσδε *a*. v. 351. πέμπε *A*¹*c*¹*c*² πέμπετε *ac*. v. 352. ὦθι αἰσίας *A*¹*c*¹*c*² ὦθι βιαίως *ac* (Ald.), quod non dubito, quin illius sit correctura. recepi igitur αἰσίας quamvis corruptum, quum certa ratione emendari posse non videretur. εἰ libri omnes. οὐ vitiose Ald. v. 353. δυσχερέστερον *A*¹*c*¹*c*² δυστυχέστερον *ac* (Ald.) v. 357. ἄλλα τ' ἔάσω libri, nisi quod ἄλλας τ' ἔάσω *a* ἄλλα γ' ἔάσω *c*. illud fuit autographi. cf. schol.: ἄλλάτ' ἔάσω: τινά, φησιν, ἔάσω. nam is aut ἄλλ' αὐτ' legit, aut ἄλλάτ' non diversum certe putavit. recte ἄλλ' αὐτ' Musgravius. ὑμνήσομεν *A*¹*c*¹*c*² ὑμνήσομαι *c*. idem

videtur esse in *a*. sic enim Ald. v. 361. *δέ Α' c' τε* Ald. nihil diversitatis enotatum ex *ac*. v. 362—63. verba *ἐνθεος* — *ἐξω* om. Ald. sunt tamen in omnibus codd. etiam *a*, si fides Brunnio, qui deesse non notavit. v. 363. schol. Ven. Cobeti ad Orest. v. 258. *ὥς καὶ ταῖς Τρωάσιν ἡ Κασάνδρα· τοσόνδε δ' ἐκτὸς στήσομαι βακχευμάτων.* v. 364. *κύπριν*
Α' c' c' πόλιν ac (Ald.) v. 372. *ἔλοι Α' ἔλκοι c'*. v. 373. *παῖδας Α' c' c' παῖδες ac* (Ald.) v. 374. *τῇ* pro *γῇ a*. v. 375. *ἐξεγένετο a*. v. 377. ἄλλως speciose Tyrwhittus. *τάφους Α' c' c' τάφοις c*. tacet de *a* Brunnio. *τάφοις* tamen Ald. v. 378. *αὐτοῖς Α' c' c' αὐτῶν ac* (Ald.) v. 383. *ἄρης ἔλοι Α' c' ἄρης ἔλοι*, ascr. *ἔλοι δόρυ*, *c' ἔλοι δόρυ ac* (Ald.) cf. supra v. 372. v. 384. *νεκροὶ δ' ac*. v. 389. *ὑπῆσαν* Ald. hypothetarum vitio. nam *ἀπῆσαν* libri omnes. v. 392. *ταῦτ' Α' c' c' τοῦτ' ac* (Ald.) *ἱξίς* libri. *ἡξίς ἀντὶ τοῦ ἄφιξις. Εὐριπίδης Τρωάσιν.* Antiatt. in Bekk. anecd. p. 99. Hesychius II. p. 51. *ἱξίς. παρουσία, ἄφιξις, ἱκετεία.* quorum illa ad nostrum locum spectant. sic enim schol.: *ἱξίς ἐξεργάζεται: παρουσία, ἄφιξις ἀνδρεῖον αὐτὸν ἀπέδειξεν.* addit schol.: *γράφον καὶ ἡρξίς· ἐν' ἧ καὶ ἡ ἔρξις καὶ ἡ πρᾶξις*, quae emendatiora leguntur in margine cod. *c*: *γρ. καὶ ἔρξις. ἐν' ἧ ἡ ἔρξις τουτέστιν ἡ πρᾶξις.* v. 393. *ἐλαθεν ἂν γεγώς Α' c' γεγώς ἐλάνθανεν c' ὦν ἐλάνθανεν ac* (Ald.) et Christ. p. v. 1658. v. 394. *τ' Α' c' δ' ac* (Ald.) v. 395. *κῦδος Α' c' et Chr. pat. v. 1660. εἶδεν Α' c' c' εἶχεν ac* (Ald.) et Chr. pat. Schaeferi et Elmsleyi conjecturis *εἶχ' ἂν ἐν δόμοις* et *εἶχεν ἂν δόμοις* facile caremus. v. 397. *ἐς τόδ' c' ἔστ' ὅδ' c*. v. 398. *δυσκλεῆς Α' c' δυσκλεές ac* (Ald.) *οὐ Α' c' ἦ ac* (Ald.) v. 404. *ἐβάκχευε a ἐξεβάκχευσε c*. v. 405. *οὐκ ἂν Α' c' c' οὐκουν a οὐκοῦν c*. de duplici mensura particulae *ἂν* vel post Hermannum Opusc. IV. p. 373. adhuc sub iudice lis est. interim optimorum librorum testimoniis fidem non derogandam duxi. v. 415. *ἐπεσθαι c'* cf. v. 418. v. 417. *σὺ δ' ἦν καὶ σε Α' σὺ δ' οὐν καὶ οὐ σε* interpolatus *c' σὺ δ' ἦν καὶ ἂν σε ac* (Ald.) *λαερτίου a*. *χρήζει Α' χρήζη c' χρήζοι a*. nihil enotatum e *c*. v. 418. *ἐπεσθαι Α' c' φέρεσθαι* cum v. l. *ἐπεσθαι c' φέρεσθαι a* (Ald.) *φένεσθαι*, suprascripto *ἔπου* (*ἔσπου* sec. Paulium) *c*. cf. v. 415. v. 420. *ἦ Α' a*. v. 429. *ἐκπλήσας Α' c' ἀντλήσας ac* (Ald.) e glossa. cf. Orest. v. 657. *μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.* v. 430. 'non debebat Seidlerus contradicere Heathio, qui ante hunc versum aliquid excidisse viderat. flagitat hoc non solum *οὐ δὴ* de freto Siculo dictum nulla ejus mentione praegressa, sed etiam illud, quod quum totius Odysseae argumentum repetatur, non est Calypso memorata.' Hermannus in diss. p. 9. adde, quod e sequentium nominativorum numero unus *δαινὴ Χάρυβδις* ad *στενὸν διάνλον ᾧκίσται* refertur non absurde. v. 431. *πέτρας Α' c' πέρας c' a* (Ald.) *πέτρας c*. v. 432. *ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης Α' c' c' ὠμοβροστορειβάτης a* (*ὠμοβροστορειβάτης* Ald.) *ὠμοβόρος τ' ὀρειβάτης* et in mrg. *γρ. ὠμόφρων*

ἐπιστάτης *c.* illud ὁμοβρώς τ' ὁρειβάτης fuisse vidit Scaliger. v. 433. μορφώτρια *A¹ c¹ c²* μορφάτρια *a* (Ald.) *c.* v. 434. θ' *A¹ c¹* δ' *c.* idem suspicor de *a*, quum δ' habeat Ald. ἄλμυρᾶς *A¹ c¹ c²* ἄλμυρά *c* et Ald. non dubitandum igitur de *a* vel tacente Brunnio. ναυαγία Bo-
thius. v. 435. recte huc retulit Burgesius Hesychii glossam II. p. 517. λώτο . τερεῶτες. χόρτος γλυκύς, ὅθεν αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν, cujus lemma in λωτὸν τερενογλῶττες turpiter deformavit Musurus. v. 437. δὲ *A¹ c¹ c²* δὴ *a* (Ald.) nihil enotatum e *c.* συντέμω *A¹ c¹* συντεμῶ *c* et Ald. itaque hoc exstare existimo in *a*. tacet Brunnus. v. 438. καὶ ζῶν ἐς ἄδην *A¹ c¹*. ἐς ἄδην etiam Flor. (e quo sic enotatum: εἰς ἐς ἄδην] ἐς ἄδην, ut in eo etiam εἰς' omissum esse videatur) *Matth.* ζῶν εἰς' ἐς ἄδην (*ἄδην c*) *ac.* illud posui, quia alterum e correctura sane et facili et speciosa profectum esse arbitror. sed altius latet ulcus. excidisse enim videntur in archetypo dimidiati versus duo, quos hunc fere in modum conformatos fuisse putato:
καὶ ζῶν ἐς ἄδην [εἰσι νερτέρων πύλας
μόγισ περάσας] κακφυγῶν λίμνης ἔδωρ
v. 440. ἐξαντίζω *A¹ c¹* ἐξανθίζω *c²* ἐξακοντίζω *ac* (Ald.) v. 441. γαμώ-
μεθα *A¹ c¹* γημώμεθα *ac* (Ald.) v. 442. ἦ *A¹*. v. 443. τι σεμνόν Ald.
typothetarum vitio. ἀρχηγέτα *A¹ c¹ c²* στρατηλάτα *ac* (Ald.) e glossa.
v. 444. νεκρῶν *A¹* γυμνάδ' *A¹* γυμνὰ δ' *c¹* γύμναν *a* (γυμνάν θ' Ald.) γυμνάθ' *c.* v. 448. ἐκλέλοιπα δ' *A¹ c¹* ἐκλέλοιφ' *a* (Ald.) ἐκλέ-
λειφ' *c.* illud proclivi ortum errore, quum non significata elisione scri-
ptum esset ἐκλέλοιπα. v. 451. ποῖ σκάφος *A¹ c¹ c²* ποῦ *ac* (Ald.) τὸ τῶν
Ἀτρειδῶν memoriter citans Cicero epist. ad Att. VII. 3. ποῦ ποτ' *A¹ c¹ c²*
ποῖ *ac* (Ald.) με om. *a.* v. 453. ἐρινύν *A¹* ἐρινῦν *a* (Ald.) ἐριννύν *c.*
(ἐριννῦν) cave ne ex Ἐριννύων contractum putes. in codicibus enim saepe
nominativus vel accusativus tam hujus quam aliorum quorundam in ὕς
desinentium nominum accentu notantur circumflexo: sic ἐρινῦς et ἐρινῦν
notant codices Parr. 2712. 2713. in Orest. v. 1390, Phoen. v. 1029, 1504,
Med. v. 1260, 1389. scripturam vero ejus nominis cum simplici ν prae-
bet aliquoties prior codex, ut Med. v. 1260, Phoen. v. 255; ubique vero summa
constantia alter 2713, nisi quod bis terve a posteriore manu geminatum ν
deprehenditur, velut Orest. v. 238, 264, 582. *Fixius.* v. 454. δακρύση
A¹. v. 455. καὶ ὁ τεκὼν *a.* v. 456. ἦκω *A¹ c¹ c²* ἦξω *ac* (Ald.)
v. 459. πέδον *A¹ c¹ c²* ἄδην *a* (Ald.) ἄδου *c.* εἰς *c¹ c²* *ac.* πιτνεῖ *a* πίτνει
c. v. 460. ἀντιλήψει' *A¹ c¹ c²* ἀντιλήψεσθ' *ac* (Ald.) recte. μεθήσει'
A¹ c¹ c² μεθήσεσθ' *a* et procul dubio etiam *c.* unice verum μεθήσει'; non-
dum enim manus Hecubae admovent ancillae. v. 461. δέμας *A¹ c¹ c²*
πάλιν *ac* (Ald.) interpolati. v. 464. καὶ ἔτι *a.* v. 471. ἐγεινόμεν *a.*
ἐγείνομεν *c.* v. 472. ἀλλ' om. *A¹*. ἄλλως om. *c¹*, unde, qui eum librum
interpolavit, explendi versus gratia οὐκουν posuit pro οὐκ. v. 473. 'recte
libri οὐ Τρωάς, nec recipi debuit Stephani οὕς, quod οἶους dicendum erat'

Hermannus in diss. p. 9. sed addendum erat versum integrum excidisse post 472. necesse enim erat disertius significari, quales se peperisse nunquam gloriaturae sint. nec ferendum ullo modo asyndeton. v. 476. *τρίχας δ' A¹ c¹ τρίχας τ' ac.* (Ald.) recte se habet *δέ.* respondet enim *τῷ τε* v. 475. quod v. 477 sequitur *καί.* *τύμβοις A¹ c¹ τύμβον ac* (Ald.) v. 478. *τοῖσδ' εἶδον a. τοῖσδέ γ' c.* v. 479. *ἐφερχίω A¹ ἐρχίω c* et ut videtur etiam ceteri. v. 480. *θ' ἀλοῦσαν A¹ c¹ θανοῦσαν ac* (Ald.) v. 486. *ἐλλάδ' εἰσαφίξομαι A¹ c¹ c² εἰσαφίξομαι,* omisso *ἐλλάδ', c,* unde interpolatus *a* (Ald.) *εἰς δόμους ἀφίξομαι,* inepte. cf. Androm. v. 12. *αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων | οἴκων νομισθεῖσ' Ἑλλάδ' εἰσαφικόμεν.* v. 487. *τῷδε συμφορώτατα a* (Ald.) emendate ceteri, etiam *c.* v. 489. *κλειῖδας φυλάττειν A¹ κληῖδας a* a man. 1., *κλήδας a* man. 2. v. 490. *καὶ πέδω a.* v. 491. *ῥυσοῖσι* libri. *ῥυσοῖσι* Ald. Hesychius II. p. 1128. *ῥυσοῖσι. ῥερυνηκόσι, γεραιοῖς.* gl. in *c* *γεραιοῖς.* v. 492. *τρουχηρά. ῥακώδη* Hesychius II. p. 1430. *τρουχηρόν A¹ c¹ c² τρυχηρόν ac* (Ald.) *εἰμένην A¹ c¹ c² εἰμένη ac* (Ald.) v. 494. *γάμων A¹.* v. 496. *σὺ βάκχε a* (Ald.) *σύμβακχε* ceteri. v. 503. *χαμερπτή A¹ χαμερπή c¹ χαμαιπετή ac* (Ald.) cf. Cycl. v. 386. *ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετή | ἔνησεν εὐνὴν.* v. 509. vide ad v. antistrophicum. v. 510. *ἐπιτήδειον* libri. sed *ἐπικήδειον* fuit autographi. cf. schol.: *ποίησόν με ἄσαι ἐπικήδειον μέλος εἰς τὴν Ἰλίον, ὃ ἐστὶ περὶ τῆς Ἰλίου ποιήσόν με θορηνῆσαι.* Hesychius I. p. 1357. *ἐπικήδειον. ἐπιθανάτιον.* v. 511. 12. uno versu *ac.* v. 511. *ἐς c¹.* v. 512. *ἰσγήσω c.* v. 513. *ἀπήνας A¹ c¹ ἀπήνης ac* (Ald.) v. 514. *ὀλοίμαν* libri. correxit Musgravius. v. 515. *ἐλειπον A¹.* v. 516. voce *ἔνοπλος* terminatur in *ac.* *χρυσεοφάλαρον* libri. *χρυσοφάλαρον* Seidlerus. sed, quum corruptus sit v. antistrophicus, nolui quidquam mutare. v. 518. Hesychius I. p. 319. *ἀναδεβόας, ὃ λεὼς ἀνεβόησε δὲ ὃ λαός.* legendum apparet *ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς. ἀνεβόησε δὲ ὃ λαός.* v. 519. *ὃ Τρωάδος a. πέτρας* libri. *πέτραν* Ald. v. 521. *ἄγετε A¹ c¹ ἀνάγετε ac* (Ald.) v. 523. *νεανιῶν* Bothius. v. 529. corruptum esse et sensus et metrum docent. verissime me iudice poetam dedisse *πενκάεντ' οὔρειον* (sive potius *ὄρειον*) conjecit Fixius, ut *πενκάεν σκάφος* dixit Androm. v. 863; idque recepissem, nisi versus antistrophicus 509. *ἄεισον ἐν δακρύοις* non optime respondens dubitationem injiceret. videtur autem et ipse corruptus esse. dederat poeta *ἄεισον δακρύουσ',* quorum alterum quum solemni vitio depravatum esset in *δακρύοις,* additum postea ex interpretamento *ἐν.* v. 530. *λόχων a.* v. 531. 32. in unum contrahunt *ac.* *θέα (i. e. θέα) A¹ c¹ c² θεᾶ ac* (Ald.) illud fuit autographi. schol. ap. Cobetum: *καὶ ὃ Πρίαμος ἐξῆλθε τὴν βλάβην θεασόμενος.* paullo diversum quidem est Androm. v. 1086. *τρεῖς μὲν φαεννὰς ἡλίου διεξόδους | θεᾶ διδόντες ὄρμαι' ἐξεπίμπλαμεν,* simillima tamen *πόνοις τινὰ διδόναι* Orest. v. 1663. et *φιλήμασι διδόναι* infra v. 1176. simm. ceterum quod Priamum inducit schol., videri quidem potest generis enallage (*γέννα — δώσων*) de-

ceptus esse. verisimilius tamen iudico non *Δαρδανίας*, ut habent libri, sed *Δαρδανίδας* eum legisse. v. 533. καὶ χάριν A¹ c¹ ac. recte καὶ delevit Ald. ἀμβροταπώλου A¹ (adde c¹) ἀμβρώτα πόλον a (ἀμβροτα πώλου e correctura Ald.) ἀμβρώτα πώλου c. schol.: ἀμβρότα: ὡς ἱππότα, ἢ ἡ ἀμβρότου πώλου. correxit Musgravius. v. 534. κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις | λίνοισι ναὸς ὡς εἰς A¹ κλωστοῦ ἀμφιβόλοις λίνοισι ναὸς ὡς εἰς c¹ καὶ κλωστοῦ ἀμφιβόλοις λίνοισι ναὸς ὡς εἰς c² κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνοισι ναὸς ὡς a κλωστοῦ δ' ἀμφι βόλοις | λίνοισι ναὸς ὡς c. unde Ald. metri caussa dedit κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοι | σι λίνοισι νεὼς ὡς. schol.: καθάπερ ναὸς σκάφος κλωστοῦ λίνου ἀμφιβόλοις, ὃ ἐστὶ σχοινίους, οὕτως ἐπὶ τὸν ἵππον ἐπέβαλον. is igitur λίνοιο legit pro corrupto in apographis λίνοισι, idque sensu etiam flagitante restituendum erat. praeterea εἰς, quod optimi libri habent post ὡς, non agnoscit. recte Matthiae ὥσει. v. 536. φοῖνιά τε A¹. πέδα τε φοῖνιά τε c¹ φόνιά τε c² δάπεδά τε φοῖνια πατρίδι | ac. praeterea δάπεδά τε esse videtur in A¹ et fuit haud dubie in c². φόνια dedit Ald. schol.: φοῖνιά τε πατρίδι: ἀντὶ τοῦ φονίως, ἢ τὰ φοινιχθέντα. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγει. reliqui, ut sunt turbata in libris, quia poetae manum certa ratione restitui non posse persuasum est. v. 538. ἐν A¹ c¹ ἐπὶ ac (Ald.) v. 539. verisimile est ἐπεὶ scriptum fuisse, ut conjecit Hermannus. v. 540. Αἰβυς τε λωτός. ὃ ἀπὸ Αἰβύης αὐλός Hesychius II. p. 473. v. 543. ἐνὶ A¹ c¹ ἐν ac (Ald.) v. 545. 46. uno versu a αἶ- | γλαν ἔδωκεν ὕπνω c. ἔδωκεν ὕπνω A¹ c¹ ac labante metro, quod fulcire conatus est Ald. inserto παρ'. probabiliter Hermannus in diss. p. 11. ἀπεδίωκεν ὕπνω. librorum scripturam interpretatur schol. v. 549 seqq. sic distributi in ac: Διὸς — Ἀρτεμιν | ἐμ. — χοροῖσιν | φοινία — πτόλιν | βοὰ — περγάμων | ἔδρας — περὶ | πέπλους — χεῖρας | ἐπτοημένας λόχου | δ' ἐξέβαιν' ἄρης. rectius descripsit Seidlerus, Ἀρτεμιν a glossatore additum esse monens. v. 550. φοινία A¹ c¹ φοῖνια c. φονία Ald. nihil enotatum ex a. v. 553. ἔβαλε libri. correxit Seidlerus, et videtur ita esse in A¹. μητρί A¹ c¹ ματρὶ ac (Ald.) v. 555. ἐξέβαινεν a (Ald.) ἐξέβαιν' c. v. 557. ἀμφιβώμιοι A¹ c¹ c² ἀμφιβωμοῖσι a (ἀμφὶ βωμοῖσι Ald.) ἀμφὶ βωμοῖσιν c. v. 558. 59. uno versu a, assumpto νεανίδων. deinde στέφανον — κουροτρόφῳ conjuncta. sic etiam c. v. 561. κουροτρόφον A¹ c¹ κουροτρόφῳ ac (Ald.) 'in epodo non debebat νεανίδων, quod libri habent, mutari. apertum est, quum praecesserit σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι φρυγῶν, si additur ἐν δὲ δεμνίοις καράτομος ἐρημία νεανίδων στέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κουροτρόφῳ honeste stupra feminarum significari, quae caesis viris domi desertae in potestatem victorum venerant. κουροτρόφῳ dixit suppletum novo milite exercitum innuens' Hermannus in diss. p. 11. sed praestat locupletiori firmatum auctoritate κουροτρόφον. est enim στέφανος κουροτρόφος is, qui κουροτροφία paritur. v. 562. δὲ A¹ c¹ c² om. ac (Ald.) πένθος A¹ c¹ c² et schol. πένθη ac (Ald.) v. 563. χορός praefixum in c. v. 563. τὴν A¹ c¹

τήνδ' *ac* (Ald.) v. 564. πορθμευομένην *A¹ c¹* πορθμευομένην *ac* (Ald.)
v. 567. Hecubae personam delendam censeo. v. 570. 71. conjuncti
in *a*. v. 573. seqq. in strophas recte descripsit Seidlerus. retractavit
Hermannus in diss. p. 12. 13. v. 574. ἰὼ μοί μοι libri. ὄμοι Seidlerus.
scripsi οἴμοι. schol. ἐπειδὴ εἶπεν οἴμοι, λέγει· διὰ τί τὸν ἐμὸν θρῆνον
θρηνεῖς; παιὰν *A¹ c²*. v. 575. αἶ αἶ bis libri. correxit Seidlerus.
v. 576. ἰὼ libri. correxit Seidlerus. v. 578. βέβακεν libri. correxit
Seidlerus. v. 579. τλήμων *ac* τλάμων *c¹* τλάμων, ut videtur, *A¹*.
v. 580. seqq. Ἐκ. φεῦ θῆτ' ἐμῶν κακῶν. Ἄνδρ. οἰκτρὰ γε τύχα. Ἐκ. πόλεως.
Ἄνδρ. ἃ καπνοῦται *A¹ c*. v. 581. γε, quod habent libri (*τε c*), delendum
vidit Seidlerus. v. 582. πόλεως libri. correxit Seidlerus. v. 583. πόσι
libri. correxit Seidlerus. v. 584. ἔδῃ libri, certe *ac*. ἔδα Seidlerus.
v. 587—90. Andromachae continuant *A¹ c*, Hecubae videntur esse in *a*
(Ald.) certum est e strophae ratione, de cujus versibus inter personas in
libris recte distributis dubitatio nulla esse potest, v. 587. esse Hecubae,
588. 89. Andromachae, 590. rursus Hecubae. v. 587. σύ τε ὦ *A¹ c¹* σύ
τ' ὦ *a* σύ τε ὦ *c*. λῦμ' Ἀχαιῶν dici videtur Priamus, quippe qui λύμη
sit affectus sive λυμανθεῖς ab Achivis. v. 588. δέσποθ' ἁμῶν *A¹ c¹* δέ-
ποθ' ἁμῶν *a* (Ald.) δέσποθ' ἁμῶν *c*. 'suorum liberorum dominum' Andro-
macha Priamum non potuit compellare. itaque ἁμῶν corruptum judico.
v. 590. κοίμισαί με εἰς ἄδου *a* (unde Ald. κόμισαί μ' εἰς ἄδου) κόμι-
σαί με εἰς ἄδου *c*. non constat de ceteris. recte Seidlerus κοίμισαί μ' εἰς
ἄδου. qui sequuntur hexametri in breves versiculos discerpti leguntur in
ac. etiam personarum vices in libris confusissimae. οἶδε — μεγάλοι choro,
cetera usque ad Τροία v. 596. Andromachae tribuuntur in *A¹*. vv. 591—596
toti chori sunt in *c¹* et *c*, οἶδε — μεγάλοι chori, σχέτλια — ἄλγη Hecubae,
οἰχομένας πόλεως chori, ἐπὶ — κεῖται Hecubae, δυσφροσύναισι — δούλια
Τροία chori in *a*. Andromachae haec esse omnia recte judicavit Seidlerus.
ceterum οἶδε πόθοι μεγάλοι chori fuere jam in autographo. cf. schol. Co-
beti: ἃ ποθεῖτε μεγάλα ἐστίν, ἥ μὲν Ἑκτορα, ἥ δὲ Πρίαμον, quem apparet
simul οἱ δὲ legisse, non οἶδε. v. 591. σχέτλια libri. σχετλία Seidlerus,
σχέτλι' αἶ Hermannus. possis etiam σχέτλι' ὥς. v. 592. κεῖνται *A¹ c¹ c²*
κεῖται *ac*. v. 593. δυσφροσύναισι libri omnes cum scholl. εὐφροσύναισι
Ald. jungens cum sequentibus, ubi ὅτε recte *A¹ c¹ c²*, ὁ δὲ *a* (Ald.) *c*.
ἔφυγεν *A¹ c¹ ac*. correxit Ald. v. 596. τέτακται *A¹ c¹ c²* τέταται *ac*.
v. 597. seqq. recte Hecubae adjudicavit Seidlerus totos. v. 597. An-
dromachae continuat, νῦν — ὄρᾳς choro, καὶ ἐμὸν — ἀδάκρυτος Hecubae
tribuit *A¹*. verba ὦ πατρίς — δακρύω sunt Hecubae, νῦν — ὄρᾳς chori,
καὶ ἐμὸν — ἀδάκρυτος Hecubae in *c¹* et *c*. contra in *a* ὦ πατρίς — δα-
κρύω Hecubae persona praefixa, νῦν — ὄρᾳς sunt chori, καὶ ἐγὼ — ἐλο-
χέυθην Hecubae, ὦ τέκν' — ὑμῶν Andromachae, οἶος — ἀδάκρυτος rursus
Hecubae. v. 597. καταλειπομένα *a* κάτω λειπομένην *c*. v. 598. καὶ
ἐμὸν *A¹ c¹ c²* καὶ ἐγὼ *a* (καὶ γὰρ Ald.) *c*. δόμων *ac*. v. 599. ἔρημος

πόλις libri. correxit Seidlerus. μάτηρ libri, etiam *ac*. ἡ μάτηρ Ald. ἀπολείπεται *A¹ c¹ ac*. ἀπολείπεθ' Ald. v. 600. initium versus lacuna absumptum. v. 601. aut ἁμετέροισι huic versui continuandum erit cum Hermanno, ut reliqua male transpositis verbis turbata ultimum versum constituent, aut exciderunt nonnulla in fine versus 601., delendum autem ἀδάκρυτος, quod versui ultimo e glossa adhaesit. horum quum utrum altero verius sit sciri jam nequeat, δόμοισιν quod habent libri *A¹ c¹ ac* v. 602., et Ald. mutavit in δόμοις, ego intactum reliqui. Hermannus: δώμασιν, οὐδ' ὁ θανὼν ἀδάκρυτ' ἐπιλάθεται ἀλγέων. verum puto:

..... οἷος ἰάλεμος οἷά τε πένθη

δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται

ἁμετέροισι δόμοις· ὁ θανὼν δ' ἐπιλάθεται ἀλγέων.

v. 603. πεπραγόσι *A¹ c¹ c²* πεπόνθασιν *a* πεπονθόσι *c* et Stobaeus CXXII. 4. III. p. 424. v. 604. ἃ *A¹*. v. 605. ὅπποτ' *A¹ c¹* ὅς ποτ' *ac*.

v. 606. inde ab hoc versu codex *c* manu secunda in chartis scriptus est ad exemplar libro *c¹* simillimum. vide praefationem. noto *c²*. v. 607.

ὥς om. *c¹ c²*. v. 608. τὰ μηδὲν ὄντα libri. correxit Elmsleyus ad Heracl. v. 168. v. 610. τοιάσδ' *A¹ c¹ c²*. τοσάσδ' *a*. v. 616. κακῶ κακὸν

A¹ c¹ c² et Chr. pat. v. 42. κακῶν κακὸν *c²* κακῶν. κακῶν Ald. nihil enotatum ex *a*, ut κακῶν soli Ald. deberi videatur. v. 619. οἱ ἐγὼ, ut solet, *a*.

ἐκεῖνό μοι libri. scripsi ἐκεῖν' ὁ μοι, quod proposuit etiam Fixius, flagitante sententia. nusquam enim pronomina haec copulantur, quin subjecti locum teneat alterum, alterum praedicati. cf. Helen. v. 788. τόδ' ἐστ' ἐκεῖν' αἰνιγμ' ὁ προσπόλου κλύω. v. 621. αὐτὴν *A¹ c¹ c² c³* αὐτὴ *a*.

'ipsam vidi mortuam, non mortuam audiui.' ἀποβᾶσα *A¹*. v. 627. τὸ βλέπειν τὸ κατθ. *A¹* τῷ βλ. τὸ κατθ. *c¹ c²* το βλ. τῷ κατθ. Ald. nihil enotatum ex *a*. τῷ βλ. τὸ κατθ. etiam Stobaeus CXXI. 2. III. p. 413.

v. 629. habent *A¹ c¹ c² c³* om. *a* (Ald.) λόγον libri. proxime ad verum accessit Hermannus ὃ τεκνοῦσσα καλλίστων γόνων. nihil mutandum erat, nisi λόγον in γόνον. Hectorem dicit, ipsius maritum. v. 630. ἐμβάλω *A¹ c¹* et ut videtur *c² a*. ἐμβάλω Ald. et libri Stobaei CXX. 1. III. p. 401.

v. 631. respicit ad hunc locum Plutarch. mor. p. 109. v. 633. τῶν κακῶν ἡσσημένος Hermannus in diss. p. 13. 'quod malis succubuit'; debuisse enim αἰσθανόμενος dici, non ἡσθημένος. recte se habet librorum scriptura: 'nullo dolore afficitur mortuus malorum sensu aliquo affectus.' v. 636.

ἐκείνη σ' ὁμοίως ὥς οὐκ *A¹* ἐκείνη δ' ὁμῶς ὥς οὐκ *c²*. itaque quod in *c¹ c²* videtur esse, κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ, e correctura est. sic tamen etiam *a* et agnoscit schol.: ἡ δὲ Πολυξένη ὥσπερ μὴ ἰδοῦσα τὸ φῶς καὶ μὴ αἰσθανομένη τέθνηκεν. v. 637. αὐτῆς *c² a*. v. 638. τῆς εὐδοξίας *A¹ c¹ c² a*. τῆς τ' εὐδοξίας Ald. de suo. ignorat particulam etiam schol.:

μεταφορικῶς φησιν· ἐγὼ δὲ τοξεύσασα καὶ βαλοῦσα [ἐπὶ] τὸν σκοπὸν τῆς εὐδαιμονίας κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς τύχης ἤμαρτον. ἡ οὕτως· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὴν εὐδοξίαν βαλοῦσα καὶ τῆς τύχης ἐτύγγανον συγκυρούσης. v. 640. γυναικί

Chr. pat. v. 538. v. 642 — 51. spurios esse Seidlerus et Dindorfius sibi persuaserunt, vix persuasuri aliis. v. 645. πόθον παρῆς Chr. pat. v. 544, ut pes scilicet vitaretur trisyllabus. v. 646. εἶσω μελάθρων A¹ c¹ c² εἶσω τε a. idem in suis procul dubio invenit auctor Chr. pat. v. 545, sed pedi trisyllabo infensus expulso τε post θηλειῶν sententiarum nexui scilicet consulturus infersit δ'. v. 650. ἄ με χρῆν Ald. ἄμ' ἐχρῆν c². ἄ με χρῆ lemma schol. in A¹. de ceteris non constat. οἷς μ' ἐχρῆν Chr. pat. v. 551, quum in codice scilicet legeretur ἄ με χρῆν. Brunckius ἄ με χρῆν. v. 652. εἰς c² a. v. 660 — 67. spurii sunt G. Dindorfio, utpote non melioris notae quam supra vv. 642 — 51. v. 665. ἔλξει A¹ c¹ c² c³ ἔλκει a (Ald.) v. 669. σθένει pro γένει c². καὶ ἀνδρεία a a man. 1. v. 674. ἔχειν A¹ c¹ c² et v. 675. ὄλεθρον A¹ c¹ c² c³ ἔχει — ὄλεθρος a (Ald.), quam correcturam esse equidem nullus dubito. glossa intrusa hic olim turbatum esse apparet; quare ἡγεῖ κακῶν conjecit Fixius, ejecto ἔχειν. possis etiam ἔχειν δοκεῖς deletο κακῶν. v. 678. ἔξιν Chr. pat. v. 593. v. 679. εἰς c² a. chori notam om. c³. v. 682. γραφῆν A¹ c¹ c² c³ γραφῆ a (Ald.) et Christ. pat. v. 623. idque fuerat autographi. cf. schol.: ἐγὼ μὲν οὐδέποτε εἰς νῆα εἰσέβην, γραφῆ δὲ μόνον καὶ ἀκοῇ οἶδα. cf. Hipp. v. 1004. λόγῳ κλύων γραφῆ τε λεύσσων. διδοῦσα vitiose Ald. v. 686. νηός A¹ c¹ c² ναός a (Ald.) v. 687. ἐνδόντες φορᾷ Chr. pat. v. 628. v. 688. αὐτούς a et fortasse alii. παρῆκαν Chr. pat. v. 629. v. 691. οὐκ A¹ c¹. idem legit auctor Chr. pat., unde v. 632. νικᾷ γὰρ ὥς οὐκ ἐκ θεοῦ δεινὸς κλύδων. v. 693. οὐ γὰρ A¹ c¹ c² c³ οὐ μὴ a (Ald.) σώσει c¹ σώσει c² σώσῃ ceteri. hoc fuit archetypi, vitiose illud scriptum pro σώσει; unde ab interpolatore γὰρ mutatum in μὴ. genuina scriptura restituta in c¹ c². v. 696. φίλος A¹ c¹. nihil enotatum e c². φίλους a (Ald.) v. 698. Τροία A¹ c¹ c² Τροίας a (Ald.) ἵν' εἴποτε A¹ c¹ c² a. itaque ἵν' οἱ ποτε Aldinae ab interpolatore esse manifestum. v. 699. ἐκ σοῦ A¹ c¹ c² c³ ἐξ οὗ a (Ald.) ὕστερον A¹ c¹ c² c³ ἴλιον a (Ald.) turbata esse verba poetae perspexit is, qui textum Euripidis interpolavit sic, ut exhibetur in exemplo codicis Palatini. itaque ἐκ σοῦ mutavit in ἐξ οὗ, pro ὕστερον intulit ἴλιον, verba sic volens intellegi: 'ut, si forte, ex eo (sc. Astyanacte) progeniti filii Ilium e cineribus resuscitent.' quae si vera essent, recte diceretur Andromachae filius a matre educari Τροία μέγιστον ὠφέλημ'. at soloecum ἐξ οὗ. alia igitur via circumspectenda. dixit nuper de loco nostro Hermannus in diss. p. 13. 14., qui tamen vituperavit multa, quae sunt sanissima, nec sensum poetae videtur esse assecutus. 'παιδὸς (v. 697.) perinepte diceret Hecuba non addito ἐμοῦ.' similiter tamen ineptit poeta Heracl. v. 713. Helen. v. 1222. 'quid autem hoc est, quod Astyanactem μέγιστον ὠφέλημα Τροίας educandum dicit, quum deleta sit Troia?' nempe Astyanax si Troiae moenia resuscitaturus est, recte dicitur educandus in patriae utilitatem; proderit enim sic optime patriae quamvis deletae. 'deinde quae haec in Hecuba est mentis perversitas, ut Andromachae

et non Hectoris posteros dicat instauratores fore Troiae? recte hoc quidem monitum. nempe hoc dicendum erat, Andromacham Hectoris filium in maximam patriae utilitatem educaturam esse, ut, si forte ex ipsa Neoptolemo progeneri filii vitrici voluntatem conciliassent, ejus adjutus ope et voluntate Astyanax patriae moenia instauraret. sic enim intellegitur, cur Andromachae ex Neoptolemo filiorum mentio hic injiciatur alias incommoda. hinc patet post *παῖδες* duorum hemistichiorum jactura laborare verba poetae; quae postquam exciderunt, *κατοικίσεις* simul, quod dederat poeta v. 700. ad Astyanactem referendum, mutatum videtur in *κατοικίσειαν*, quod praebent libri, ut jungeretur cum *παῖδες ἐκ σοῦ γεγόμενοι*. v. 703. idem versus Med. v. 270. v. 704. schol.: μήποτε οὐχ ὁ Ταλθύβιος ἀλλ' ἄλλος τις ταῦτα λέγει. καὶ γὰρ οὐ λάτρυν ἀλλ' ὀνομαστὶ Ταλθύβιον καλεῖν εἴωθεν. v. 705. οὐθ' ἐκὼν v. 706. δὲ κοινὰ et Πελοπιδῶν, om. τ', α, quae correxit Ald., ut sunt in ceteris. v. 707. ἀρχή A¹ c¹ c² ἀρχη α, Christ. pat. v. 642. cf. Phoen. v. 1336. οἰχόμεσθ'· οὐκ εὐπροσώποις φροίμιοις ἀρχη λόγον. Hercul. f. v. 538. Ἀποκλον, οἷοις φροίμιοις ἀρχη λόγον. v. 711. αὐτοῦ A¹ c¹ idem suspicor esse in c², quamquam tacent collatores. αὐτὸν α (Ald.) cf. interpp. ad Sophocl. Oed. C. v. 78. v. 713. κακά A¹ c¹ c² καλά α (Ald.) v. 714. κτενοῦσι A¹ c¹ c² c² κτείνουσι α (Ald.) τὸν παῖδ' A¹ τῶν αὐτοῦ παῖδ' c¹ αὐτοῦ esse dicitur in c², unde τὸν ibidem legi conjicio. σὸν παῖδα α. Ald. tamen τόν. egregie hoc convenit Talthybbii verecundiae. v. 719. αὐτοῦ α et fortasse alii. v. 720. δεῖ libri. δεῖν Jacobsius et Lentingius. v. 721. γενέσθω A¹ c¹ c² nec quidquam diversitatis enotatum ex α. vitiose γενέσθαι Ald. v. 723. ἰσχύσειν A¹ c¹ c² ἰσχύειν α (Ald.) v. 727. οὐνεκ' A¹ c¹ ἔνεκ' Ald. non enotatum id ex ac², ut in iis etiam videatur esse οὐνεκ'. v. 728. σε δρᾶν A¹ c¹ c² c² σε χρή α (Ald.) manifesta interpolatione ejus, qui hos infinitivos pendere a βούλομαι v. 729. omnes non intellexisset. v. 729. ἀχαιοῶν A¹ c¹ idem suspicor esse in c². ἀχαιοῖς α (Ald.) ῥίπτειν A¹ c¹ ῥιπτεῖν α (Ald.) v. 730. ὦν A¹ α (Ald.) correctum ᾧ in c¹ c². v. 731. ταφείη [A¹] c¹ τραφείη c² ταφοίη α (Ald.) οὐδ', omisso ὅδ', c¹ c². v. 737. ἀπώλεσεν A¹ c¹ c² c² ἀποκτενεῖ α (Ald.) et Chr. pat. v. 1515. v. 741. εἰς c². v. 742. οὐχ ὥς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν libri. οὐχὶ σφάγιον μὴ νύουσάν μ' ἐκτεκεῖν Christ. p. v. 77. σφαγεῖον mira perversitate recentiores Barnesium secuti, quum victima Graecis sit σφάγιον, non σφαγεῖον. intrusum alieno loco ὥς has turbas peperit expulso post σφάγιον vocabulo a vocali incipiente. dedisse videtur poeta:

οὐ σφάγιον ἴνιν Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν.

v. 743. ἀσιάτιδος A¹ c¹ c² c² ἀσιάδος α (Ald.) v. 746. ὥσεῖ [A¹] ὥς c¹ c² ὥσσει α. v. 747. κλεινός A¹ c¹ c² κλεινόν α (Ald.) utrumque per se probum; conjuncta habes Suppl. v. 593. στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί. v. 754. σπαργάνοισι A¹ c¹ c² σπαργάνοις σε α (Ald.) quae videtur correctura esse. ᾧ χρωτὸς ἦδ' πνεῦμα· μάτην ἄρα σε | ἔθρεψε, τέκνον,

μαζὸς οὐμὸς σπαργάνοις Christ. p. v. 1334. 35. pronomen inserendum videtur v. 753. διακενῆς σ' ἄρα. interim in re dubia corruptam scripturam repraesentandam duxi. v. 755. idem versus Med. v. 1030. nisi quod ibi ἄλλως δ'. v. 756. εἶποτ' libri. οὐποτ' H. Stephanus. v. 757. πρόσπιτνε A¹ c² πρόσπιτνε c² πρόσπιπιε a (Ald.) ὠλέναις A¹ c¹ c² ὠλένας a (Ald.) v. 764. ὅσα τε γῆ A¹ c¹ ὅσα γῆ c² ὅσα τε γῆ c². in a deesse τε non annotavit Brunnus et habet Christ. p. v. 336. ὅσα γῆ Ald. v. 765. Ζῆνά σ' A¹ ἐκφῦσαι A¹ c¹ c². idem videtur esse in a. ἐκφῦναι Ald. v. 769. ἄγετε, φέρετε, ῥίπτειτ' A¹ a (Ald.) ἄγετε, φέρετε καὶ ῥίπτειτ' c¹ c² interpolati. verissime Hermannus epit. d. m. ed. II. p. 52. ἀλλ' ἄγετε, φέρετε, ῥίπτειτ'. v. 771. δυνάμεθ' ἄν A¹ c¹ c² δυνάμεθα a (Ald.) v. 773. ναῦς A¹ c¹ c² c² ναῦν a (Ald.) v. 777. sqq. Andromachae sunt in libris, male Tyrwhittum secuti recentiores Thalthybio assignarunt. v. 777. πρόσπιτνγμα A¹ c¹ πρόσπιτνγμα c². etiam a πρόσπιτνγμα habere videtur; tacet enim Brunnus. itaque πρόσφθεγμα Ald. editoris correctura putanda est. v. 778. om. A¹ c¹ c² habet a (Ald.) v. 781. τοιάδε A¹ c¹ c² τοιαῦτα a (Ald.) v. 783. ἀναιδεία A¹ ἀναιδεία c¹ ἀναιδεία c² ἀναιδείας a (Ald.) cf. schol.: τὰ δὲ τοιαῦτα ἐπιτάγματα χρηρῆ ποιεῖν ὅσοι ἀναιδεῖς εἰσι καὶ φίλοι τῇ ἀναιδεῖα. post hunc versum excidisse alterum conjecit Hermannus in diss. p. 14., quoniam non dubium sit utrumque systema novem versus habuisse. v. 785. μονογενοῦ A¹ c² vitiose, unde c¹ c² μονογενοῦς invitis metro et sensu. μογεροῦ a (Ald.) v. 789. κτύπους libri contra metrum. κόπους Seidlerus. v. 795. sqq. strophæ sic divisa in a: μελ. — Σαλαμῖνος | ὦ — Τελαμῶν | νάσου — ἔδραν | τᾶς — ἐλαίας | πρῶτον — ἀθανᾶς | οὐράνιον — ἀθήναις | ἔβας — τοξοφόρῳ | συναρ. — γόνῳ | ἴλιον — πόλιν | ἀμετέραν — ἐλλάδος. in c²: μελ. — σαλαμῖνος | ὦ — τελαμῶνος (sic) | νάσου — ἔδρας | τᾶς — ἐλαίας | πρῶτον — ἀθάνα | οὐράνιον στέφανον | λιπαραῖς — ἀθήναις | ἔβας — τοξοφόρῳ | συναρ. — γόνῳ | ἴλιον — ἐκ — | πέρσων — ἀμετέραν | τὸ πάροιθ' — ἐλλάδος. v. 796. ἔδρας A¹ c¹ c² ἔδραν a (Ald.) v. 797. ἐπικεκλιμένας A¹ c¹ c² συγκεκλημένας c² ἐπικεκλιμένας a (Ald.) ἱεροῖς ἔν' A¹ c¹ c² c² ἱεροῖσιν a (Ald.) v. 798. ἀθάνας A¹ c¹ c² ἀθανᾶς a. recte Ἀθάνα Ald. et sic fuit in autographo. schol.: ἐν ἣ πόλει ἡ Ἀθηνᾶ τὸν γλανκῆς ἐλαίας κλάδον ἔδειξε, τὸν οὐράνιον στέφανον. v. 799. λιπαραῖς A¹ c¹ c² λιπαραῖσιν videtur esse in a. λιπαραῖσι Ald. λιπαραῖσί τε probabiliter Seidlerus. v. 800. τῷ A¹ c¹ c² om. a (Ald.) συναριστεύων A¹ c¹ c² συναριστεύσων a (Ald.) v. 801. ἀλκμήνας γόνῳ A¹ c¹ ἀλκμήνης γόνῳ c² c² deficiente syllaba. ἄμ' ἀλκμήνας γόνῳ a (Ald.), quod probum videtur. v. 804. πάροιθεν A¹ c¹ πάροιθ' c² a. verba ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος, quæ strophicis non respondent, recte ab interpolatore vetere assuta esse visa G. Dindorfio; sola ὅτ' ἔβας Hermannus, qui in diss. p. 14. sic hæc refinxit: τοπάροιθεν ἀφ' Ἑλλάδος γᾶς. v. 805. seqq. ὅθ' — πρῶτον | ἄνθος — πῶλων | σιμόεντι — πλάταν | ἔσχασε ποντοπόρον | καὶ — πρύμναν | καὶ — ναῶν | Λαομέδοντι — φόνον | κανόνων — φοῖβον | πυρὸς — πνοῇ | καθελὼν — χθόνα |

δῖς — τείχη | περὶ — δαρδανίας | φονία — αἶχμά *a*. ὅθ' — πρῶτον | ἄνθος
 ἀτυζόμενος | πῶλων — πλάταν | ἔσχασε ποντοπόρον | καὶ — πρύμναν | καὶ —
 ναῶν | λαομέδοντι φόνον | κανόνων — φοίβου | πυρὸς — βοᾷ | καθελὼν —
 χθόνα | δῖς — πιτύλιν | τείχη — δαρδανίας | φοίνια — αἶχμά *c*². v. 804.
 ἀτυζόμενος. λυπούμενος, ἐκπλησσύμενος Hesychius I. p. 609. schol.: διὰ
 τοὺς πῶλους λυπούμενος. v. 805. εὐρείτα *A*¹ *c*¹ *c*², quod ortum ex εὐρείτα
 omisso iota in vetusto exemplari scripto. εὐρείτα *a*. (Ald.) v. 806.
 πρύμναν *A*¹ *c*¹ *c*² πρυμνᾶν *a* (Ald.) v. 807. νεῶν *A*¹ *c*¹. tacent de *c*².
 ναῶν *a* (Ald.) v. 808. κανόνων δὲ *A*¹ *c*¹ *c*² *c*² *a*. δὲ om. Ald., ut versus
 strophico aequaretur: λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις = κανόνων τυκίσματα φοί-
 βου. τυκίσματα *A*¹ *c*¹ *c*² teste Burgesio (τυκίσματα sec. Musgravium;
 nihil enotatum a Paulio) κτίσματα *c*² τεκίσματα (sic) *a*. recte τυκίσματα
 Ald. cf. Hercul. f. v. 944. τὰ κυκλώπων βάθρα | φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις
 ἡρμοσμένα. v. 809. πυρὸς φοίνικι βοᾷ *A*¹ *c*¹ *c*² *c*² πυρὸς φοίνικι πνοᾷ *a*
 δὲ post πυρὸς infersit Ald., ut versus strophico responderet: ἔβας ἔβας το-
 ξοφόρῳ = πυρὸς δὲ φοίνικι πνοᾷ. quum jambo abundare videretur versus
 strophicus, alterum ἔβας delevit Seidlerus, πυρὸς in antistrophā geminan-
 dum censuit Meinekius fragg. comicorum V. p. 617., qui omnes fidem ha-
 buerunt interpolato illi πνοᾷ, in cuius locum jam succedat postliminii jure
 restitutum genuinum βοᾷ, 'clamore bellico.' excidit sive ante sive post πυρὸς
 sive jambus sive tribrachus, sive is fuit ipsum πνοᾷ sive πτέρυγι sive aliud
 quid. v. 810. ἐπόρθησε *A*¹ *c*² *a*. v. 811. παρὰ *a*. v. 812. δαρδανίας
*A*¹ *c*¹ *c*² *c*². nihil enotatum ex *a*, ut δαρδάνας Ald. typothetis deberi vi-
 deatur. φοινία *A*¹ *c*¹ φοίνια *c*² φοινία *a*. recte φονία Ald. v. 813 seqq.
 μάταν — βαίνων | λαομεδόντειε — κυλίκων | πλήρωμα — λατρείαν | ἅ — τροία |
 πυρὶ δαίεται κίονες ἄλλαι | ἴσχον — οἶω | νοὶ τοκέων βοᾷ | αἱ μὲν — παῖδας
 αἱ δὲ | ματέρας γεραιάς | τὰ δὲ — λουτρὰ | γυμνασίων — βεβᾶσι | σὺ δὲ —
 νεαρὰ | χάρισι — θρόνοις | καλλιγ. — γαῖαν | ἔλλας — αἶχμά, *a*. μάτην —
 χρυσέαις | ἐν — βαίνων | λαομεδόντειε παῖ | ζηνὸς — κυλίκων | πλήρωμα —
 λατρείαν | ἅ δὲ — τροία | πυρὶ — ἄλλαι | ἴαχον — οἶω | νὸς — βοᾷ | αἱ μὲν
 — παῖδας αἶδε | ματέρας γεραιάς | τὰ δὲ — λουτρὰ | γυμνασίων τε δρόμοι |
 βεβᾶσι — νεαρὰ | χάρισι — θρόνοις | καλλιγ. — τρέφει (sic) | πριάμοιο δὲ
 γαῖαν | ἔλλας — αἶχμά, *c*². v. 813. μάτην *A*¹ *c*¹. nihil enotatum e *c*².
 μάταν *a* (Ald.) v. 814. εἰν *A*¹ ἐν *c*¹ [*c*²]. nihil enotatum ex *a*. εἰν
 tamen Ald. ἄβρὰ βαίνων. τρυφερόβιος Hesychius I. p. 22. cf. Med.
 v. 830. 1161. v. 815. λαομεδόντειε *A*¹ *c*¹ [*c*²] λαομεδόντειε *a* (Ald.)
 v. 818. Τροία glossema esse vidit Musgravius. v. 819. ἡῖόνες δ' *A*¹ *c*¹ *c*²
 κίονες, omisso δ', *a*. ἡῖόνες Ald. v. 820. 21. ἴαχον οἶον οἶωνὸς ὑπὲρ
 τέκνων *A*¹ *c*¹ *c*² *c*² ἴσχον οἶον οἶωνοὶ ὑπὲρ τοκέων *a* quod recepit Ald. mu-
 tato οἶωνοὶ in οἶωνός. ex his τεκέων fuisse in archetypo certum est. cete-
 rorum medela incerta. Hermannus ap. Matth.: ἡῖόνες δ' ἄλλαι | ἴακχος·
 οἶωνός οἱ- | ον δ' ὑπὲρ τεκέων βοᾷ; in diss. p. 14. ἡῖόνες δ' ἄλλαι | ἴακχον·
 οἶον δ' ὑπὲρ | οἶωνός τεκέων βοᾷ. Seidlerus: ἡῖόνες δ' ἄλλαι | ἴαχοῦς· οἶον

δ' ὑπὲρ | οἴωνός τεκέων βοᾶ, mutatis in antistropha τὸ τᾶς δὲ in τὸ δὲ τᾶς.
 et sane ita legisse scholiasten ibi dixeris, qui τὸ δὲ φέγγος τῆς ἡμέρας, ὃ
 ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἡμέρα. sed fallax codicis scriptura leviter corrupta. scriben-
 dum αὐτὴ ἡ ἡμέρα, quod additum propter sequens ἔχουσα non ad φέγγος
 relatum, sed ad ipsam ἡμέραν. v. 822. εὐνάτορας libri contra metrum.
 εὐνάς Seidlerus. probabiliter ἄορας nuper Hermannus in diss. p. 14.
 αἱ δὲ παῖδας A¹ c¹ c² c² αἱ δὲ παῖδας a (Ald.) v. 823. γεραιάς A¹ c¹ c² c²
 nec quidquam enotatum ex a. γεραιᾶς vitiose Ald. v. 831. seqq. ἔρως
 — παρὰ | δαρδάνια μέλαθρα | ποτ' — μέλων | ὥς — μεγάλως | τροίαν — θεοῖ-
 σιν | κῆδος — ἔρῳ | τὸ — λευκοπτέρου | ἡμέρας — βροτοῖς | φέγγος — γαῖαν
 εἶδε | περγάμων ὄλεθρον | τεκνοποιὸν — τᾶσδε | γᾶς — θαλάμοισιν | ὄν —
 ἔλαβε | χρύσεος — ἀναρπάσας | ἐλπίδα — πατρίᾳ | μέγαν — δὲ | φίλτρα —
 τροίᾳ, a. ἔρως — τὰ | δαρδάνια — ἦλθες | οὐρανίδαισι μέλων | ὥς — με-
 γάλως | τροίαν — θεοῖσι | κῆδος ἀναψάμενος | τὸ μὲν — ἔρῳ | τὸ τᾶσδε λευ-
 κοπτέρου | ἡμέρας — βροτοῖς | φέγγος — γαῖαν εἶδε | περγάμων — τᾶσδε |
 γᾶς — θαλάμοις | ὄν — ἔλαβε | χρύσεος — ἀναρπάσας | ἐλπίδα — πατρίδι |
 μέγαν — δὲ | φίλτρα — τροίᾳ, c². v. 831. ὅς τὰ A¹ c¹ ὥς τὰ c² ὅς τὰ
 c² ὅς παρὰ a (Ald.) pessime interpolatus. δαρδάνια libri. δαρδάνεια
 G. Dindorfius, qua forma et potuerat uti Euripides et usus est Lycophron
 v. 967. 1257. v. 837. οὐκέτ' ὄνειδος A¹ c¹ c² οὐκ ἐς ὄνειδος c² ὄνειδος
 οὐκέτ' (sic) a (Ald.) v. 839. φίλιον A¹ c¹ c² c² φίλας a (Ald.) v. 840.
 γαῖαν libri. verum est γαίας, quod autographi fuisse docet schol. inter-
 pretatio: πῶς περιεῖδε τὸν ὁλοὸν τοῦτον ὄλεθρον τὸν κατὰ ταύτην τὴν γῆν
 ἐπηρμένον καὶ τῶν περγάμων. v. 842. τάδε A¹ c¹ τᾶσδε c² a. v. 843.
 θαλάμοις A¹ c¹ c². nihil enotatum ex a. θαλάμοισιν tamen Ald. v. 844.
 ἀστέρων τέθριππος. τὸ ἄρμα ἡλίου Hesychius I. p. 583. v. 846. πα-
 τρίδι A¹ c¹ c² c² πατρίᾳ a (Ald.) v. 852. recte post hunc versum exci-
 disse nonnulla statuerunt Porsonus et Hermannus. infelici conatu refra-
 gatus est L. Dindorfius 'non ad ὅδ' εἰμι', inquit, 'sed ad postrema πολλὰ
 μοχθήσας ἐγὼ referenda sunt καὶ στράτευμ' Ἀχαικόν. quae loquendi spe-
 cies Graecis usitatissima. vide Helenae v. 1094. αὐτοῦ μὲν' ἦν γὰρ καὶ
 τι πλημμελές σε δρᾶ, τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο φάσγανόν τε σόν. ubi non
 ad αὐτοῦ μὲν' referri potest φάσγανόν τε σόν — sed ad proximum tantum
 ῥύσαιτο.' hoc exemplo quod minus ad rem faciat vix afferri puto posse
 ullum. est enim nostri dissimillimum 'ibidem v. 1644. δισσοὶ δὲ σε Διό-
 σκοροι καλοῦμεν οὓς Αἴδα ποτὲ ἔτικτεν Ἑλένην θ', ἣ πέφευγε σοὺς δόμους.
 Electra v. 85. δεῖν' ὑπ' Αἰγίσθου παθών, ὅς μου κατέκτα πατέρα χῆ πανώ-
 λεθρος μήτηρ. qui loci huic nostro simillimi sunt.' hujus quidem ge-
 neris plura addi poterant; legitima enim talis est anacoluthia in enuntia-
 tis relativis. legitimum igitur erat ἐγὼ γὰρ δὴ Μενελάος εἰμι, ὅς πολλὰ
 ἐμόχθησα καὶ στράτευμ' Ἀχαικόν, non legitimum ἐγὼ Μενελάος εἰμι ὃ
 πολλὰ μοχθήσας καὶ στράτευμ' Ἀχαικόν. cavetur enim ab anacoluthia
 ista diligenter, ubi quod relative enuntiare licuit, effertur per partici-

pium; vitanda enim est ambiguitas. excidit versiculus in hanc fere sententiam:

ἀφ' Ἑλλάδος γῆς τῆδ' ἐφορμήσας χθονί.

- v. 855. ξεναπατήσας c¹ ξυναπατήσας c². v. 856. ἔδωκε A¹ c² δέδωκε a (Ald.) v. 858. τάλαιναν A¹ c¹ c² c³ λάκαιναν a (Ald.) v. 862. ἐξεμόχθυσαν A¹ c¹ c² ἐξεμόχθησαν a (Ald.) illud exquisitius videtur, quam quod errori deberi possit; quamquam nostro excepto loco alias semper ἐκμοχθεῖν usurpatum reperies Euripidi. v. 864. ἀργείων A¹ c¹ c² ἀργείαν a (Ald.) cf. Fixium ad Bacch. v. 1. v. 867. ἐς c¹. v. 868. ὅσων A¹ ὅσον c¹ ὅσων c² c³ ὅσοι a (Ald.) τεθναῖσιν libri. correxit Heathius. v. 869. εἶα A¹ a. v. 871. οὐραιοι c¹ c². v. 872. πνοαί A¹ c¹ nec quidquam enotatum ex ac². πνοαί Ald. v. 873. seqq. respiciunt Plutarchus mor. p. 173 et 1007, Themistius p. 196, Plotinus p. 440. v. 874. δυστόπαστος. δυσκατάληπτος, δυσυπονόητος, δυσείκαστος Hesychius I. p. 1051. v. 875. νοῦς libri et schol. νοῦ Ald. v. 879. κτενεῖς A¹ c¹ c² κτανεῖς Ald. nihil enotatum ex a. v. 881. ἀνδρῶν ὄμματ' A¹ c¹ ὄμματ' ἀνδρῶν c² et Ald. nihil ejusmodi enotatum ex a. v. 882. πίμπρησι δ' οἴκους A¹ πίμπρησι δόμους c¹ c² πίμπρησι δι' οἴκους a. δ' οἴκους Ald. v. 885. ἐν γὰρ A¹ c¹ c² c³ πρὸς γὰρ Ald. legi id in a non annotavit Brunniius. v. 887. στυγουμένη A¹ c¹ c² c³ μισουμένη a (Ald.) v. 890. ἀλλὰ πᾶς A¹ c¹ c² ἀλλ' ἅπας a (Ald.) v. 894. κτενῶ A¹ c¹ c² κτενῶν c² κτανῶν a (κτανῶν Ald.) κτενῶν conjecit H. Stephanus. v. 899. μηδαμοῦ A¹ c¹ c² μηδαμῶς a (Ald.) v. 901. μάθης c¹ c². v. 902. τῆδε δ' οὐ a. v. 903. ἴσως μὲν καὶ εὔ A¹ ἴσως μὲν μὲν οὖν εὔ c¹ ἴσως μὲν οὖν εὔ c² turpiter interpolati. ἴσως με καὶ εὔ a (Ald.) v. 905. οἶμαι A¹ c¹ c² c³ οἶδα Ald. nihil annotat Brunniius. v. 910. καμὲ πρέσβυς libri. articulum addidit Hermannus. v. 911. τότε Hermannus in diss. p. 14. v. 912. ἐνθένδε c¹ ἐνθεν δὲ a. de ceteris non constat. v. 916. Ἥρα θ' libri. recte. opponitur enim Pallas cum Junone Veneri. Ἀσίας A¹ c¹ c² cum Tzetza exeg. in Il. p. 40. Ἀσιάδ' a (Ald.) cf. Ion. v. 1356. v. 919. ὑπεκδράμοι libri. ὑπερδράμοι Tzetzes l.l. ut emendaverat Canterus. v. 921. θεά A¹ c¹ c² θεάς a (Ald.) cf. Helen. v. 31. οἱ μοὶ γάμοι ὤνησαν A¹ c¹ c² c³ et, ut videtur, a. sic etiam schol. οὐ μὲν γάμος ὤνησεν Ald. sine caussa. v. 924. ἄρ' A¹ c¹ c² ἄδ' a (Ald.) deinde ὠλόμην a (Ald.) ὠλόμην δ' c¹ ὠλόμην δ' c², in quibus si δ' e conjectura additum, recte additum est. hinc recepto ἄρ' et δ' versum pristino suo nitori reddidisse mihi videor. v. 926. κάρα Ald. κάρα Barnesius. v. 927. τὰμποσίν A¹ v. 929. θεῶν A¹ c¹ αὐτοῦ libri. αὐτοῦ Schaeferus. v. 935. φρονοῦσ' ἐκ δόμων A¹ c¹ c² φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων a (Ald.), quae videtur correctura esse. φρονοῦσ' ἐκ δωμάτων Bothius. φρονοῦσ' ἐγὼ καὶ δόμων Hermannus in diss. p. 14. v. 940. ἐνθένδ' A¹ c¹. v. 943. ναύς c¹ c². v. 951. 'recte dictum ἐνδίκως δικαίως' nam et ἐνδίκως et πανδίκως saepe nihil nisi omnino significant' Hermannus p. 15. δίκαιος voluerat Seidlerus. v. 954.

ἐστί σοι τόδε A¹ c¹ c² c³ ἐστὶ τόδε, omisso σοι, a. versus explendi gratia
 ἐστὶ γὰρ τόδε dedit Ald. v. 955. πάτραν A¹ c¹ c² πάτρα a (Ald.)
 v. 958. θεαῖσι A¹ c¹ c² ταῖς θεαῖσι a (Ald.) v. 959. ἐνδίκως A¹ c¹ c² c³
 ἐνδικα a (Ald.) v. 963. ἀθήνας A¹ c¹ c² ἀθάνας c² ἀθήνας, ut videtur,
 a, quod male legisse videtur Ald. tylotheta, qui dederit εὐθύνας.
 v. 964. παιδιαῖς c¹ c². idem quod esse in A¹ perhibetur apud Dindorfium,
 tylothetarum vitio accidisse videtur; nulla enim cod. Havniensis mentio.
 παιδιαῖσι a (Ald.) v. 965. ἦλθον ἐπ' Ἰδην A¹ c¹ c² c³ ἦλθον πρὸς Ἰδην
 a (Ald.), quod a correctore esse patet. dedi, ex quo corruptam esse bo-
 norum librorum scripturam consentaneum est, ἦλυθον ἐπ' Ἰδην. utitur
 hac forma in trimetris Euripides hujus fabulae v. 374. et Electr. v. 598.
 item auctor Rhesi v. 660. v. 966. ἔσχ' libri. ἔσχεν Ald. v. 967. λάβη
 libri. λάβοι Seidlerus. v. 968. ἀθηνᾶ libri. Ἀθάνα Seidlerus. θηρω-
 μένη A¹ c¹ c² πειρωμένη a (Ald.) v. 970. μὴ ἀμαθεῖς A¹ v. 971. οὐ
 addidit Seidlerus. v. 973. ξυμπαιδί A¹. v. 974. ἥσυχός γ' libri. cor-
 rexit Hermannus. v. 975. ἦγαγε a (Ald.) v. 976. εὐπρεπέστατος solus
 c². v. 978. citatur in epim. Hom. ap. Cramer. an. Ox. I. p. 37. cf. Ste-
 phani scholia in Arist. rhet. ap. Cramer. an. Par. I. p. 294. Ἀφροδίτη ἐξ
 ἀφροσύνης κέκληται. ἐν τῷ δράματι τῶν Τρωάδων ὑπὲρ ἐαυτῆς δημηγορη-
 σάσης τῆς Ἑλένης πρὸς Μενέλαον ἀπολογεῖται Ἑκάβη πρὸς αὐτὴν καὶ δει-
 κνυσιν αὐτὴν ψευδομένην. utitur enim versu 979 Aristoteles rhet. II. 23.
 p. 1400^b. v. 980. ὃν ἰδοῦσα A¹ ὃν σύ γ' ἰδοῦσα interpolati c¹ c². pro-
 bum videtur, quod est in a (Ald.), ὃν εἰδοῦσα. v. 984. ἥλπισάς σε
 κατακλύσειν Hermannus p. 15. probabiliter. v. 987. φῆς ἄγειν A¹ φῆς^β
 α
 παῖδα σ' c¹ παῖδα φῆς γ' c² φῆς ἄγειν a (Ald.) v. 990. τ' om. A¹.
 v. 992. ἀγωνία καὶ ἡ παλαίστρα. Εὐριπίδης δὲ Τρωάσι πόλεμον
 Hesychius I. p. 79. cf. etiam Suppl. v. 525. οὐδ' ἀνδροκμητὰς προσφέρων
 ἀγωνίας. Hecub. v. 314. πολεμίων τ' ἀγωνία. v. 998. τῇ ἀρειῇ A¹.
 v. 1001. ποῖ A¹ πῇ c¹ ποῦ a (Ald.) v. 1003. τὸ A¹. v. 1005. οἱ δ'
 A¹ c¹ c² οἶδ' Ald. non enotatum ex a. v. 1007. πέμπω A¹ a, quod in
 πέμψω mutavit Ald. sic etiam c¹ c², ut videtur. v. 1022. ἀξίως δόμων
 τε A¹ ἀξίως τε δόμων τε a (Ald.) non constat de c¹ c². v. 1024. ψόγον
 A¹ c¹ c² c³ om. a (Ald.) schol.: ἀφελοῦ τὸ θῆλυ, τουτέστι μὴ θηλυνθῆς.
 ἀνελὼν δὲ ταύτην σεαυτὴν (l. σεαυτὸν) ἀπαλλάξεις ψόγον. v. 1028. ἐνεῖ-
 ται A¹ c¹ c² ἐσεῖται c² ἐνεῖται, corr. in ἀρνεῖται, a. unde αἰνεῖται Ald.
 schol.: κόμπου δὲ χάριν ἡ Ἀφροδίτη τοῖς λόγοις αὐτῆς ἐμβέβληται.
 v. 1029. πόνους τ' A¹ c¹. adde c². πόνους δ' a (Ald.) v. 1036. νεῶς A¹.
 v. 1039. πάροιθ' A¹ c¹ c² c³ πάρος γ' a (Ald.) v. 1040. οὐδεὶς ἐρα-
 στῆς Aristoteles rhet. II. 21. p. 1394^b. schol.: ὁ στίχος οὗτος ἐν παροιμίαις
 φέρεται. v. 1041. Hecubae continuant A¹ c¹ c². Menelai est in a (Ald.)
 recte. cf. Med. v. 330. 331. v. 1042. ἔσται τάδ' ἄ A¹ ἔσται γ' ἄ c¹ c²

correcti. ἔσται τάδ' ἄ c² ἔσται δ' ἄ a (Ald.) v. 1047. τῆς A¹ c¹.
v. 1048. ἐχθίονες libri, inepta sententia. aliud quid legit schol. καὶ ἀκό-
λαστοι πάνυ ὥσι interpretatus. verissime Hermannus p. 15. αἰσχίονες re-
scribendum indicavit. ἐχθιστος et αἰσχιστος, ἐχθίων et αἰσχίων promiscue
haberi a librariis in vulgus notum. v. 1050. βωμὸν || c² a. v. 1052.
Etym. m. p. 659. πέλανοι λέγονται τὰ πόπανα ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι ἢ ἀπὸ
τῆς παιπάλης. ἀπὸ γὰρ τοῦ λευκοτάτου κατασκευάζονται. καὶ Ὅμηρος τὸ
λευκᾶναι παλῦναι φησι. πόπανα ἀπὸ τῆς πέψεως. πέπτειν γὰρ ποιοῦσιν.
οὕτως Εὐριπίδης Τρωσί, quae videri possint ad nostrum locum pertinere.
sed aliud quid latet. scribendum: οὕτως ἐν ὑπομνήματι Εὐριπίδου Ῥήσου.
desumpta enim haec sunt e scholiis ad Rhesi v. 430. v. 1053. καπνὸν |
c² a. v. 1054. ἱερὰν libri. ἱρὰν Heathius. v. 1056. κατάρρυτα libri.
correxerit Seidlerus. ποταμίᾳ A¹ c¹ c² a. ποταμείᾳ Ald. ob versum anti-
strophicum. v. 1058. καταλαμπομένην | ζαθέαν c² a. θεράπναν A¹ c¹ c²
(θεράπαιναν sec. Paulium) θεράπαιναν a (Ald.) v. 1060. κατ' ὄρφναν
τε | c² a. v. 1061. παννυχίδες θεῶν desunt in a (Ald.), habent A¹ c¹ c² c³
v. 1063. σελᾶναι | ac². v. 1064. σὺν δώδεκα libri. συνδώδεκα Bar-
nesius. v. 1066. ἔδρανον A¹ c¹ ἔδραν c² ἔδρανον c³ ἔδραν a (Ald.)
ἐπιβεβηκώς libri. correxit Seidlerus. v. 1067. πόλεως libri. ὀλομένας
A¹ c¹ c² a. ὀλουμένας dedit Ald. metri caussa. versus ut strophico ex-
aequaretur in antistropha αἰθέρα τ' ἐμᾶς πόλεος ὀλομένας conjecit Herman-
nus ap. Matth., in stropha Seidlerus τέρμονά τε πρόβολον, cui assentitur
Hermannus in diss. p. 15. illud verisimillimum ego judico. ceterum hunc
locum respexit Hesychius I. p. 152. αἰθέρα. ἐμπυρισμόν, ἀπὸ τοῦ αἰθε-
σθαι. Εὐριπίδης Τρωάσιν. schol.: ὁ Δίδυμος τὸν ἐμπυρισμόν ἀπὸ τοῦ
αἰθεσθαι. v. 1068. αἰθομένα A¹ c¹ c². αἰθομένην Ald. id ex a non eno-
tatum. κατέλυσεν libri. κατέλυσέ τις Ald. propter corruptum, quod prae-
bebat in stropha codex, θεράπαιναν. v. 1069. Hecubae notam praefigunt
libri, excepto c². delendam esse monuit H. Stephanus. v. 1070. φθιμέ-
νοις A¹ c¹ c² a. correxit Ald. v. 1071. ἄνυδρος (cod. ἀνύδρονος). ἄτα-
φος, οὐ λελουμένος οὐδὲ τῶν νομιζομένων τυχῶν Hesychius I. p. 408.
v. 1073. ἵνα τύχη Hermannus in diss. p. 15. v. 1074. κυκλώπει' Ald.
κυκλώπια a κυκλώπεια c². Κυκλώπι' Seidlerus. cf. Electr. v. 1158. κυ-
κλώπεια τ' οὐράνια τείχε'. v. 1076. στένει | βοᾷ — ἐμοι (sic) | μόναν —
ἄχαιοι | a. item c². κατὰορα libri. κατὰωρα Ald. v. 1080. ἐναλίσαι
c¹ c². v. 1080. 81, 1082. 83, 1084. 85. in unum contrahit a. v. 1083.
πύλας A¹ c¹ c² πύλαις Ald. id non enotatum ex a. v. 1085. μενέλα A¹
c¹ c² c³ μενέλαε a, quod in μελέας mutavit Ald. v. 1087. μέσαν Bothius,
πλατᾶν Seidlerus, πλάτας G. Dindorfius. v. 1089. ὅτε A¹ c¹. adde c². a
ὅτι Ald. fort. εὔτε. in fine πολυδάκρυτον dederat Seidlerus et in stropha
ἵνα τε τείχη. v. 1092. seqq. τυγχάνει | διὸς — γαῖαν | ac². v. 1096.
θεᾶς θάλαμον A¹ c¹ c² c³ a. θάλαμον metri caussa omisit Ald. emendationem
perfecit Musgravius reposito θεάν. θάλαμον enim e glossema adhaesit,

alterum memorat schol.: *τινὲς θεῶς μέλαθρον. ἢ προσυπακουστέον αὐτὸ ἔξωθεν.* v. 1099. καὶ *σιμοεντίσιν* A¹ c¹ c² c² a. ut metra exaequarentur ταῖς *Σιμοεντίσι* τ' αὖ dedit Ald. audacissima interpolatione. verissime Hermannus praefatione ad Iph. Aul. p. XVII. καὶ *Σιμοεντιάσιν*. ceterum 1098. 1099. uno versu ac². v. 1100. *τρωῆσιν* (προῆσιν a) libri. correxit Musgravius. v. 1101. *καινά* A¹ c¹ c² *καιναί* a (Ald.) v. 1105. *κτείνοντες* libri, excepto c². v. 1107. *τόχου* A¹ c¹ c² c². nihil diversitatis enotatum ex a. *τάφου* Ald. v. 1113. δ' A¹ c¹ c² τ' a (Ald.) v. 1114. *ἐξορμᾷ* a. v. 1115. *πάτραν* τ' c¹ c². tacet de A¹ Dindorfius. *πάτραν* a (Ald.) v. 1120. pro *πλεύρ'* in a est *τὴν* δ'. v. 1124. τ' *ἐλαίνων* A¹ c¹ c² *τε λαίνων* a (Ald.) v. 1128. τὸ τοῦ A¹ c¹. nihil enotatum e c². τοῦ om. a (Ald.) v. 1131. *ἀμπισχόντες* A¹ *ἐπίσχοντες* c¹ c², ut in horum codd.

ἐπ

archetypo videatur fuisse *ἀμπισχόντες*. nam *ἐπαμπισχόντες*, addito infra lineam μ, ἀ. *ἐπαμπίσχοντες* Ald. *αἰροῦμεν* A¹ *αἰροῦμεν* c² a. *ἀροῦμεν* Elmsleyus ad Heracl. v. 323. v. 1133. *ἀνταλλάξας* A¹ c². v. 1136. *ἀναρρήξων* A¹ *ἀνορύξων* c¹ c² *ἀναρρήξων* a (Ald.) v. 1138. *ὀρμήσει* A¹ c¹ c² *ὀρμίσση* a (Ald.) v. 1146. *διωλλύμεσθα* *μυρίους* A¹ c¹ c² *διωλλύμεσθα* *μυρίας* a (Ald.) v. 1152. respicit Plato de rep. VIII. p. 568. v. 1154. addidi δ' post *νῦν*, quod deesse non potest. αὖτ' A¹ a. v. 1156. *ὅς* *ἔχειρεν* A¹ *οὗς* *ἔχειρεν* c¹. v. 1157. *τείχη* A¹ c¹ *τύχη* c² a (Ald.) v. 1160. *αἰσχροά*. *μυσαρά*, *κακά*. *Εὐριπίδης Τρωάσιν* Hesychius I. p. 175. cf. Athenaeum II. p. 66. *Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν ποιητῶν φησιν ἐγκέφαλον. καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Αἰχάν ἐς θάλασσαν οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ λευκὸν μυελὸν ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον· κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου | κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ καίτοι τᾶλλα διαρρηθὴν ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἑκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφέντα φησί· δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔχειρεν ἀθλίως | τείχη πατρῶα, Λοξίου πυργώματα, | ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκοῦσα βόστρυχον | φιλήμασιν τ' ἔδωκεν· ἐνθεν ἐκγελᾷ | ὅστέων ῥαγέντων φόνος, ἔν' αἰσχροὰ μὴ λέγω.* v. 1161. εἰκοῦς fuerat autographi. schol.: τῆς μὲν εἰκόνοσ καὶ τῆς εἰκασίας τοῦ πατρὸς κέκτησθαι τι, οἷον ὅμοιοι μὲν ἔστε τοῦ πατρὸς, ἐν δὲ τοῖς ἄρθροις ἐκλελυμένοι πρόκεισθαι. v. 1162. ἄθροις hypothetarum vitio Ald. omissio δ', quod est in A¹ c¹ et videtur esse etiam in c² a. in fine versus *πρόκεισθαι μοι* a (Ald.) *μοι* om. A¹ c¹ c². deesse non enotatum in c². id quoniam e correctura additum esse potuit in archetypo libri a, recipere ausus non sum. v. 1163. *ἐκβαλόν* A¹ c² *ἐκβαλὼν* a (Ald.) *φίλων* A¹ c¹ c² Dindorf. sed *φίλιον* esse in c¹ testatur Matthiae, item in c² cum Burgesio Paulius, ut quid legatur in A¹ dubius haereas. *φίλον* a (Ald.) v. 1164. *εἰσπίπτον* c¹ c². *λέχος* A¹ c¹ c² c² *πέπλους* a (Ald.) v. 1165. ἦ A¹. v. 1166. θ' A¹ c¹ c²

δ' *a* (Ald.) v. 1174. τοῦπίγραμμά γ' *A*¹ *c*¹ *c*² idem, sed corr. a man. 2 in τοῦπίγραμμα ἐν, *a*. unde τοῦπίγραμμ' ἐν Ald. v. 1175. ἀλλ' οὖν *A*¹ *c*¹ *c*² *a*. ἀλλ' ὦ Ald. temere. id tamen mordicitus usque tenuit recentiorum mira sane socordia. v. 1177. ὦ *A*¹. v. 1179. σοι Reiskius, σῶ Dobraeus, σῶς Canterus. v. 1182. ἔσταξεν *A*¹ *c*² ἔσταξεν *a* (Ald.) v. 1187. 88. hoc ordine leguntur in libris omnibus. invertit eum Ald. v. 1189. αὐτός (ὠντός) Valckenarius ad Phoen. v. 927. post v. 1194. excidisse versum probabiliter conjecit Hermannus in diss. p. 16., ut octo hi senarii respondeant iis, quos infra habet Hecuba v. 1202 — 1209. idem v. 1099 — 1201. pro strophā habet, cui respondeant v. 1210 — 12 sic reficti:

αἰαῖ

πατρίδι, πατρίδι γὰ πικρὸν ὄδυρμά σ' ὦ
τέκνον δέξεται.

sequentia epodum constituit sic:

X. στέναζε μάτερ. *E.* αἰαῖ.

X. νεκρῶν ἱαχον. *E.* ὦ μοι.

X. ὦ μοι δῆτα σῶν ἀλάστον κακῶν.

deinde quae sequuntur tribus senariis interjectis in stropham et antistropham disponit sic:

στρ. *X.* ἄρασσ' ἄρασσε κραῖτα
πιτύλους διδοῦσα χειρός.

E. ὦ μοι μοι

ἀντ. ὦ φίλταται γυναικες.

.....

X. θαρσήσας' ἔνεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν.

aliter idem olim ap. Matth. et elem. d. m. p. 262. Seidlerō v. 1099 — 1201. proodus sunt, v. 1210 — 15. strophā cum antistrophā, item v. 1219 seqq. in tanta autem horum versuum corruptela novare quidquam in textu nefas ego duxi. non magis tamen illis a vero aberrasse concederem, si quis haec ita a poeta conformata fuisse diceret:

στρ. Ἑκ. v. 1192 — 1198.

Χορ. ἔ ἔ φρενῶν

ἔθιγες ἔθιγες ὦ μέγας ἔμοί ποτ' ὦν
ἀνάκτωρ πόλεως.

ἀντ. Ἑκ. v. 1202 — 1209.

Χορ. αἰαῖ αἰαῖ.

πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ' ὦ
τέκνον δέξεται.

στρ. Ἑκ.

.....

.....

Χορ. στέναζε μάτερ. Ἑκ. αἰαῖ.

Χορ. νεκρῶν ἱαχον. Ἑκ. οἴμοι.

ἰὼ μοί μοι·

.....

Χορ. οἷμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.

ἀντ. Ἐκ. v. 1216—18.

Χορ. ἄρασσ' ἄρασσε Ἐκ. κρᾶτα.

Χορ. πιτύλους διδοῦσα Ἐκ. χειρός.

ἰὼ μοί μοι·

ὦ φίλταται γυναῖκες.

Χορ. σασ' ἔνεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν.

v. 1200. ἔθιγες | ὦ — ὦν | ἀνάκτωρ πόλεως $c^2 a$. v. 1204. om. $A^1 c^1$. deesse etiam in c^2 certum, taceant licet collatores omnes. v. 1207. recte schol.: καίτοι συνθραπτομένη τῷ νεκρῷ οὐκ ἀποθανῇ με[τ' αὐτοῦ.] v. 1212. τέκνον versui praecedenti addunt $c^2 a$. v. 1213. στέναξον $A^1 c^1 c^2$ σιέ-
ναξε a (Ald.) μᾶτερ $A^1 c^1 c^2 a$ μῆτερ Ald. v. 1214. haec usque ad οἷμοι μοι Hecubae continuant $A^1 a$. ἱαχον $A^1 c^1 [c^2] c^2 a$. ἱαχον Ald. νεκρόν a . cf. φθιτῶν ὠδάν Hercul. f. v. 1026. οἷμοι μοι $A^1 c^1 c^2 a$. ἰὼ μοί μοι Ald. v. 1216—1222. choro continuant $A^1 c^1 c^2$. v. 1216. ἰήσομαι $A^1 c^1$. v. 1218. φροντίσει libri, nisi quod a φροντίει (sic). φρον-
τιεῖ Matthiae et sic Christ. p. v. 1383. v. 1219 πιτύλους addunt $c^2 a$. χειρί glossema esse recte statuere videtur Seidlerus. v. 1222. 'libri Ἐκάβη σάς (σᾶς c^1). seclusi Ἐκάβη et indicavi lacunam. litterae σας syl-
laba alicujus vocabuli finalis est.' G. Dindorf. θαρσήσας Hermannus. ἔνεπε libri. ἔνεπε recte Seidlerus. v. 1225. εἰ δὲ μὴ recentiores Stephanum secuti, quo quid lucremur non intellego. recte se habet libro-
rum scriptura: "si divinum numen nos pessumdedit, reputandum est nos, obscuri si mansissemus, famam apud posteros carminum rumoribus nun-
quam fuisse assecuturos." v. 1226. totum om. c^1 ἀφανεῖς ἂν ὄντες περι-
βαλὼν κάτω χθονὸς A^1 errore librarii repetitis, quae recte initio versus
sequentis posita sunt. ἔστρεψε τ' ἄνω c^2 ἔστρεψέτ' ἄνω a , unde ἔστρεψ'
ἄνω claudicante metro Ald. a Stephano excogitatum ἔστρεψ' ἄνωθεν rece-
perat Canterus. ad quod quum nihil diversitatis enotatum reperisset e c^2
Matthiaeus, injuria ita lectum fuisse in libro Vossiano collegit. unice ve-
rum firmatum librorum auctoritate ἔστρεψε τᾶνω. v. 1227. ὑμνήθημεν
libri, nisi quod ὑμνηθῆμεν a . correxit Hermannus. v. 1228. μούσαις
ἀοιδὰς δόντες (διδόντες $A^1 c^1$) ἀοιδοῖς βροτῶν $A^1 c^1 c^2$ μούσαις ἀοιδὰς
δόντες ὑστέραν βροτῶν a , quorum ὑστέραν Ald. mutavit in ὑστέροις. dubi-
tanter hoc recepi, quum sphalmate librarii vitiatum ἀοιδοῖς optimorum libro-
rum vocabulum exiens in οἷς eo in loco fuisse indicare videretur.
v. 1229. ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν $A^1 c^1 c^2 a$ et (ὀλβίῳ τύμβῳ νεκρόν) Chr.
pat. v. 1447. ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ Ald. 'in Electrae quoque v. 519. legi-
mus ἄθλιον τύμβον πατρός. et nostro loco ἄθλιος τύμβος videtur opponi
πλουσίοις κτερίσμασιν v. 1234.' Seidler. v. 1230. δὴ γε $A^1 c^1 c^2$ δεῖ γε
 a (Ald.) et Christ. pat. v. 1448. v. 1233. γαῦρον μ' a . v. 1234. μάτηρ

A¹c¹c² *μαῖτερ α*, unde versus fulciendi gratia *μαῖτερ γ* Ald. v. 1235. *κατέκαμψε* Seidlerus. v. 1236. *ὀλβισθεῖς* c¹c². v. 1239. seqq. Hecubae tribuuntur in *α* (Ald.) choro recte continuant A¹c². v. 1239. *τίνας* c² *α*. v. 1241. *διερέσσοντας . διασεύοντας, διασχίζοντας, διαπερῶντας* Hesychius I. p. 985, quorum primum ad nostrum locum spectare videtur. v. 1243. *τέταχθε πιμπράναι* libri, nisi quod *τέταχθεν πιμπράναι* A¹. unde recepi *τέταχθ' ἐμπιμπράναι*. v. 1245. *χερσί* A¹c¹c² *χειρί α* (Ald.) v. 1248. *αὐτός* A¹c¹ et ut videtur c² *α*. *ὦντός* Ald. v. 1254. *χθονός* A¹c¹c²c² *πάτρας α* (Ald.) v. 1256. *ἤδη τῶν ἐμῶν* libri. correxit Musgravius. v. 1260. *ἐμπνέουσ'* c² teste Burgesio et *α* ut videtur. habet hoc etiam Chr. pat. v. 1704. v. 1262. *πιμπρᾶσι σ' ἡμᾶς δ'* A¹c¹c²c². *πιμπρᾶσι δ' ἡμᾶς ἐξ. α*. sed *δ'* fuerat *σ'* et post *ἡμᾶς* rasura apparet; in qua non dubitandum quin fuerit olim *δ'*. Ald. infelici conjectura: *πιμπρᾶ σὺν ἡμᾶς*. v. 1263. *καὶ τί* A¹c¹c²c² *α*. omisit *καὶ* Ald. v. 1267. choro tribuit *α*. *τοῖς αὐτοῖς* A¹c². idque non dubito, quin sit etiam in c¹. *τοῖς σαντῆς α* (Ald.) v. 1270. seqq. commos, qui sequuntur in strophas descripsit Seidlerus. retractavit Hermannus epit. d. m. ed. II. p. 287. seq., qui v. 1270—1283, quos in stropham cum antistropha et mesodum digesserat Seidlerus, recte vidit contineri stropham et antistropha solis, audacius tamen grassatus in textu sanequam corrupto refingendo. a qua temeritate ego abstinendum statui, qui verba poetae glossematis potius turbata esse persuasum habeam, quibus corrigendis opera frustra insumatur. sic verba *καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων* interpretamentum manifesto sunt eorum quae praecedunt *Ἴλιος περγάμων τε τέραμνα*; quae autem sequuntur *πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐρανία* in textum venisse iudico e glossemate v. 1305. *κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα* primitus adscripto sic: *πτέρυγι δὲ ὥς καπνὸς εἰς οὐρανόν*. videtur enim codex is, qui glossas istas habuit textui appictas, binis per paginam columnis scriptus fuisse, anonymi aetate longe ille quidem antiquior, quoniam, quae dixi, glossemata tunc temporis jam lecta fuisse textui inserta e scholiis colligitur manifesto. ejectis glossematis ita haec aliquando conformata fuisse crediderim:

στρ. Ἐκ. Ὅτιοτοιοτοιοτοῖ.

Κρόνιε, πρῦτανι Φρύγιε, γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τᾶς Δαρδάνου
γονᾶς τάδ' οἶα πάσχομεν δέδορκας;

Χορ. δέδορκεν· ἃ δὲ

μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν
οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.

ἀντ. Ἐκ. Ὅτιοτοιοτοιοτοῖ.

.....
λέλαμπ' Ἴλιος Περ-
γάμων τε πυρὶ καταίθεται τέραμνα.

Χορ. πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.

μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα

δαίω τε λόγγα.

- v. 1270. 76. ὅτιο τοτοτο τοῖ A¹ ὅτοτοτοτοῖ c² ὅτιο τοτοτοτοῖ a. ὅτιο τοτοτοτο τοῖ Ald. v. 1272. ἄξια A¹ c¹ ἄξιε c² ἀνάξια a (Ald.) τᾶς (τᾶσδε c¹ c²) δαρδάνου A¹ c¹ c² τῆς δαρδανίου a (Ald.) v. 1277. sic ἴλιος περ | γάμων c² a. v. 1278. τε habent A¹ c¹ c² om. a (Ald.) τέραμνα A¹ c² a τέρεμνα Ald. haec vox versui sequenti addita in c² a. v. 1283. δαίᾳ solus c². v. 1285. post εἶ (εἶ) additur in A¹ c¹ c² μέλαθρα τῷ πυρὶ καταδέδρακεν, quae recte omissa sunt in a (Ald.) in textum enim venire e glossa ad v. 1282. adscripta primitus tali: τὰ μέλαθρα τὸ πῦρ καταδεδράμηκεν. v. 1286. μητρός A¹ μῆρς c¹ μητρός c² ματρός a (Ald.) v. 1288. 89. Hecubae tribuunt A¹ c¹ c² a, choro Ald. v. 1288. γεραιά τ' libri, γεραιά γ' Seidlerus. v. 1289. κρύπτονσα (κρύπτουσι a) libri. sed schol.: ἀνακαλοῦμαί, φησιν, αὐτοὺς τὰ γεραιὰ μέλη προσπιθεῖσα τῇ γῇ καὶ ταῖς δισσαῖς χερσὶ κτυποῦσα τὴν γῆν. cf. Orest. v. 1467. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγάν. ceterum v. 1288. ut strophico responderet μέλεα καὶ | χέρεσσι olim suaserat Hermannus ap. Matth. (et sane καὶ in versum priorem transfert c²), post Seidlerum secutus μέλε' ἐμά proposuit. v. 1290. seqq. διάδ. — τίθημι | γαίᾳ — ἐμοὺς | καλοῦσα — ἀκοίτας c² a. v. 1290. διάδοχα A¹ c¹ διάδοχον a (Ald.) cf. Androm. v. 1201. διάδοχα δ' ὦ τάλας ἐγὼ γέρον καὶ δυστυχῆς δακρύω. ceterum chori notam om. a. v. 1293. φερόμεθα libri. correxit Seidlerus. v. 1294. chori notam delevit Seidlerus, quia in antistropha trimeter non posset dividi; quod secus puto. sequebatur, ut γ' aut mutaretur in τ', aut prorsus ejiceretur. utrumque diversis temporibus suasit Hermannus. cf. ejus diss. p. 17. v. 1295. ἰὼ ἰὼ A¹ c¹ c² ἰὼ a (Ald.) aut hoc loco semel ponenda vox, aut duplicanda in antistropha. v. 1296. σὺ μὲν libri. σὺ μὲν γὰρ Ald. v. 1297. 98. uno versu c² a. v. 1299. 1300. Hecubae continuant libri. choro reddidit Seidlerus. v. 1299. γὰρ libri. γὰρ δ' Ald. κατακαλύψει A¹ κατακαλύπτει c¹ c² κατακαλύψει a (Ald.) aut κατακαλύπτει verum, aut κατεκάλυψε scribendum cum Hermanno. v. 1300. ὅσιος a. σφαγαῖσιν A¹ c¹ nec quidquam enotatum e c². σφαγαῖσι a. σφαγαῖς igitur Ald. de suo. v. 1302. Hecubae continuant cum sequentibus A¹ c¹ c², choro usque ad Τροία v. 1309. tribuit a (Ald.) correxit Seidlerus. v. 1303. duo versus (ἔχετε | φλόγα) in a. v. 1304. πεσεῖσθ' libri. ἐμπε-
σεῖσθ' Ald. γὰρ pro γᾶν a. v. 1305. αἰθέρ^a a. v. 1306. seq. αἶστον — ἀφανὲς εἶσιν uno versu c². v. 1306. μεθήσει libri. correxit Scaliger. ceterum cf. Hercul. f. v. 509. καὶ μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη | ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μιᾶ. v. 1307. seqq. ἄλλα δ' ἄλλο φροῦ | δον — Τροία c² a. ἄλλα (ἄλλα c²) libri, quod ἄλλα esse viderat jam Victorius. v. 1310. ἐμάθεται — ἔχνος v. 1314. choro continuant c¹ c², Hecubae

tribuuntur in A¹ a (Ald.) rectius haec distribuit Seidlerus. v. 1310. ἐμά-
 θετ' ἐκλύετε | περγάμων κτύπων (sic) a. versus ut strophico aequaretur
 γε post Περγάμων addidit Seidlerus; Περγάμων κλύω κτύπον et in stropa
 ἄλγος ἄλγος αὖ βοᾷς Hermannus. v. 1311. ἔνωσις bis A¹ c¹ c² ἔνοσις a
 (Ald.) chori notam ego addidi strophae indicio fretus. ceterum ἔνωσις |
 ἐπικλύσει c². v. 1313. τρομερά semel A¹ c¹ c² c², bis a (Ald.), quod
 verum esse stropa evincit, in cuius initio item duplicatum exstat Πρίαμε
 Πρίαμε. μέλεα | φέρει — ἔχνος | a. v. 1314. ante ἔτ' libri Talthybii
 personam ingerunt male. verba ἔτ' ἐπὶ τάλαιναν δούλειον ἀμέραν βίου He-
 cubae esse, chori reliqua viderunt Seidlerus et Hermannus. τάλαιναν,
 quoniam in stropa nihil habet, quod respondeat, ejiciendum duxit Her-
 mannus. vix tamen intellegas, quomodo id in textum venire potuerit.
 nam glossam si textui inhaesisse dicas, δούλειον potius ejiciendum erit,
 non τάλαιναν. sed neutrum verum puto. itaque in stropa indicavi lacu-
 nam. v. 1317. σὸν | ἐπὶ a. in calce fabulae τέλος σὺν θεῷ τῶν τοῦ
 εὐριπίδου τρωάδων c² τέλος τρωάδων a.

CORRIGENDA

in Medea	p. 14.	l. 16.	pro 1712	leg. 2712.
	p. 30.	l. 21.	— rerum	— verum.
		l. 26.	— quam	— quum.
	p. 31.	l. 12.	— miseram	— miseram nunc.
	p. 32.	l. 13.	— γινώχεις	— γινώσκεις.
	p. 38.	l. 22.	— pluralem	— singularem.
		l. 24.	— σοὺς παῖδας	— σὸν παῖδα.
	p. 43.	l. 3.	— qualis	— qualem.
	p. 109.	l. 22.	— γεραία	— γεραιά.
	p. 110.	l. 25.	— Κηφισοῦ	— Κηφισοῦ.
huj. fab.	p. 64.	l. 22.	post 'Chr. p.' add.: et sane e schol. verbis con- jeceris κῦδος εἶχεν fuisse autographi: Πάρις τ' ἔγνημε: ἑτερότροπὸν ἔστιν. ἐπὶ γὰρ κακῷ ἔσχε τὸ κλέος, ὥσπερ ἡ Ἑλένη. nihilominus κῆδος, quamvis aut errore for- tasse scriptum aut correctura ortum, verum puto. ce- terum	

EURIPIDIS TROADES

EDIDIT

A. KIRCHHOFF

DR. PHIL.

A. MDCCCLII

PROSTAT BEROLINI APUD WILHELMUM HERTZ

LIBR. BESSER.

LONDINI APUD WILLIAMS & NORGATE.

Verlag von Wilhelm Hertz (Bessersche Buchhandlung)
in Berlin:

EURIPIDIS MEDEA ed. Kirchhoff. gr. 8. geh. Preis 20 Sgr.

Lachmann's Portrait. Nach Biow's Lichtbild gestochen
von Teichel. gr. fol. 1 Thlr. 15 Sgr. chin. Papier 2 Thlr.

Merkel, Joh., Gesch. des Langobardenrechts. Eine Ab-
handlung. gr. lex. 8. geh. Preis 24 Sgr.

Abel, O., König Philipp der Hohenstaufe. gr. 8. 27 Bog. geh.

M. Hertz, Karl Lachmann. Eine Biographie. gr. 8. 20 Bog.
geh. Preis 1 Thlr. 26 Sgr.

Heldensagen von Firdusi. Zum ersten Male metrisch aus
dem Persischen übersetzt, nebst einer Einleitung über
das Iranische Epos von A. F. von Schack. gr. 8.
34 Bog. geh. Preis 2 Thlr. 15 Sgr.

A. Kirchhoff, Das gothische Runenalphabet. Eine Ab-
handlung. 4. geh. Preis 15 Sgr.

H. Barth, Wanderungen durch das Punische und Kyre-
näische Küstenland oder Mâg'reb, Afrik'ia und Barka.
Mit einer Karte. gr. 8. 37 $\frac{1}{2}$ Bog. cart. Preis 4 Thlr.

R. Pauli, König Aelfred und seine Stelle in der Geschichte
Englands. gr. 8. 21 $\frac{1}{2}$ Bog. geh. Preis 2 Thlr.

Lex Salica, herausgeb. von J. Merkel. Mit einer Vor-
rede von Jac. Grimm, welche ein selbstständiges Werk
über die Malbergische Glosse enthält. lex. 8. cart. Preis
1 Thlr. 20 Sgr.

Ernst Curtius, Olympia. Ein Vortrag im wissenschaftl.
Vereine zu Berlin gehalten. Mit 2 lith. Tafeln. gr. 8.
geh. Preis 12 Sgr.

R. Lepsius, Ueber den ersten ägyptischen Götterkreis und
seine geschichtlich-mythologische Entstehung. Mit 4
Tafeln. gr. 4. geh. Preis 2 $\frac{2}{3}$ Thlr.

Euripides,

Troades Edid. A. Kirchhoff

Berolini 1852

A.gr.a. 895

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10233044-1